XXV. évfolyam, 39. szám Ára: 1,80 Ft 1969. szeptember 25.

– Az unokája kinn van Amerikában...

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

KEDVES OLVASÓINK!

Szíves elnézésüket kérjük, hogy példányszámunk egyharmadát — technikai okokból — néhány hétig, füzetlenül kell forgalomba hoznunk.

„ÚTIJEGYZETEK" BUDÁRÓL

1

A Ruszwurm a Várban: a régi, jó hírű és patinás cukrászda, még ma is jó hírű és patinás. Alig van olyan külföldi, vagy akár pesti is, aki, ha a Várban jár, be ne ülne legalább néhány percre, hogy elfogyasszon egy-két süteményt vagy egy kávét. A Ruszwurmban minden nagyon szép, minden nagyon jó. Csak az nem, amit most olvasni fognak.

Egy angol vendég, koros hölgy, teát kér. A társaságban levő három lány feketét habbal, és az öregúr, az idős hölgy férje, fél deci konyakot rendel.

A teát a következőképpen szervírozzák. A felszolgálónő egy jókora csészében meleg vizet tesz az asztalra és mellé, a csésze kistányérjára, egy zacskó teát. Az angol hölgy, szemmel láthatóan csodálkozik ezen a különös szervírozáson, de hamar föltalálja magát: a cérnaszálon függő teászacskót belelógatja a csészéjébe, majd néhány perc múlva, amikor már színesedik a víz, kiemeli onnan és visszateszi a kistányér szélére.

— Úgy látszik, ez magyar szokás — jegyzi meg halkan és angolul a férjének.

El sem tudom képzelni, hogy a patinás Ruszwurmnak ne lenne teáskannája, amelyben a vendégnek kihozzák a meleg vizet a teájához!

2

— Asszonyom, tudja ön, hogy ebből a dobozból hiányzik egy pohár? — kérdeztem a Mártírok útjai kávé-teabolt egyik dolgozóját. — Ezelőtt tíz perccel még hat poharat láttam itt ebben a komplett, tokaji díszdobozban. Most már csak ötöt látok...

(Tíz perccel korábban már egyszer ott voltam az üzletben, csak kifelejtettem valamit a vásárlandók közül, ezért tértem vissza a boltba.)

— Tudom, öt perce, hogy ellopták. Innen a pultról. A nyitott dobozból. Reklámnak tettem ki — felelte az eladó keserűen, de minden kommentár nélkül.

Ha valaki lát valahol egy pohárgyűjteményt, és abban egyetlen darab talpas, aranyozott feliratú, metszett tokajis poharat, jó, ha tudja, hogy az a Mártírok útjai kávé-teaboltból származik — a már említett 363 forintos díszdobozból lopta ki valamelyik szenvedélyes „műgyűjtő".

Azóta cellux ragasztóval a dobozhoz erősítették a poharakat is, meg a három üveg tokajit is a díszdobozban.

Igaz, így kevésbé mutatós — de legalább biztonságos. **(—ib—)**

KOROM

Kisgyermekemmel együtt mindennapos látogatója vagyok a Feneketlen tónál épült szép parknak. Igazán kellemes hely ez öregeknek, fiataloknak egyaránt. De sajnos, csak nyáron. Télen, pontosabban a fűtési idényben, a park felett sűrű füst ül, és a gyermekkocsik világos színű takaróján percek alatt kövér, fekete korompelyhek jelennek meg.

A füst és a korom csaknem kizárólag egyetlen épületből származik: a XI. kerületi Tűzoltóparancsnokság székházából, annak a kéménye árasztja sűrű, fekete gomolyként az utcákra, gyermekjátszóterekre, a közeli Sport-szállóra.

Az idén már elvégezték az első próbafűtést az említett épületben. A kémény ugyanúgy okádta a bűzt és a kormot, mint tavaly. Ezek szerint ezen a télen sem lesz másként, mint eddig volt? Igazán nem lehetne ezen valamit segíteni?

Kovács Endréné
Bp. XI., Bocskai út 38.

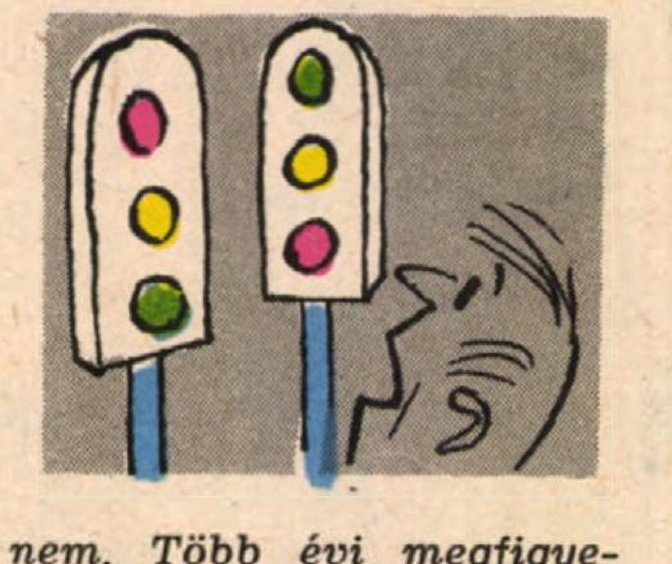
FOTÓZZON A LUDASNAK!

Megfelelő reklámot — a megfelelő helyre?
(Beküldte: Pilisy Elemér, Eger)

JÁTÉK A LÁMPÁVAL

Közlekedési rendőrségünk évek óta érdekes lélektani kísérleteket folytat a Szent István körút—Visegrádi utca kereszteződésénél. Közlekedési lámpák állnak itt, annak rendje s módja szerint négyen. Nomármost: ezek a lámpák hol működnek, hol nem. Több évi megfigyelésem alapján se tudom kiszámítani, mikor igen, mikor nem. Mint elkeseredett rulettjátékos, írom a vörös-sárga-zöld színek váltakozását, de mint a legtöbb szerencsejátékszisztéma: ez is rendre megbukik. A lámpák ugyanis 1. egész nap működnek, 2. egész nap nem működnek, 3. ugyanegy napon belül lóugrás szerint működnek, avagy nem. Nekünk, e környék lakóinak az a véleményünk, hogy a lámpákra nincs szükség, mert keresztirányú kocsiforgalom nincs, baleset itt nem szokott előfordulni. De lehet, hogy forgalomirányító szerveink valamely leshelyen várják, a rendszertelen fényjelzés szed-e áldozatot, ami érdekes következtetések levonására adna alkalmat. Az is kétségtelen, hogy a Szent István körúti lámpák lassítják a forgalmat; a csúcsforgalmi időket leszámítva, gyakran előfordul, hogy amikor az utca hosszában elfogyott az autó minden irányban, mindenki tétlenül bámészkodik, mert a keresztirányú egy-két kocsi már régen elrobogott, s ilyenkor szinte komikus az a tétlenség, amelyet a pirosra merevedett lámpák mindenkire rákényszerítenek.

(sz. d.)

REKLÁM ÉS VALÓSÁG

Már egy hete nem kapok sehol Biopon áztatóport. Sajnos, a kilenchónapos kislányom erről nem vesz tudomást, képtelen megérteni, hogy ez most hiánycikk.

Ma kissé fáradtan érkeztem haza, munka utáni bevásárló körutamból — ismét Biopon nélkül.

Pihenésnek szánva leültem, és elkezdtem olvasni a Ludas legfrissebb számát. És mit látok a heti hirdetések között?

„Lehet bármi az ingben, pelenkában, kiszedi a Biopon önműködő enzines áztatópor."

Mondd, Ludaskám, és a Biopont melyik üzletből lehet „kiszedni"?

Kollár Gáborné
Bp., XI., Ábel Jenő u. 31.

BOGÁRINVÁZIÓ

Egy talán nevetségesnek tűnő, de nekünk sok kellemetlenséget okozó dologról számolok be. A Kerepesi úti lakótelepen lakom, ahol minden évben ősszel elözönlik a lakásokat a mezei poloskák. A fákról, a HÉV és a lakótelep közti parkból és a lóversenytér felől jöhetnek. Tízesével húszasával szoktak hemzsegni, s ha netán egyet agyonüt az ember, foltot hagy a parketten és az egész szoba büdös lesz tőle. Az elősorok már az idén is megérkeztek. Gyors permetezéssel a további invázió talán elkerülhető lenne!

R. G.
Budapest

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Reklám a Dunán: „Nincsen közért nap nélkül!" Ezek szerint a bevásárlás már nem tartozik az élet árnyékos oldalához?!

(Dr. M. J. P. felv.)

EGÉSZSÉGTELEN ÜGY

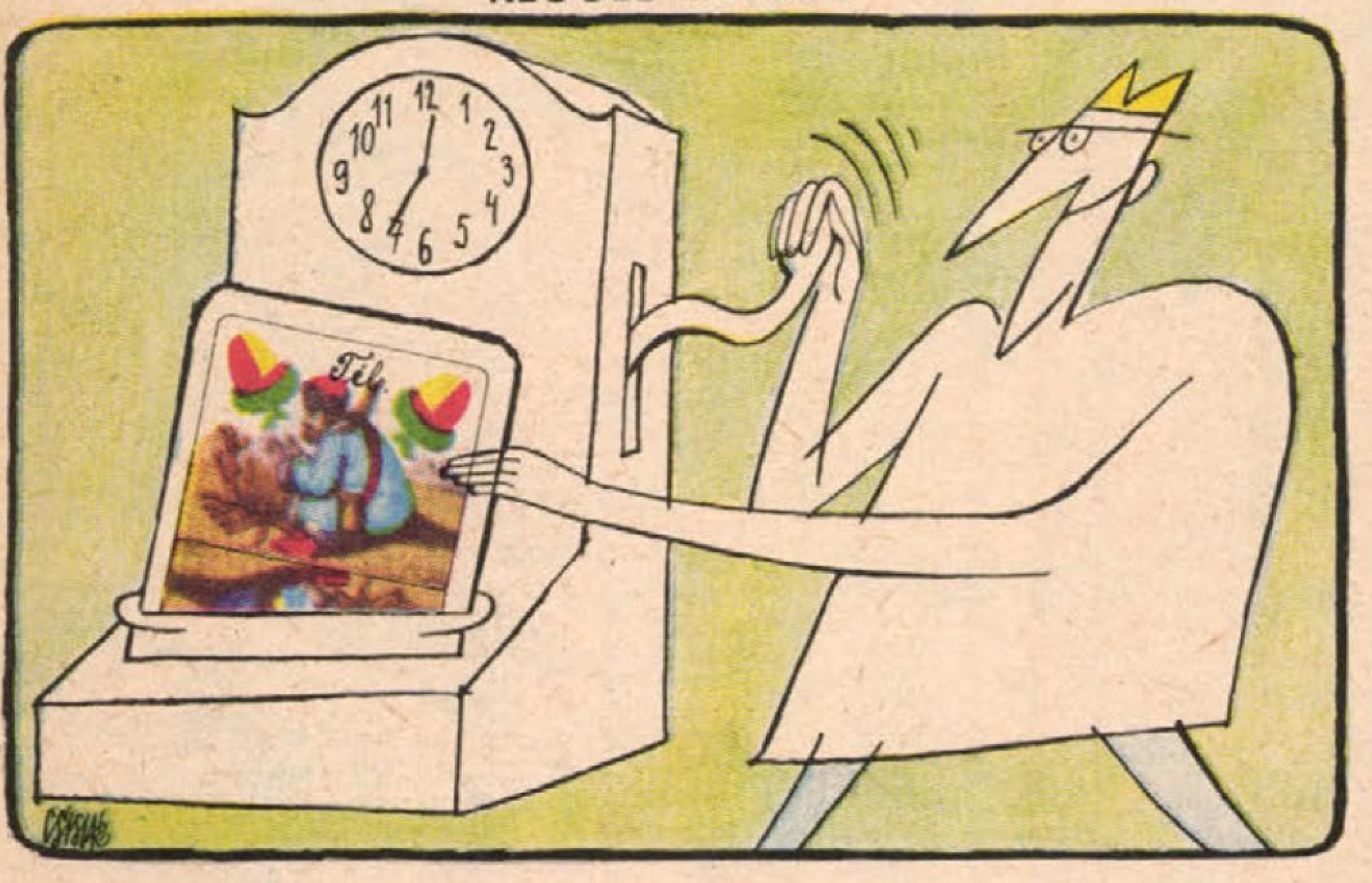
Az egészségügyi papir ára nagyon egészségtelenül változott mostanában. A Lábatlani Papirgyár által eddig forgalmazott „Nagy csomag egészségügyi papir" 300 lapot tartalmazott és 2 forint 10 fillérbe került, százlaponként tehát 70 fillérbe. Most ugyanaz a gyár forgalomba hozta „Toilette egészségügyi papir" elnevezésű termékét, 200 lapos csomagolásban, kettő-kilencvenért, százlaponként tehát 1 forint 45 fillérért. Az áremelkedés több mint százszázalékos!

Ez a papirnemű alapvető fontosságú higiéniai kellék, nem szabad megengedni, hogy szabadáras termék legyen, s az árát ilyen mértéktelenül emelhesse az előállító vállalat!

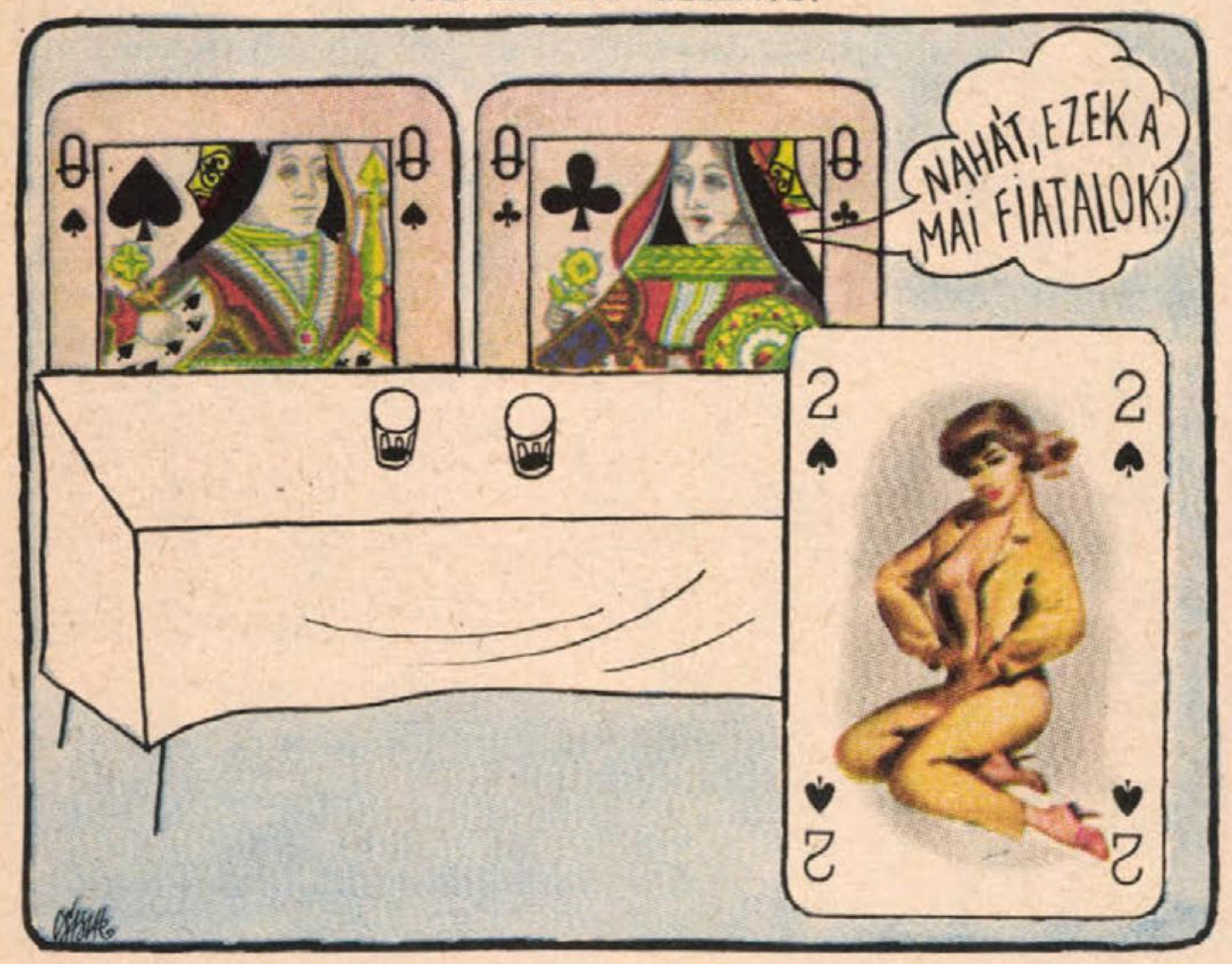
K. K.
Budapest

100 ÉVES A MAGYAR KÁRTYAGYÁR

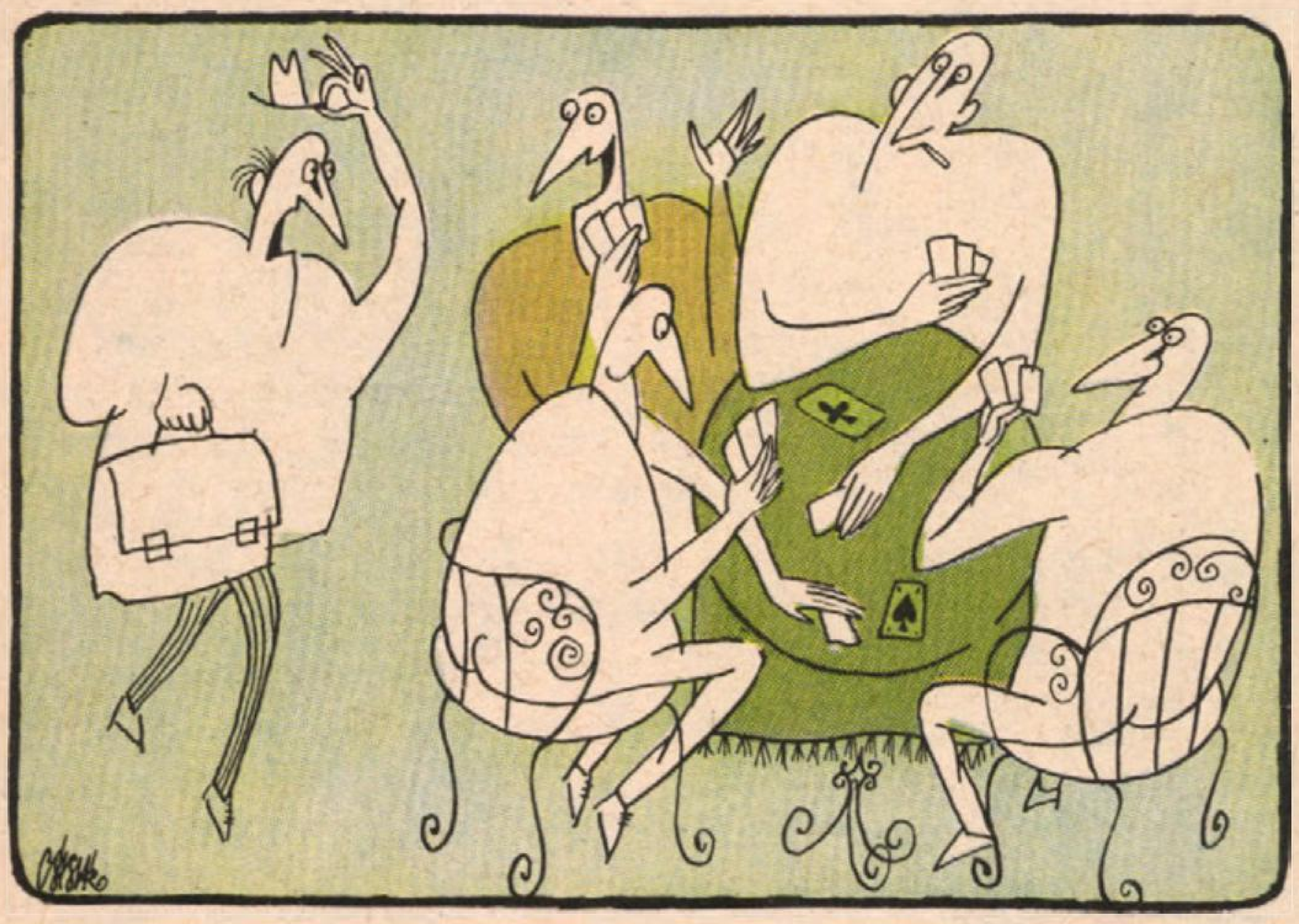
REGGEL HETKOR

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

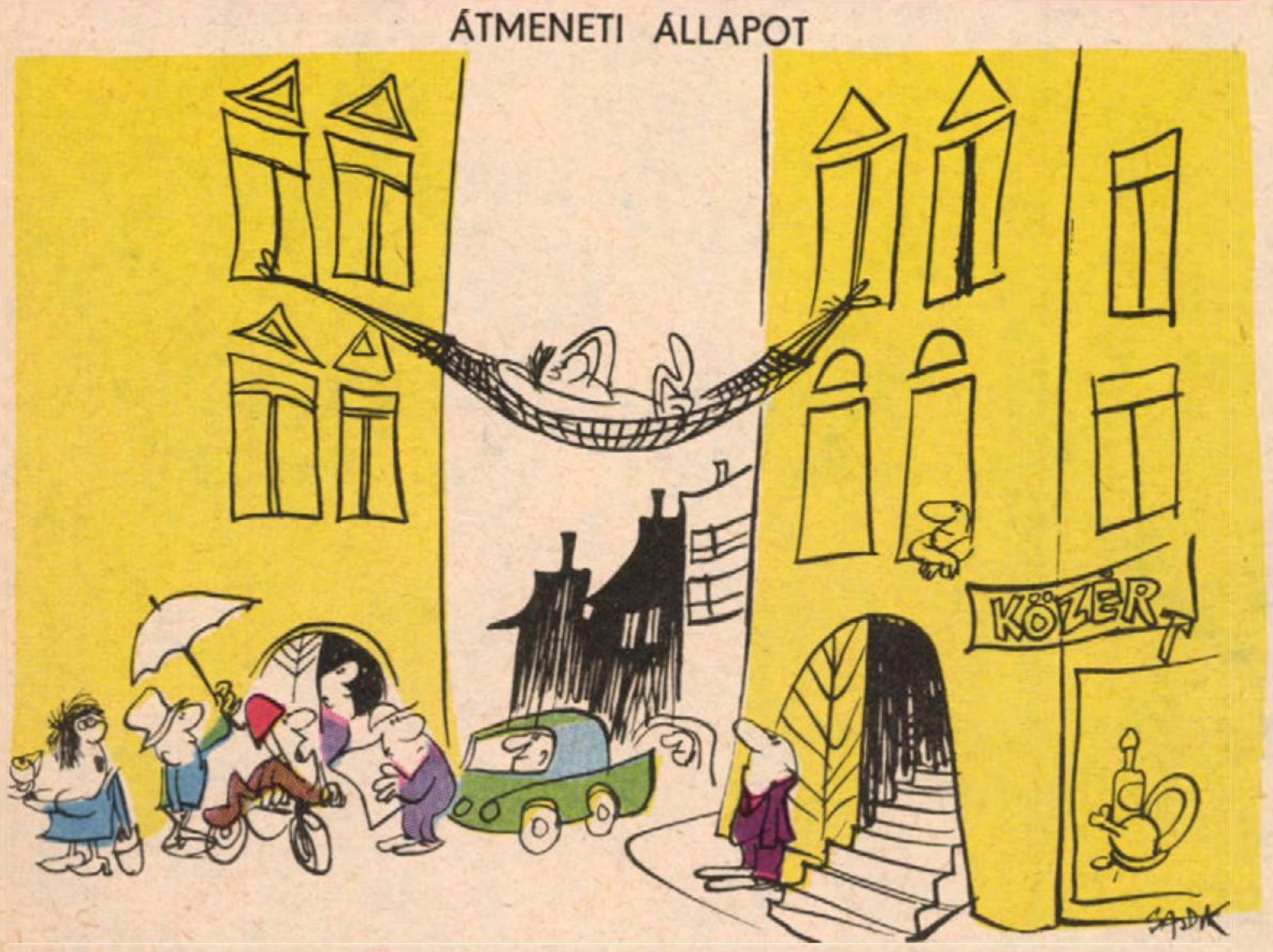

AZ MÁS...

– Maguk miért kártyáznak munkaidő alatt?
– Mi vagyunk a meó.

ÁTMENETI ÁLLAPOT

– Már elváltak, de még nem tudott magának lakást szerezni.

MIELŐTT ÚJRA ÖSSZEHÁZASODNÁNAK...

(„Stern", Hamburg)

TENGERPARTI KIS TÖRTÉNETEK

BÜROKRÁCIA

Háromféle zászló jelzi, hogy mi a helyzet a fürdéssel. Zöld, narancssárga, piros. A zöld itt is zöld, vagyis veszélytelen a fürdés, narancssárga: nem árt az óvatosság, piros: aki térden felül gázol a tengerbe, azt irgalmatlanul „kifütyülik" a vízből a rendőrök.

Egyik reggel arra ébredek, hogy szakad az eső, süvítve fúj a szél, a tengeren méteres hullámok. A parton egy lélek se. Egyszer csak látom ám, hogy egy rendőr közeledik a sétányon levő árbochoz, sárga viharkabátban. Két métert nyomul előre, három métert lök rajta vissza a szél. Végre odatántorog az árbochoz, és felhúzza a piros zászlót.

Tilos a fürdés.

BUDAPEST

Ez a Budapest nem hazánk fővárosa, hanem egy ló. Mindjárt folytatom, csak előbb elmondom, hogy a franciák egyik legnagyobb szenvedélye a lóverseny, vagyis a lóversenyfogadás, annak is a t i e r c é formája. El kell találni a három első befutót — nem értek hozzá, nem is magyarázom. Éppen azért, mert nem értek hozzá, elhatároztam, hogy szerencsét próbálok. Egy caféban bonyolódnak le a t i e r c é fogadások, csattognak a tikettlyukasztó gépek, és működnek a sörcsapolók.

Ennek a Budapestnek francia a gazdája, a nevét már elfelejtettem. Vajon miért lett Budapest? A származása miatt? A tulaj ismert, s percek alatt elterjedt a caféban, hogy itt van egy magyar, Budapest Magyarországon van, tehát ez a sors keze.

De Budapest csak a negyedik lett.

— Sokan haragszanak a monsieurre — mondta este fanyar mosollyal a tulaj.

— Én igazán nem tehetek róla! — tiltakoztam.

— Igen, igen... de ha a monsieur nincs itt... tetszik érteni...

Egy szakállas férfi már nem volt ilyen tartózkodó. Sötéten végigmért, s rézszögekkel kivert övébe süllyesztve a kezét, kérdezte:

— Maguk kommunisták, ugye?

KALAND

Vagy öt kilométer hosszú ez a normandiai *plage* — vagyis a tengerpart homokos része

—, mégis, különösen vasárnap, mozogni is alig lehet, annyi az ember. Persze, aztán mást se lehet hallani a mikrofonból, mint azt, hogy elveszett gyerekeket keresnek. Láttam egy ötletes mamát, aki pórázt kötött a gyerekeire. Három gyereke volt, két-három-négyévesek, mindegyiken egy kis öv, ráerősítve körülbelül húsz méter hosszú zsinór. A mama kötött. és nézte a tengert, s amikor már túl messzire másztak a gyerekek, a zsinórnál fogva szépen visszahúzta őket a nyugszékéhez. Azt a kislányt azonban, akiről szó lesz, nem kereste senki, legalábbis a történet szerény csattanójáig nem.

Elmúlt hét óra, lassan kiürült a plage. A franciák hét órakor — bárhol is vannak — elindulnak vacsorázni. Még a barikádokról is. A kabinom ajtajában ültem, és tűnődtem a semmin. Egyszer csak azt veszem észre, hogy megáll előttem egy kislány. Szőke hajjal, diónyi kék szemekkel.

— Mademoiselle? — bólintottam feléje.

Nem felelt, csak nézett.

— Hogy hívnak?

Erre sem válaszolt.

— Hány éves vagy?

Csend.

— Három?

Megmozdult a keze, és beletörölte piros kis minijébe, ami valahol a dereka körül végződött.

Új témával próbálkoztam.

— Hol vannak a szüleid?

Hallgatás.

— Nem tudsz beszélni? Hát akkor csak állj itt.

Állt is. Csak a szeme tágult ki: a gumimatracom pumpája keltette fel az érdeklődését. Majd váratlanul megszólalt (franciául):

— Pisilni kell.

Hát most mit csináljak? Gondoltam, beviszem a bárba, ott majd akad valaki, aki segít a gondján.

Így is történt. Mme Rivet, a tulajnő, szépen elvezette a diszkrét helyre.

Amikor visszajöttek, megkérdeztem:

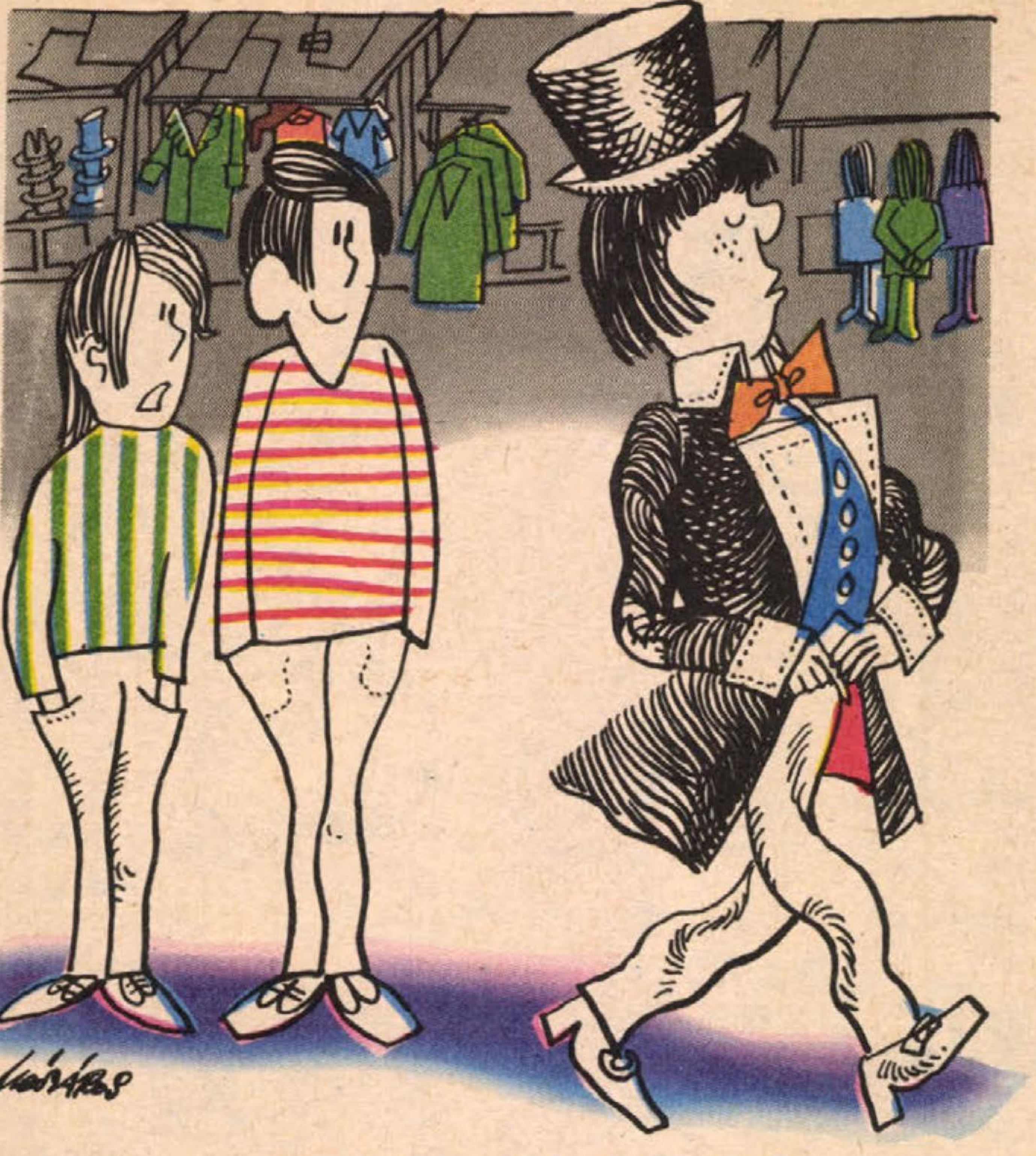
— Iszol egy narancslevet?

Nem felelt, csak felkapaszkodott egy székre. Magamnak konyakot rendeltem. Aztán odamentem a bárpulthoz, hogy hozzak neki valami süteményt. Amikor visszamentem, akkor tette le a konyakos poharat, és ismét megszólalt. Duplájára tágult szemmel mondta:

— Még.

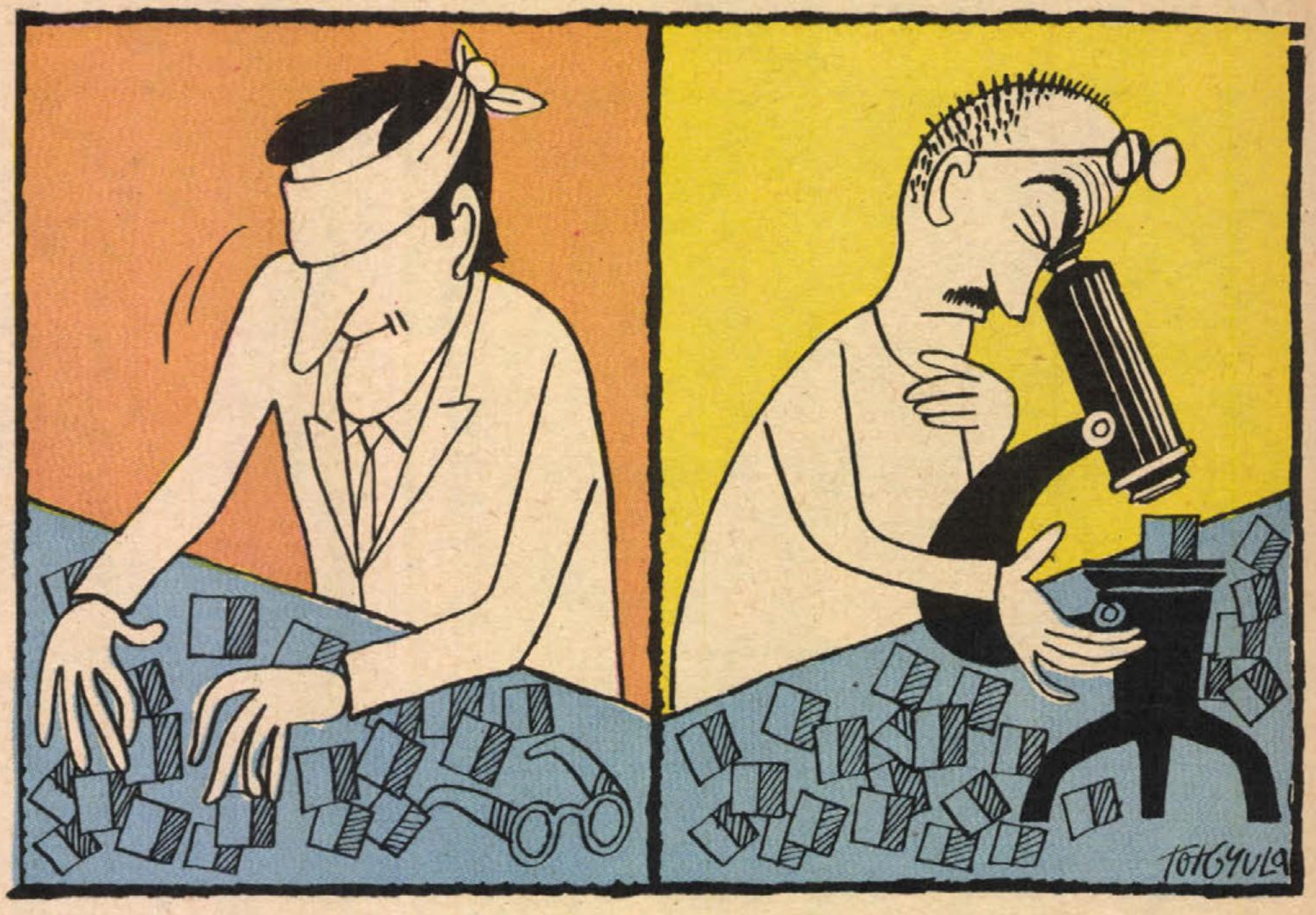
Fendrik Ferenc

MENŐ FEJ

– Miből telik ennek az Ecserire?

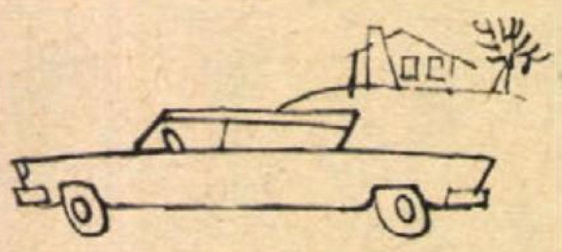
MINŐSÉGVIZSGÁLAT

Belföldi fogyasztásra — Exportra

GOND A KÖBÖN

Ez az egyetlen öltönyöm, amit most rajtam lát. Tessék, a zakóm kopott, a nadrágom kifényesedett, és a térdén alásteppelt belülről, hogy szét ne szakadjon kívülről. Ez egyben az ünneplő ruhám is...

— Igazán sajnálatos. Sohasem hittem volna, hogy ön ilyen súlyos anyagi gondokkal küzd.

— Az én gondom már nemcsak egyszerűen gond, hanem gond a köbön. Két év óta például nem kaptem fizetésemelést...

— Ez legfeljebb egy-kétszáz forint lenne. Emiatt aligha kophatott ki a ruháiból.

— Ez is hozzájárult. A főnököm engem mindig kihagy a fizetésemelésnél. A kollégák kétszer-háromszor is kaptak már, de én egyszer sem. Az erkölcsi károm fel sem mérhető.

— Miért nem fordul a főnökéhez?

— Fordultam. Azt mondja, nem érdemlem meg. Szerinte már hétfőn reggel fáradtan kezdem a munkát, lélektelenül dolgozom, még az a háromezer is kidobott pénz, amit havonta kapok, és ha nem változom meg, akkor még a felmondásomra is sor kerülhet.

— Miért nem igyekszik jobban dolgozni?

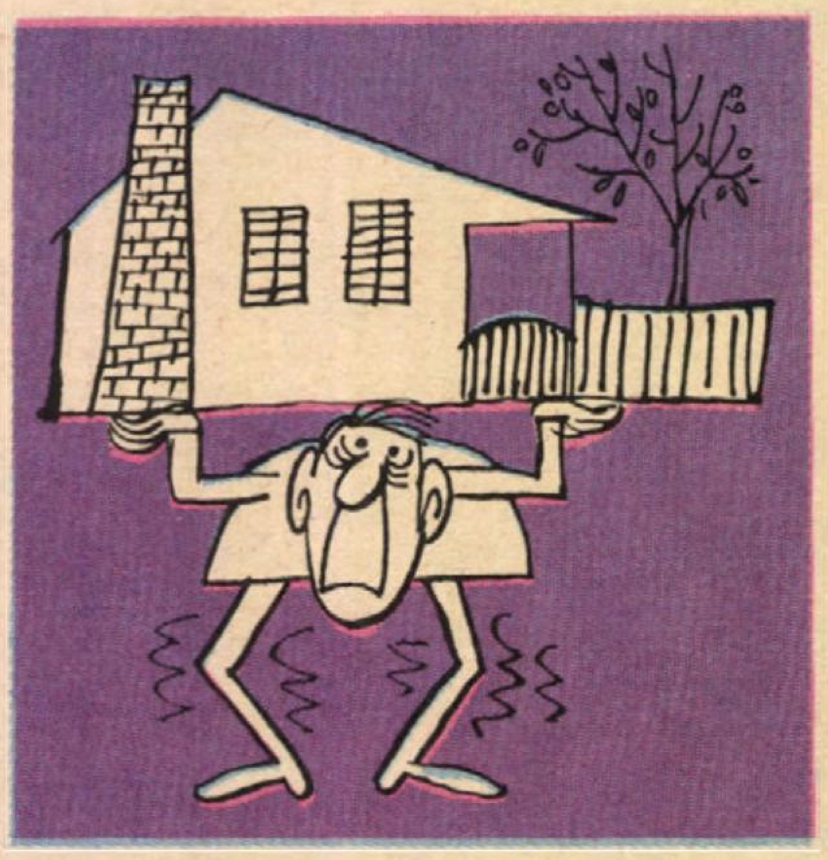
— Mi vagyok én?! Egy szódás ló? A másodállásomban is helyt kell állnom. Ha lazsálok, akkor ugrik a havi ezerötszáz. Ott nem sokat teketóriáznak.

— Túl van terhelve...

— Már én is kezdem érezni. Még szerencse, hogy gyakran kikapcsolódom: a szabad szombatomon és vasárnaponként, két évig, a víkendházamon dolgoztam, Alsógödön. Raktam a téglát, hordtam a maltert, a cementet rogyásig. A feleségem is...

— Szép kis kikapcsolódás! Ezért kezdi már hétfőn reggel fáradtan a munkáját. A másodállás sem üdülés...

— Csupa izgalom az életem. Nézzen rám, uram. Csont és bőr vagyok. Üzemi koszton élek. Reggel tea üresen, este két szelet parizer vagy zsíros kenyér, de hát mit csináljak, ha egyszer nem telik.

— Helytelenül osztja be a jövedelmét...

— Nem hiszem. Nálam minden pontosan el van tervezve. Szegény feleségem is nehezen bírja a sovány kosztot. Aztán meg mindig azért gyötör, hogy nem élet az ilyen élet: hogy nem tud mit felvenni, hogy nincs egy valamirevaló gönce sem, pedig ő is dolgozó nő. Mit meséljek önnek? Jól tudja, hogy milyenek az asszonyok...

— Ne keseredjék el, egyszer majd csak felépül a víkendháza.

— Már felépült.

— Akkor meg miért panaszkodik? Egycsapásra megszűnnek az anyagi nehézségei, több gondot fordíthat a munkájára, és megkaphatja a fizetésemelést is. Megoldódik minden problémája.

— Dehogy oldódik! Nem tudna ajánlani, uram, egy mellékállást?

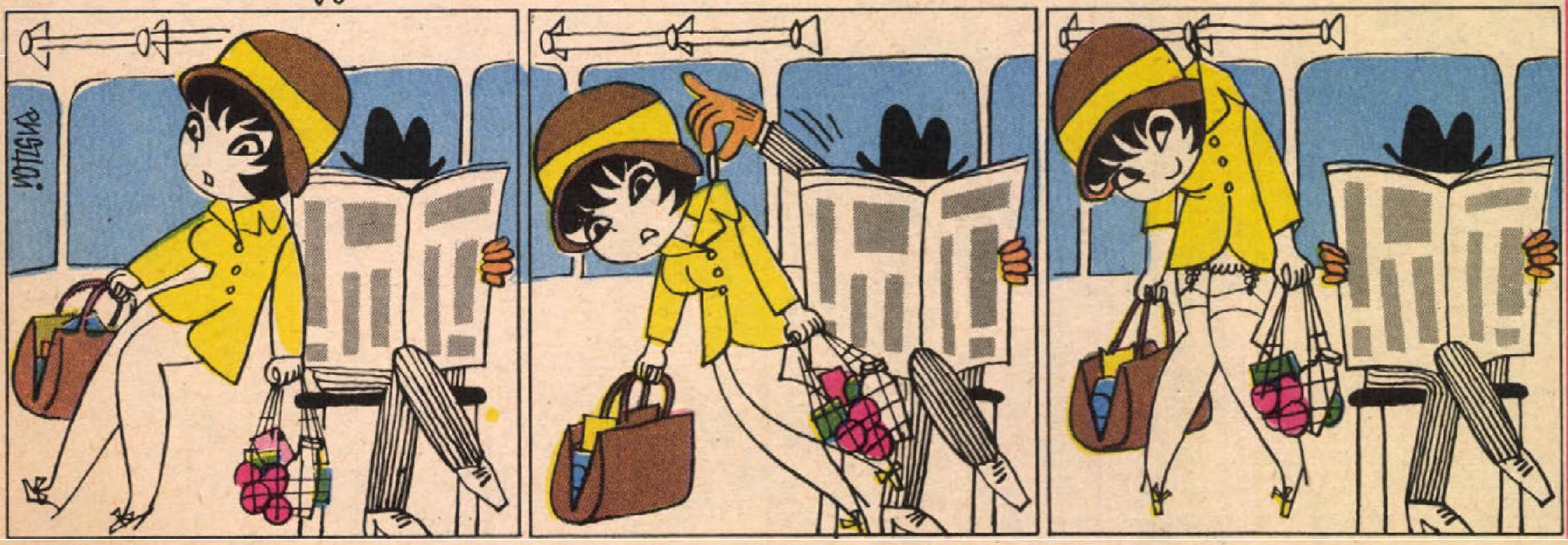
— Ha tudnék, se ajánlanék...

— Kár! Most, ugyanis egy autóra kell gyűjtenem, hogy kijárhassak Alsógödre. Csak aztán jöhet az új ruha... De hol van az még!

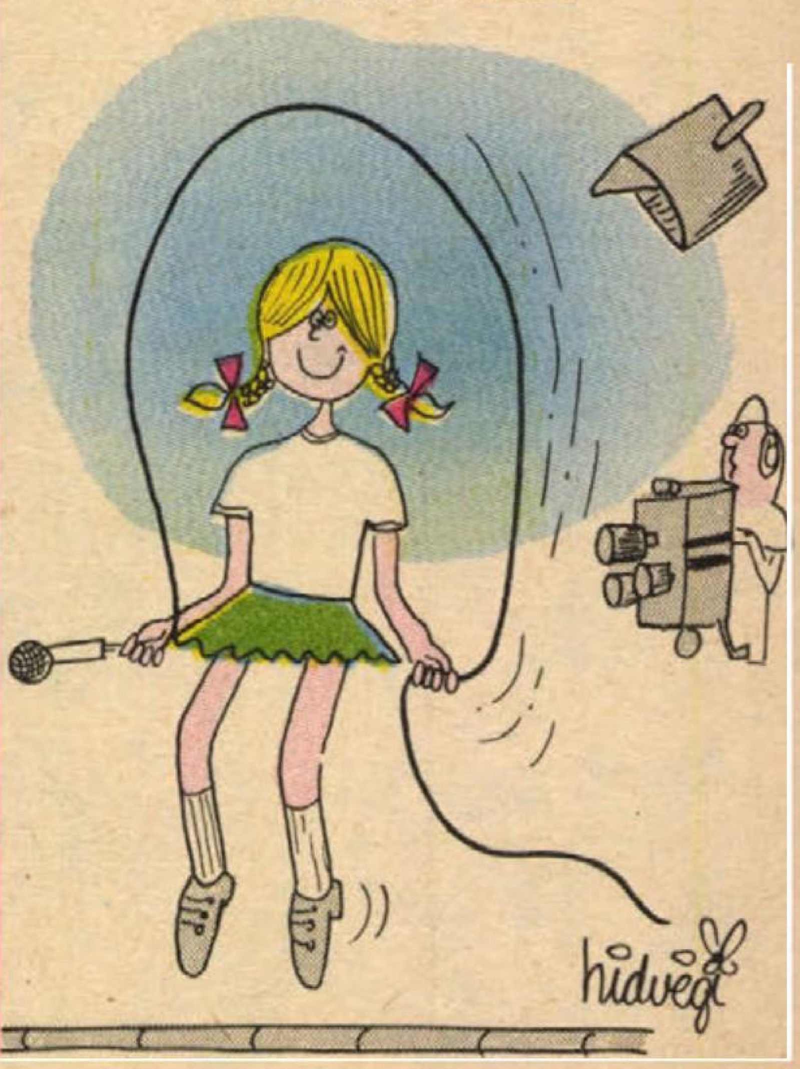
Földes György

JUCIKA és a figyelmes férfi

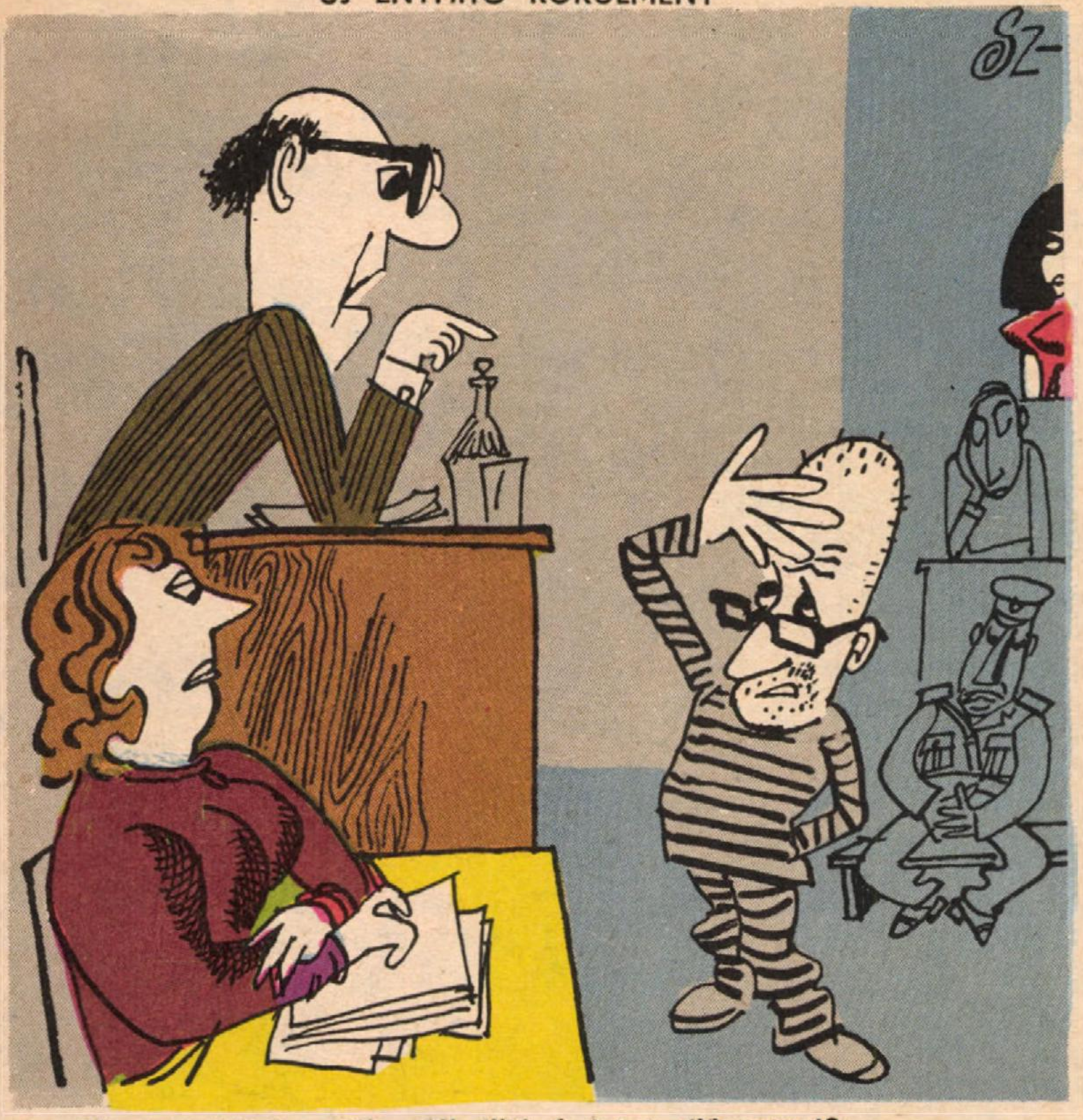
Pusztai Pál rajza

ABSZOLÚT FIATAL TÁNCDALÉNEKES

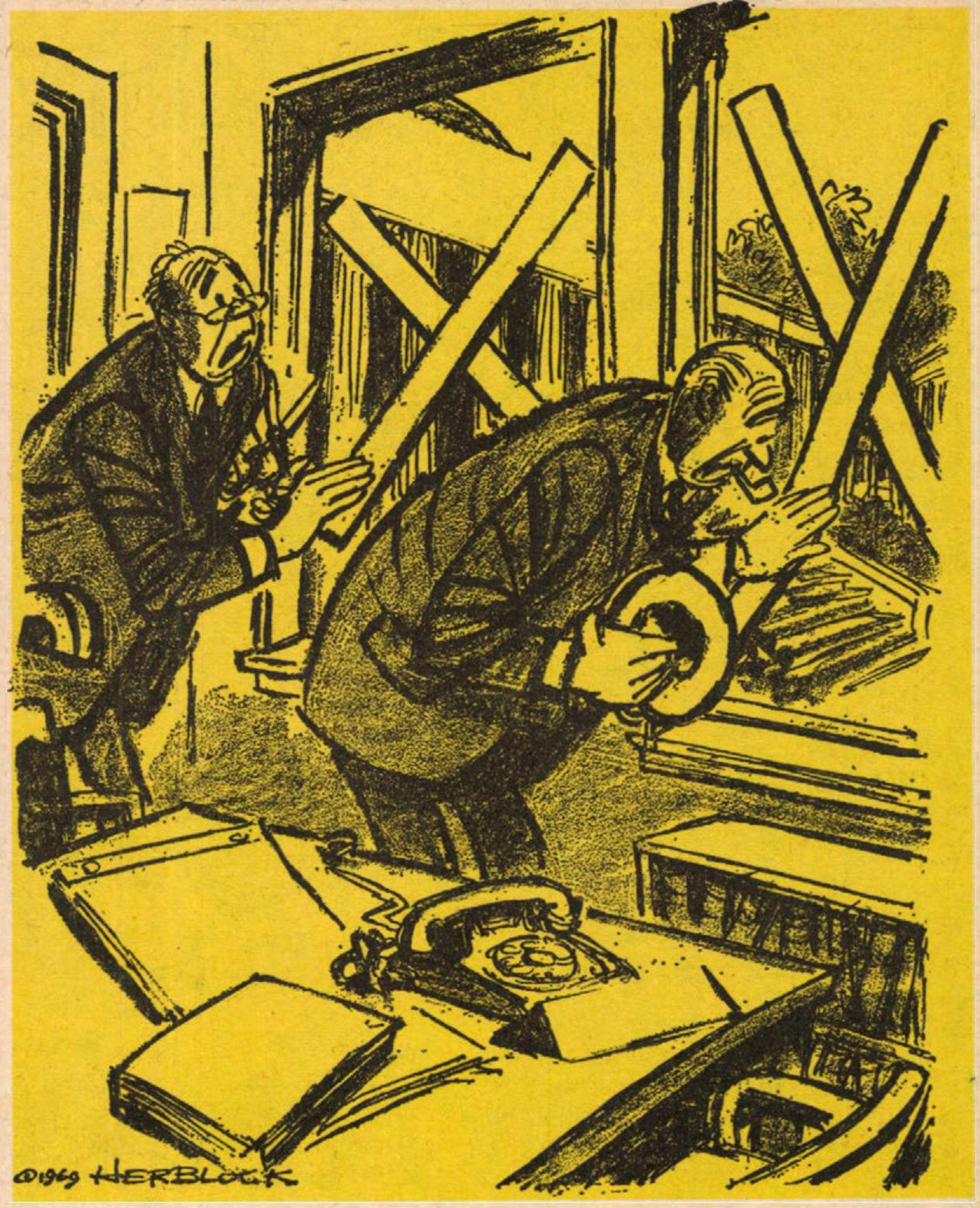

ÚJ ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNY

– Hogyan jutott eszébe félmillió forintot sikkasztani?
– Van fogalma a tisztelt bíróságnak, hogy milyen időjárás volt akkor?

DIÁKTÜNTETÉSEKRE SZÁMÍTANAK AZ USA-BAN

– Emlékszik, rektor úr, azokra a régi szép időkre, amikor a diákok féltek a tanévkezdettől?

(Az „International Herald Tribune"-ból)

ÉLETMŰ

– Mondja, kérem, ez hányadik kötet?

CSATA

NYUGATI UTAZÁS UTÁN

– Képzelem, mi mindent hoztatok!

JÁTÉKOS EMBER

– Könnyen ugrál, még csak másodika van.

A SÍRÓ TITKÁRNŐ

Az igazgató aláírta az aktákat, és visszaadta Pirikének, a titkárnőjének.

— Lehet postázni!

Pirike nem mozdult.

— Van még valami? — kérdezte az igazgató.

— Kérem, szíveskedjék engem más beosztásba helyezni — mondta pityergő hangon a titkárnő.

— Miért helyezzem át?

— Érzem, nem felelek meg ezen a poszton — indokolta meg kérését Pirike, és zsebkendőjével letörölte előbuggyanó könnyeit.

— Én nagyon meg vagyok elégedve magával — nyugtatta meg titkárnőjét az igazgató.

— De én tudom, hogy sok hibát követek el. Tegnap is beengedtem Kelemen kartársat, pedig tudnom kellett volna, hogy le kell önt tagadnom.

— Helyes volt, hogy beengedte, mert fontos dolgot közölt velem. Nyugodjon meg, Pirike.

— De, annyi más hibám is van. Mindent elfelejtek. Tegnap sem telefonáltam a Virágértnak.

— Örültem, hogy elfelejtette a rózsákat megrendelni, mert lemondták a vacsorameghívást. Különben is megígérte, hogy mindent felír, és akkor nem felejt el semmit.

— De úgy félek, hogy elfelejtem megnézni a felírásokat. Tessék engem más beosztásba helyezni.

— Szó sem lehet róla.

— Pedig jó kávét sem tudok főzni. Igyekszem, de mindig gyenge a feketém.

— A gépben lesz a hiba, majd kicseréljük.

— A tervjelentést is elfelejtettem tegnap elküldeni a Főhivatalba.

Az igazgató most dühös lett:

— Ejnye, azt a...

Félbeszakította a szavait, amikor látta, hogy Pirikének újra sírásra görbül a szája.

— No, nem baj, elküldi ma! Egy nap ide, vagy oda, nem számít.

Pirikét megnyugtatták az igazgató szavai, és kiment. Kisvártatva Belényesi lépett a titkári szobába. Be akart menni az igazgatóhoz, a titkárnő azonban nem engedte be.

— Értekezlet van nála — hazudta.

— Engem azonban vár. Telefonon átszóltam hozzá.

Belényesi, aki persze egyedül találta az igazgatót, megkérdezte:

— Miért nem cseréli ki, igazgató elvtárs, ezt a Pirikét? Sohasem tudja, kit engedhet be, folyton pityereg, és mindent elfelejt.

— Hűséges lélek, igyekvő, és én nagyos sajnálom szegényt. No, de beszéljünk a Pirikénél fontosabb ügyről. Mi a baj a tervjelentéssel?

— Egy tétel kétszer szerepel. Rögtön át kell szólni a Főhivatalba. Ha ők veszik előbb észre, még tervcsalásnak minősítik.

Az igazgató mosolygott:

— Nyugodjon meg, Belényesi kartárs. Pirike elfelejtette elküldeni a tervjelentést. Látja, néha jól jön az ő feledékenysége.

— Remek! Nyomban átírjuk!

Ebben a pillanatban derűs arccal bejött Pirike.

Dicsekedve mondta:

— Mégsem felejtettem el a tervjelentést elküldeni. Összetévesztettem a statisztikai hivatalnak szóló kimutatással. Az maradt a fiókomban.

Palásti László

„Ma mi is fúrunk" címmel jelent meg Palásti László és Balázs-Piri Balázs kötete a Kossuth Könyvkiadónál.

Külföldi viccek

A tengerparti sétány padján két asszony beszélget.

– Maga özvegy? Miben halt meg a férje?

– Egy lyuk volt a ruháján...

– Micsoda? Az én uram ruhája már egy hete két helyen is kilyukadt, mégis olyan egészséges, mint a makk.

– Igen, de az én uram búvár volt...

– Melyik gombafajtát kedveli ön? – kérdi vacsora közben a háziasszony gazdag vendégét.

– A légyölő galócát.

– Hogyan? Hiszen az mérges gomba...

– Igen, de ennek köszönhetem az örökségemet.

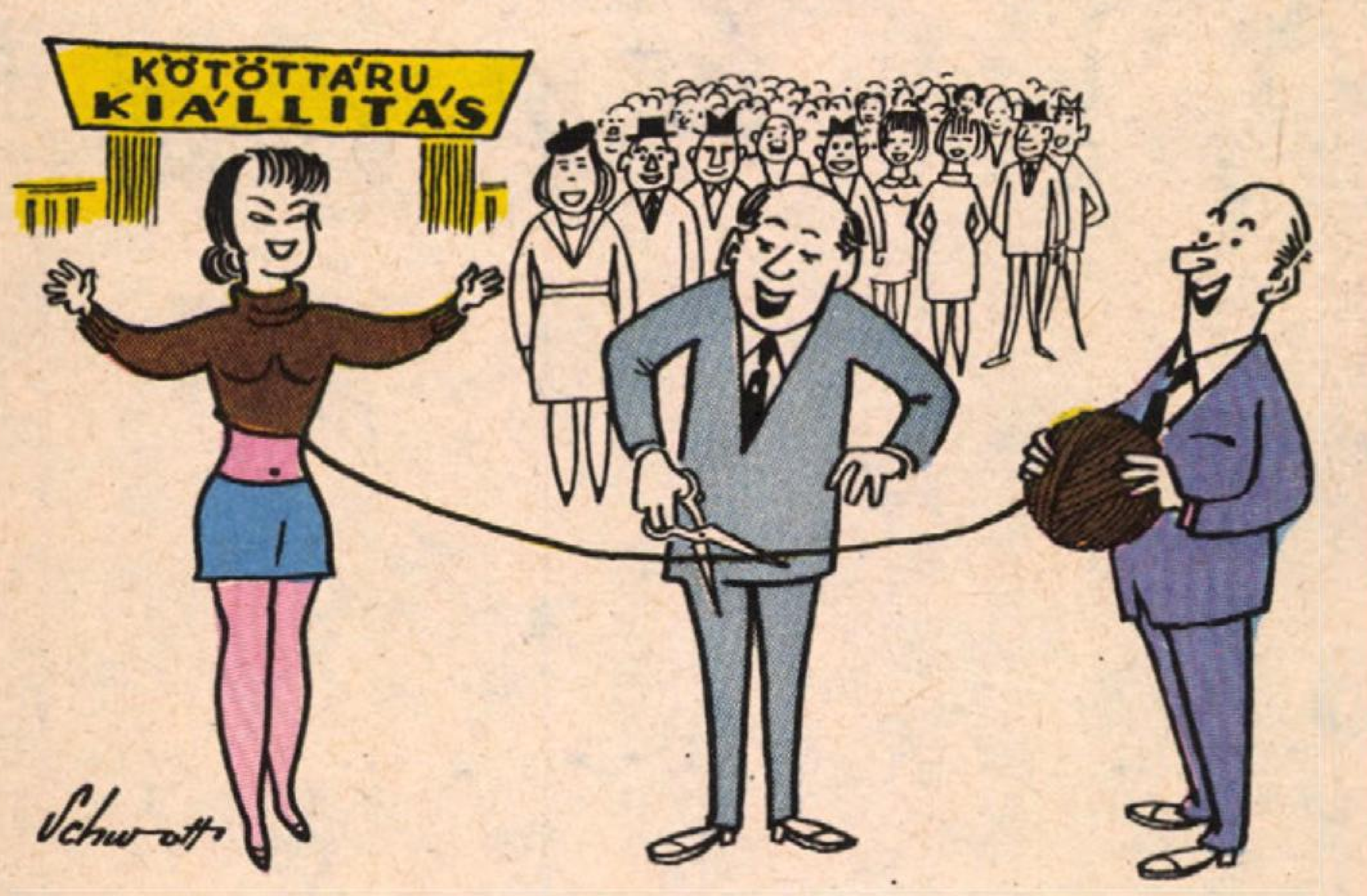
– Hogy nyaraltál?

– Pocsék volt. Folyton esett az eső.

– Talán mégsem kell panaszkodnod, hiszen egészen barna vagy!

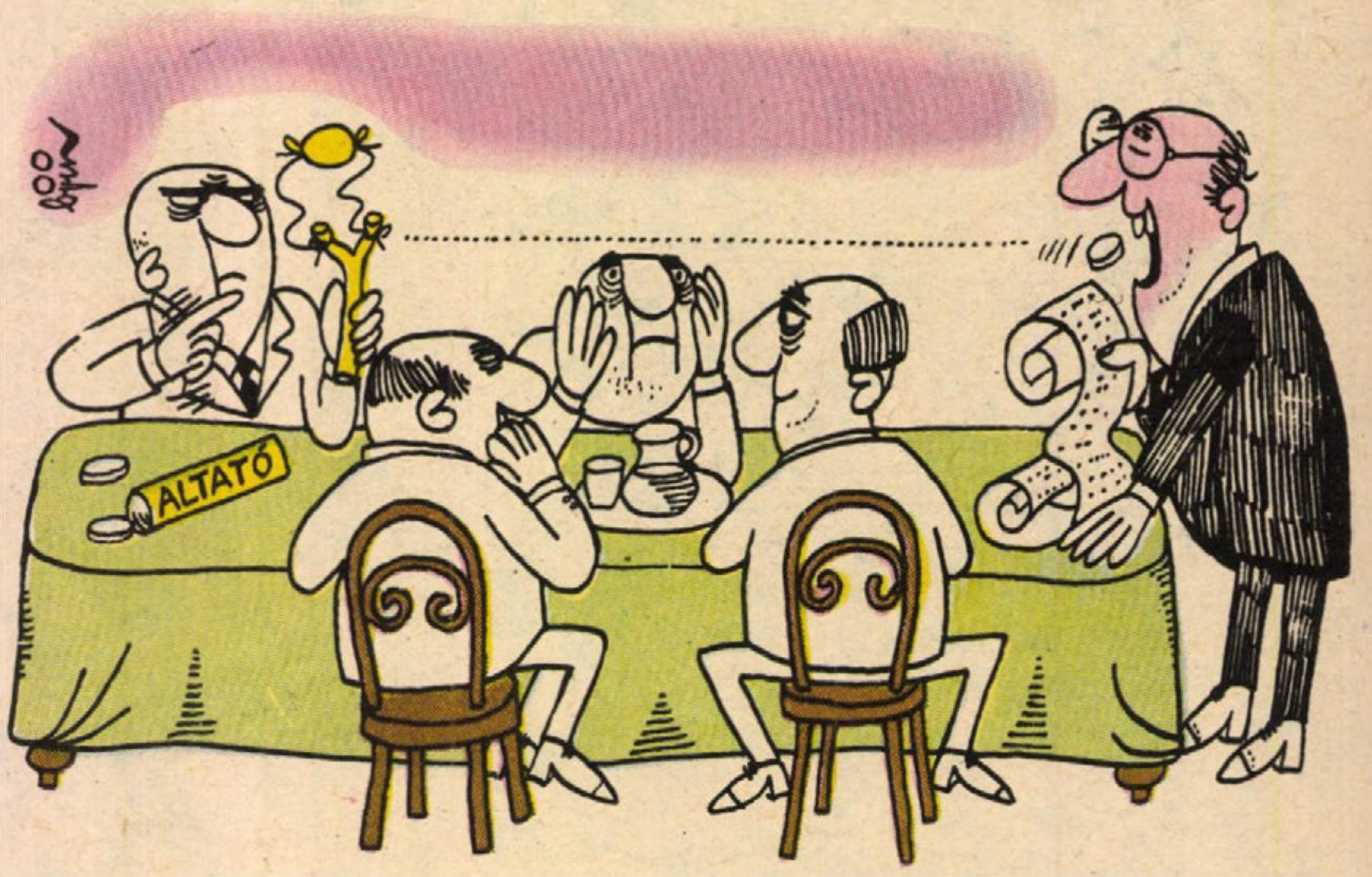
– Barna? Ez csak a rozsda...

STÍLSZERŰEN

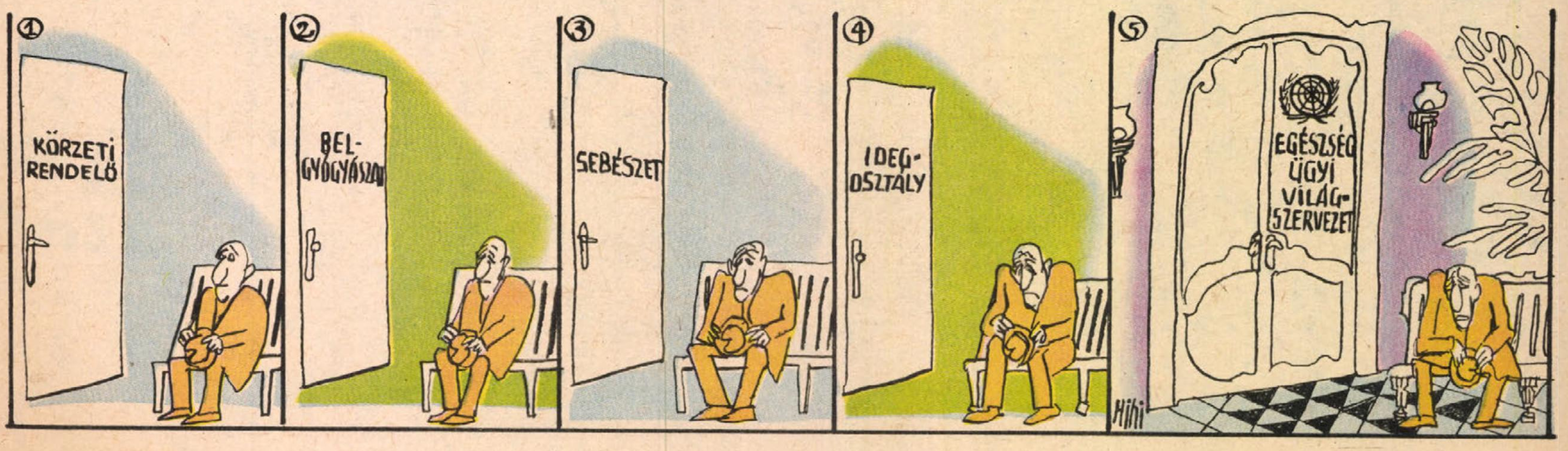
– A kiállítást megnyitom...

HOSSZÚ ÉRTEKEZLET

AZ IGAZI HIPOCHONDER

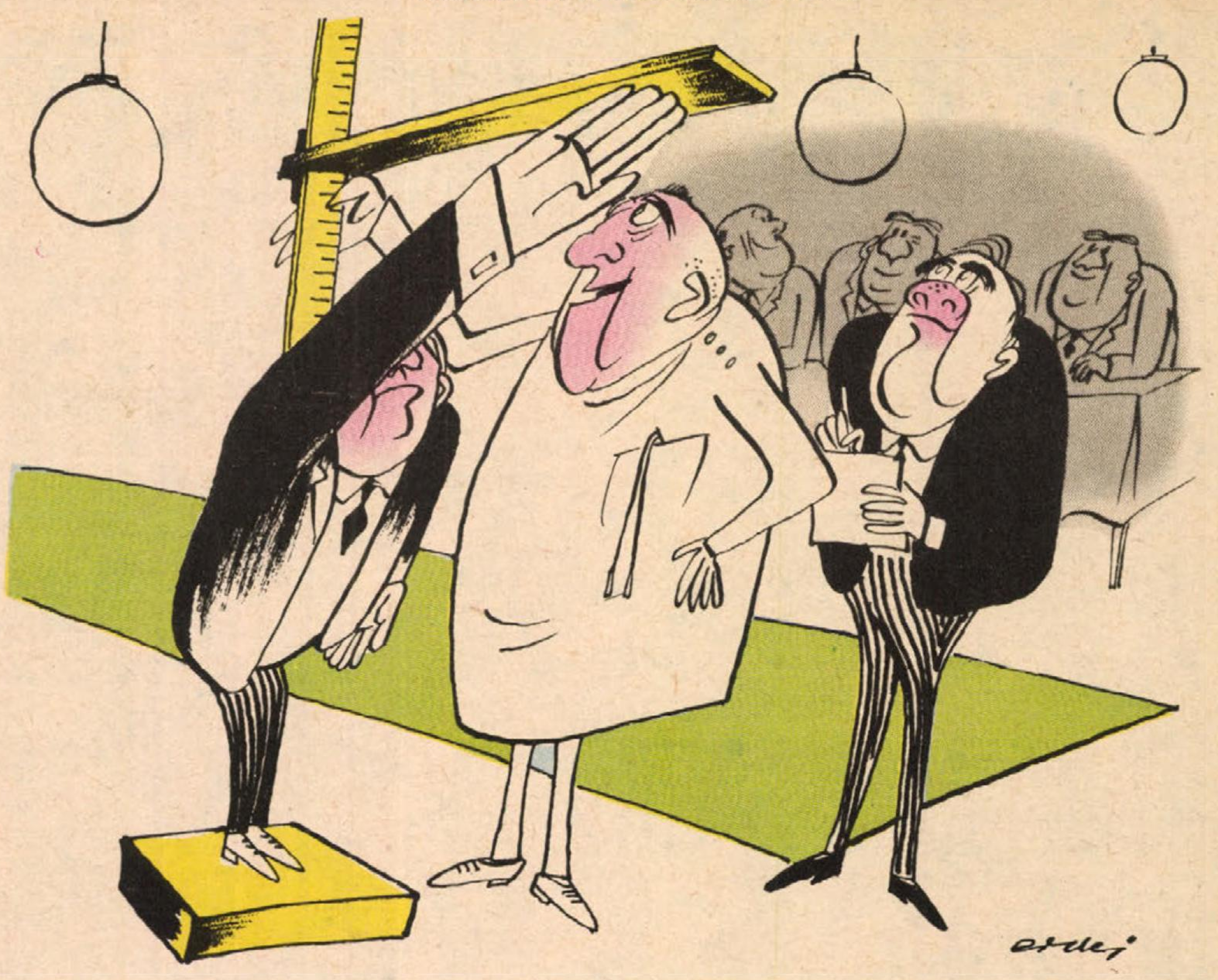
Hegedűs István rajza

UTÓSZEZON

VÁLASZTÁSI MÉRCE AZ NSZK-BAN

AMATŐR-BONYODALOM A BÖRTÖNBEN

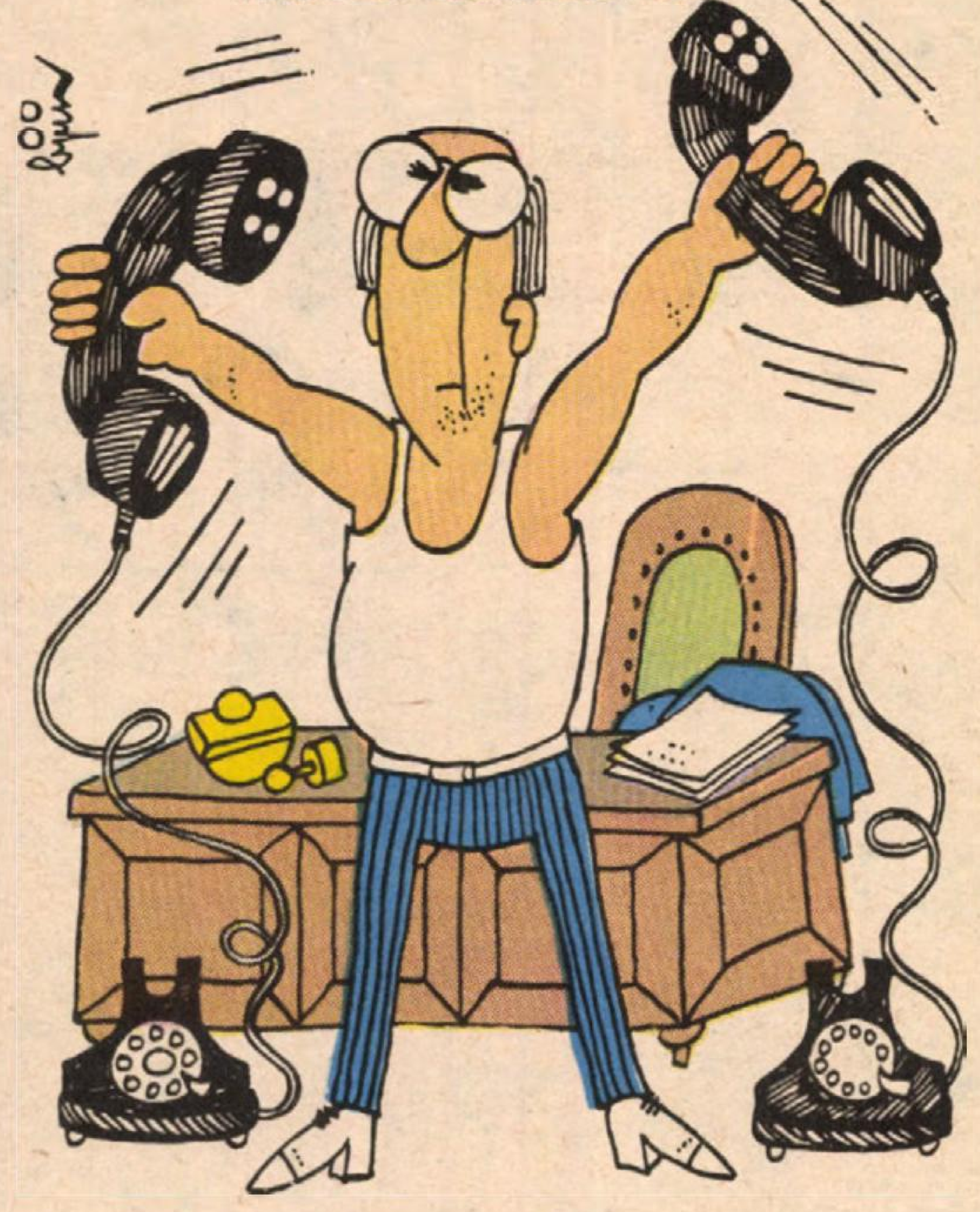
A londoni „Sunday Express" legutóbbi számában egy figyelemre méltó sportközlemény olvasható. Egy angliai börtön egyik lakója gyilkosság miatt életfogytiglani büntetését tölti. Mivel a bör-

tönben élénk sportélet folyik, az illetőt — odakint neves játékos volt — beválogatták a börtön rugby-csapatába. Később kihagyták a csapatból, mert kiderült, hogy a szóban forgó fegyenc azelőtt proficsapatban játszott, tehát nem szerepelhet amatőrök között. A fegyencek ugyanis, mint ismeretes, merő kedvtelésből sportolnak, ellentétben a haszonlesésből sportoló profikkal.

Az illető most visszaamatőrizálását kéri. Joggal reménykedik, hiszen köztudomású, hogy már Mr. Avery Brundage, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnöke is egyre engedékenyebb a profikérdésben. Ezen kívül arra is emlékeztette a börtön kissé merev sportvezetőit, hogy az elítélteknek csak politikai jogait függesztették fel a szabadságvesztésen kívül, játékjogát nem.

REGGELI BEMELEGÍTÉS

INNEN-ONNAN

ZSEBKÖNYV

– Ez zsebkönyv? – kérdezi nejem, kinek névnapra könyvet vettem.
– Igen, ez zsebkönyv, édesem, mert az én zsebemből fizettem.

TISZTA HASZON

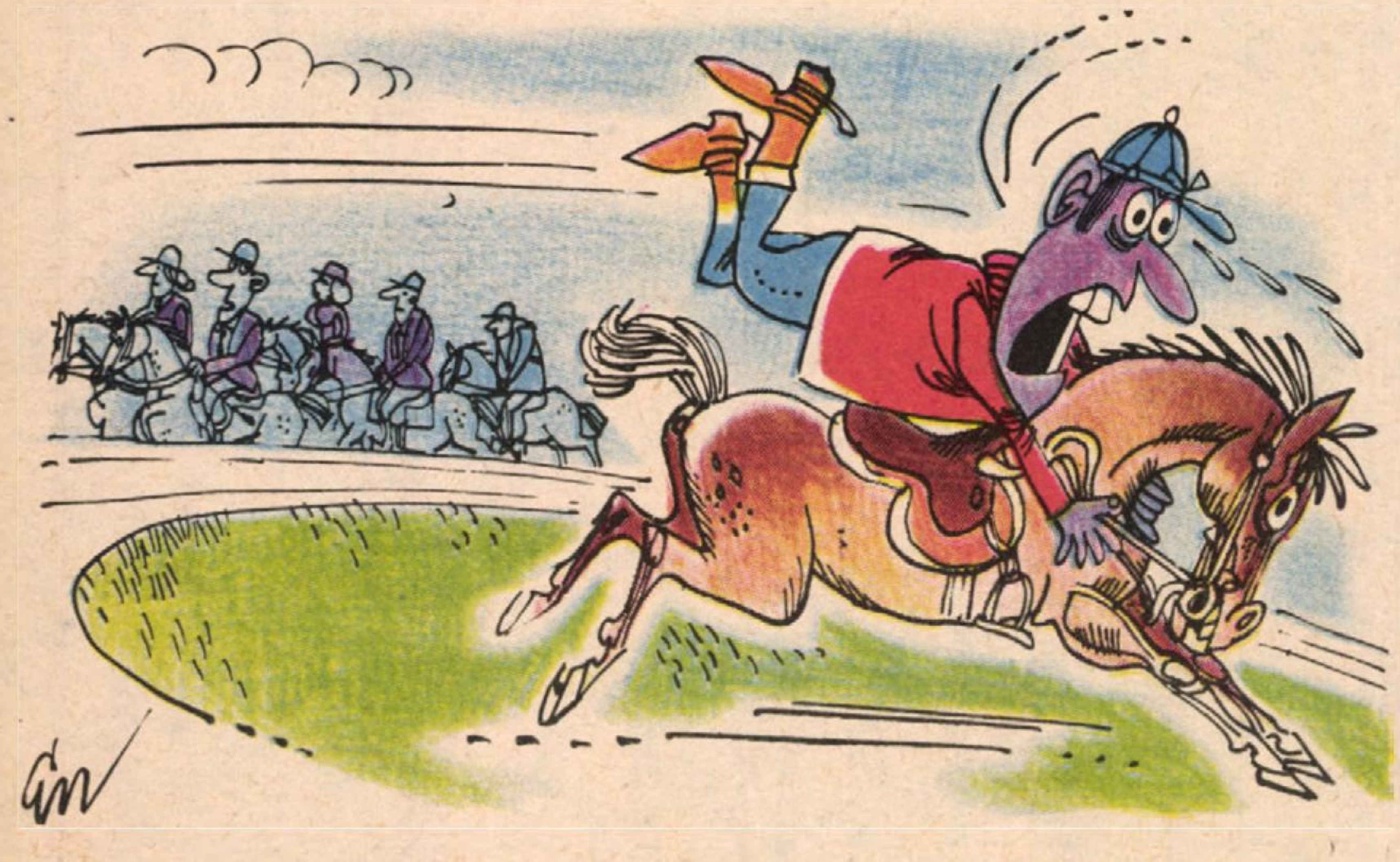
Jó, hogy a gyárak versenyeznek,
s tiszta haszonra törekesznek,
mégis, tűnődni kell azon:
elég tiszta az a haszon?

ÜGYES ORVOS

Magasztalják a betegek,
valóban, nagy tehetség.
Magát még sohse vágta meg,
csupán a páciensét.

Pákozdy Ferenc

LOVASISKOLÁBAN

– Jó isten! Egy iskolakerülő lóval hozott össze a sors!

NINCS MENEKVÉS

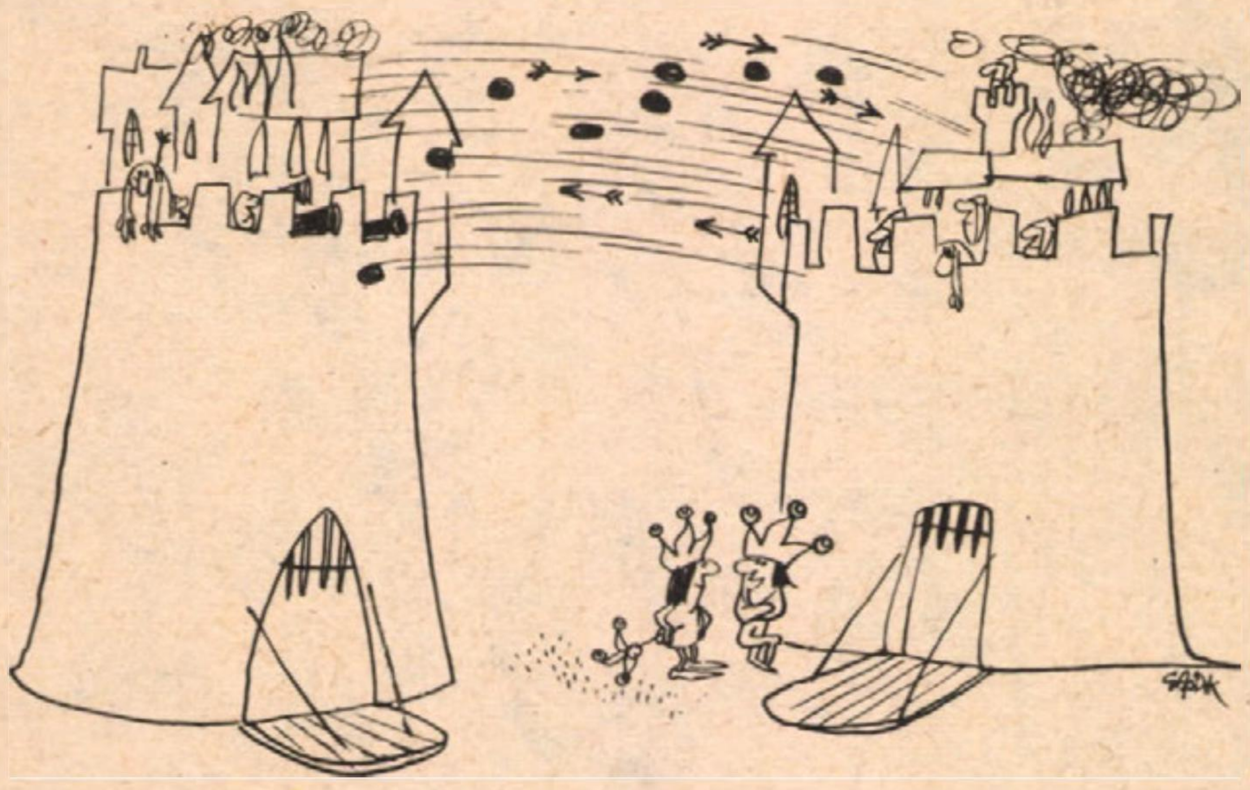

– Úgy látszik, itt is utolér a volt főnököm keze.

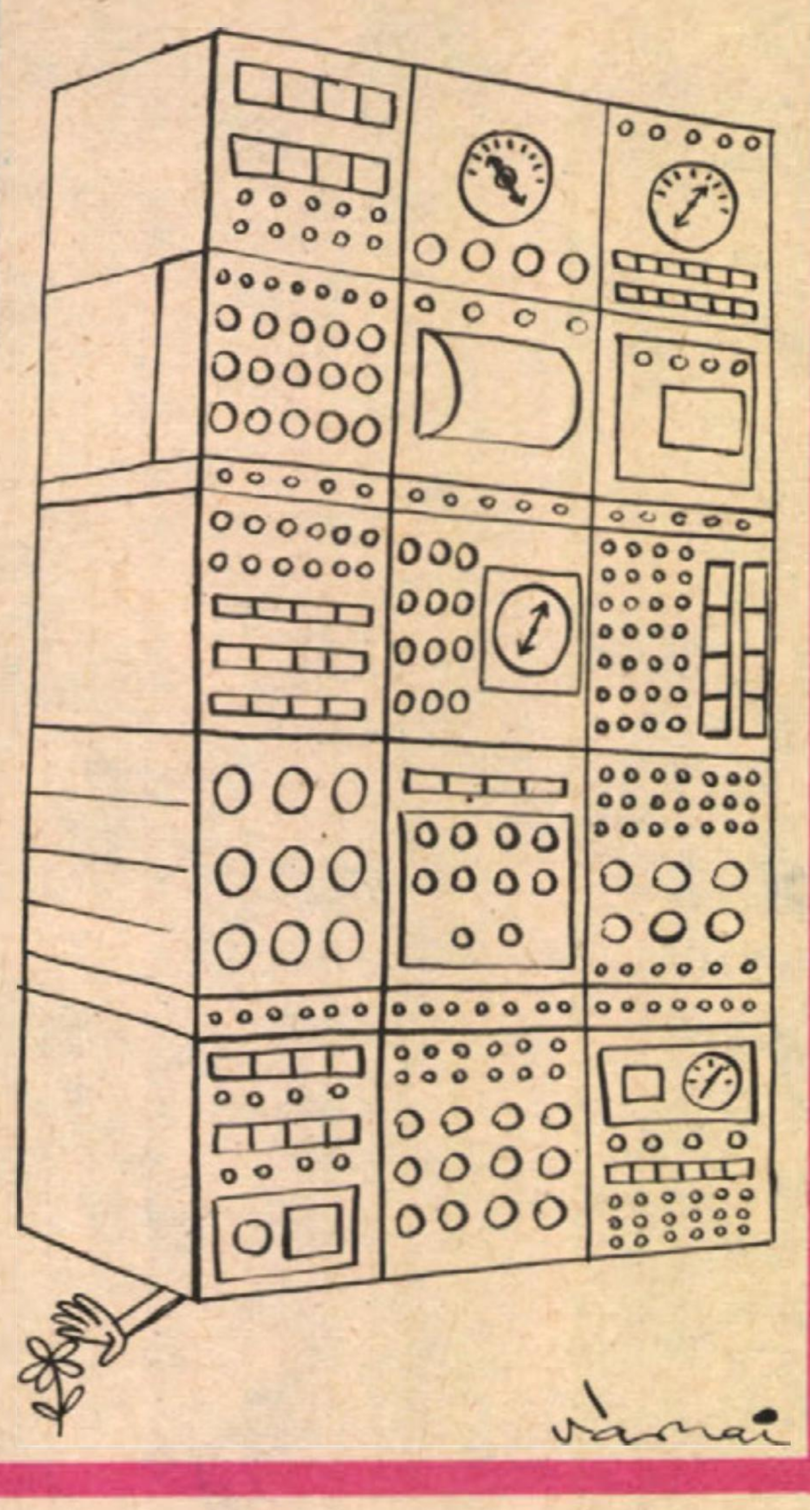
DÍJNYERTES RAJZOK

A montreali nemzetközi karikatúra-kiállításon, lapunk munkatársai, Sajdik Ferenc és Várnai György, az itt közölt rajzokkal művészeti díjat nyertek.

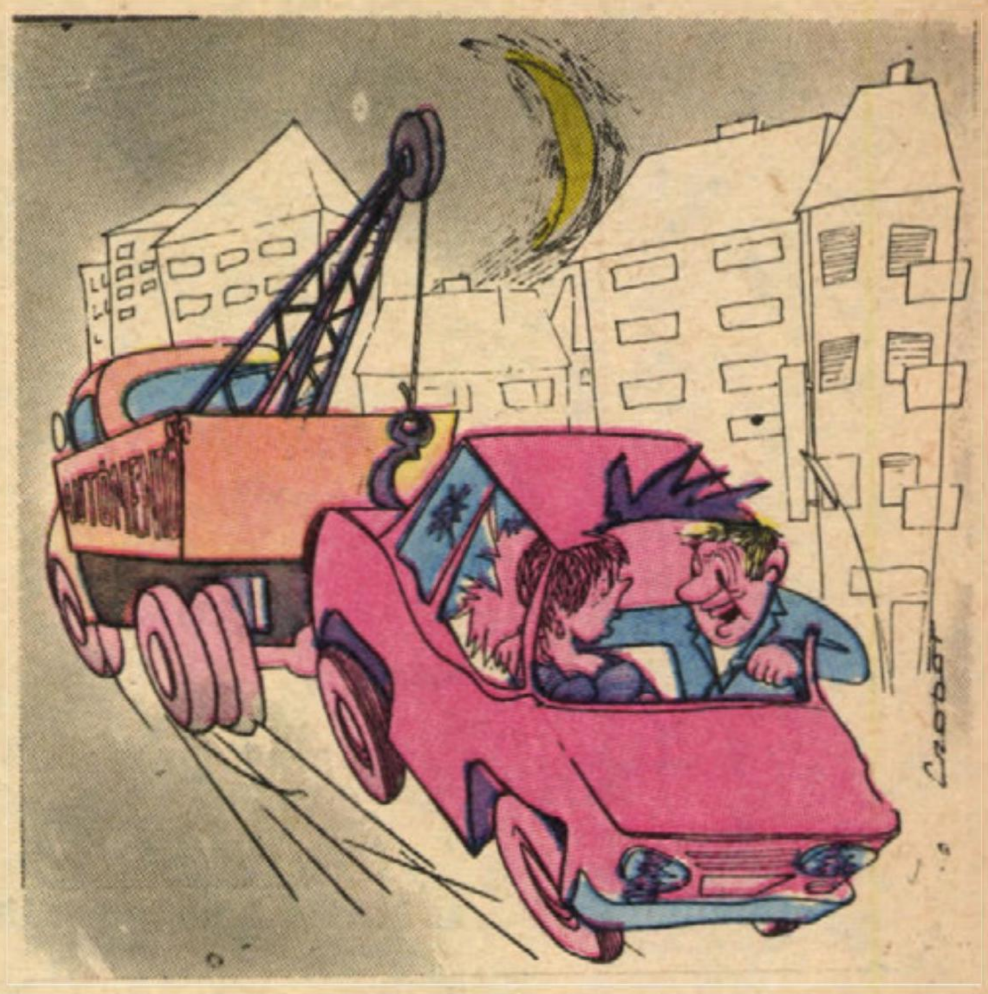
BOLONDOK

TECHNIKA

VASÁRNAP ESTE

– Ugye, azért mégiscsak szép volt ez a hétvége?

Apróságok

A szuperlatívuszok korát éljük, ma már alig kerül forgalomba olyan új árucikk, amely ne viselne a nevében valamilyen felsőfokú jelzőt. Itt van például egyik újsütetű mosóporunk, amelynek három változatát, príma, extra és szuper jelzőkkel illették gazdái, nagy szerényen.

Hír szerint hamarosan megjelenik a boltokban az exkluzív portörlőrongy, a non plus ultra fogpiszkáló, valamint a tökgyalu de luxe is.

— * —

Együtt ül a készülő film vezérkara, s azon tanakodnak, mi legyen a mű végleges címe.

— Legyen: Zsuzsanna és a vének — javasolja valaki.

— Inkább Aranka és a vének — szól közbe a gyártásvezető —, vagy legfeljebb Borbála . . .

— De miért?

— Tudjátok, hogy a lapok betűrend szerint sorolják fel a filmeket a heti moziműsorban. Egyes lapok, például a Film Színház Muzsika, újabban viszont azt vették divatba, hogy ha sok hirdetés összejön arra az oldalra, megkurtítják a moziműsort, s csak a felét vagy harmadát közlik. Az A-val vagy B-vel kezdődő filmcímek minden héten beférnek, de a Zs-vel kezdődőek szinte soha. Azért javasolnám, hogy maximum a Ceciliáig merészkedjünk el . . .

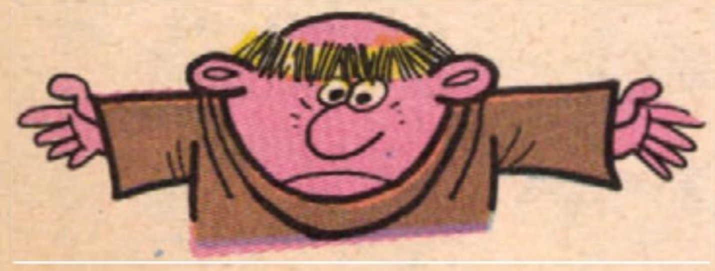
— * —

Olvastam, hogy külföldön olyan templomok épülnek, amelyekben külön presszóhelyiség is van.

Elképzelem, mi lenne, ha nálunk is lenne ilyen presszó. Bemennék például az egyik reggel, s keresném a megszokott kávéfőzőnőmet.

— Nincs már nálunk! — hallom a választ. — Leváltották, mert az istennek se akarta beletenni az előírt hat grammot az adagba . . .

R. B.

GYÁSZMENET

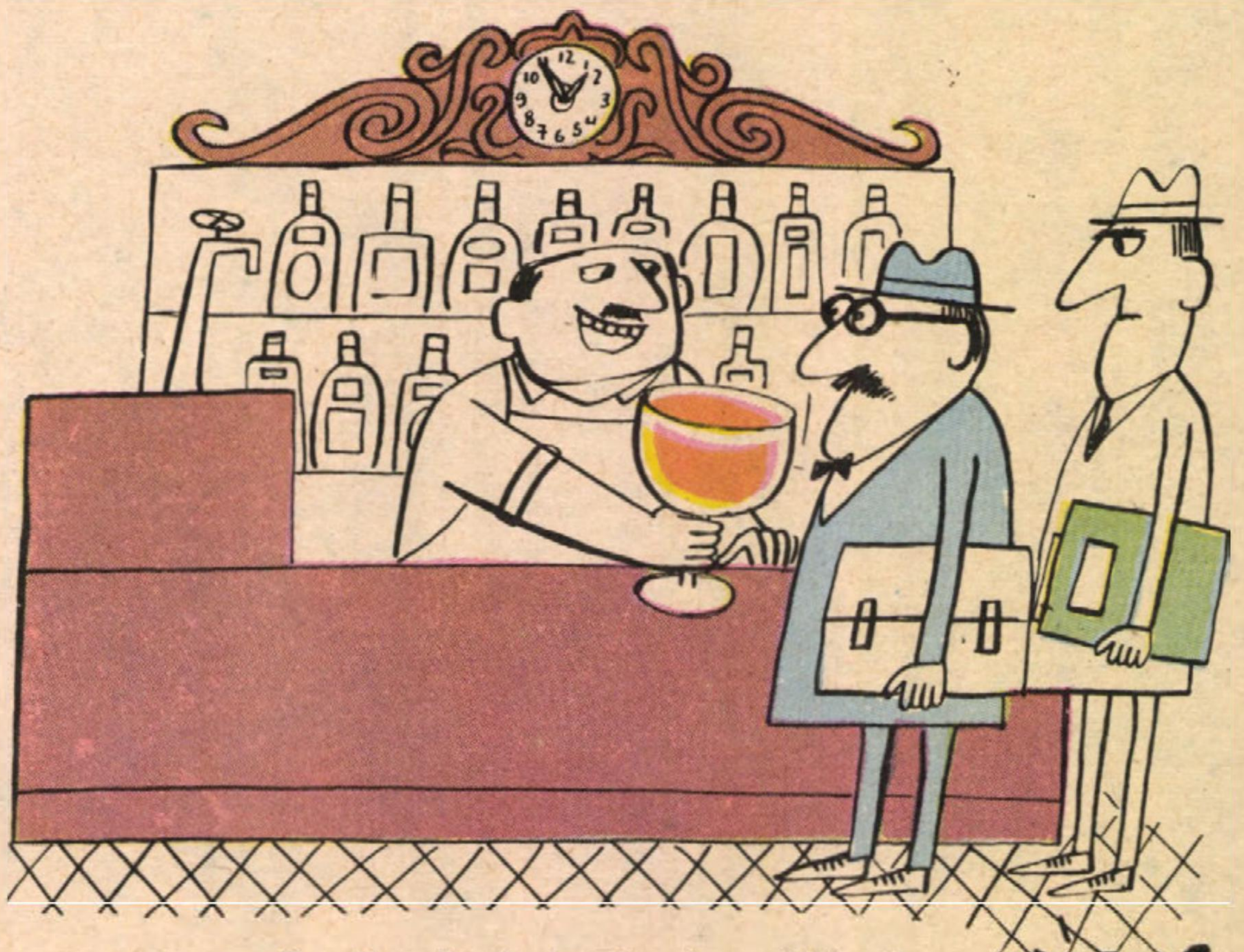

KÉRDEZ A GYEREK

– És a gólyát mi hozza?

FGY ITALBOLTBAN

– Tessék, ellenőr kartárs, itt a féldeci!

javul

Reggeltől estig
forog a lemez,
már-már úgy tetszik,
agyamra megy ez:
száz illetékes
sulykolja ékes
szavakkal belém,
hogy nálam nincs, ó,
boldogabb fickó
a Föld kerekén . . .

Csak állok s várok itt
gyanútlanul,
és minden változik,
minden javul;
javul a cukor
és javul a só,
javul a bútor,
s a jégeralsó;
javul a tej, és
javul a vaj,
mert jobb a fejés,
mint volt tavaly.
Hát a minőség?
Az is javul,
s az árubőség
sem marad alul,
mivel a verseny
javában forr,
s az üzletekben
javul a szellem
és a modor.

Javul a rádió
és benne a hír,
javulgat az író,
s javul, amit ír;
a film is javul ám
és a filmvita,
s velük javulván —
járunk moziba?
Javul a tévé,
s javul a foci,
bár az utóbbi
még nem eléggé.

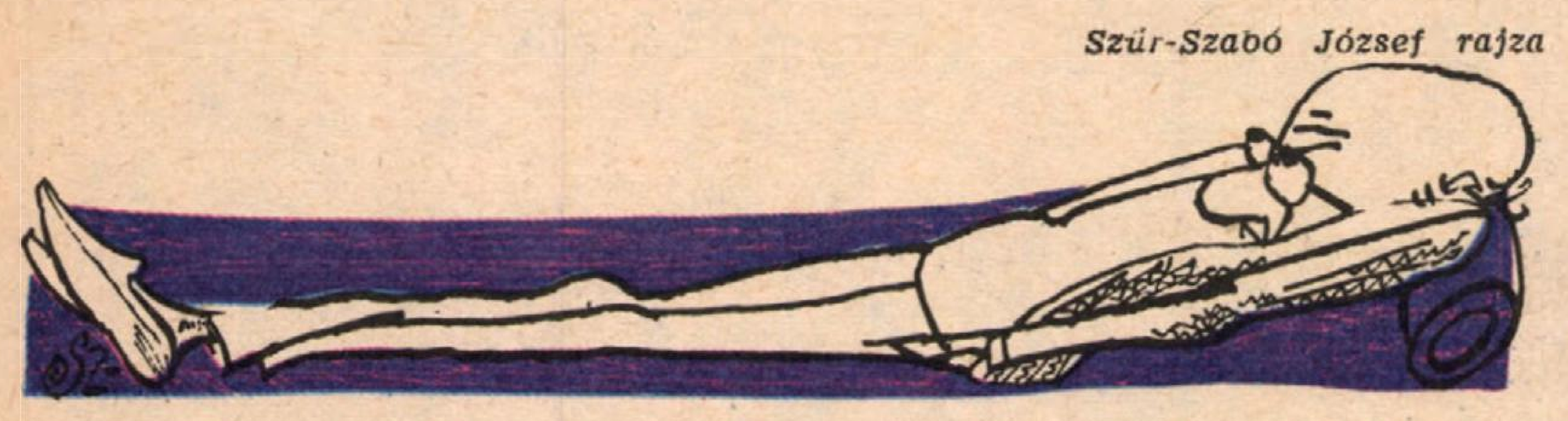
Csak állok s várok itt
gyanútlanul,
és minden változik,
minden javul;
mindez szép, mindez jó,
percig sem kétlem,
csupán megkérdem:
e sok-sok javuló
mikor lesz — jó?

Bőcz Sándor

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

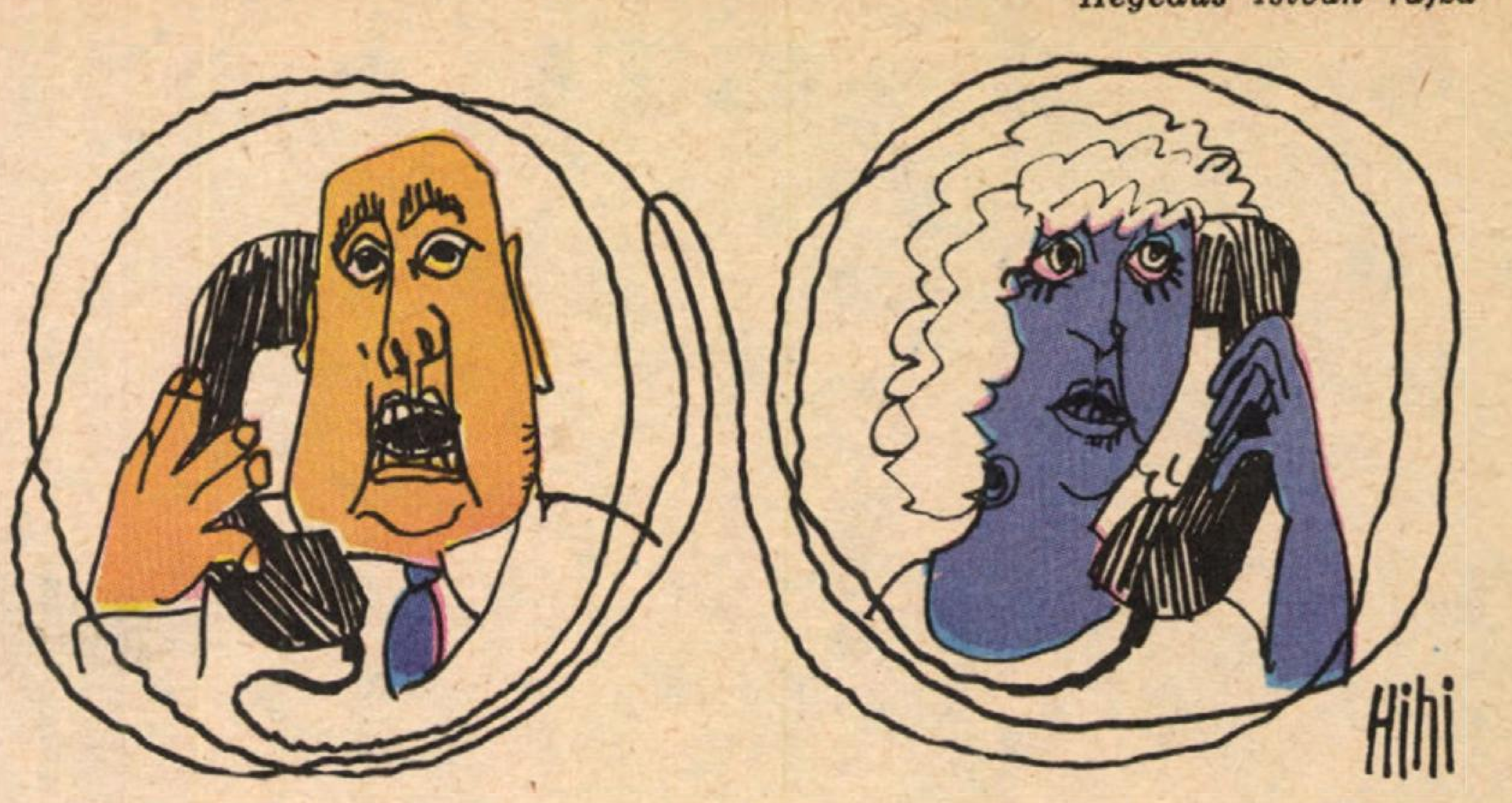
MIN BOSSZANKODTAK A HÉTEN?

Szűr-Szabó József rajza

–Ugyanazon, amin a jövő héten fogok bosszankodni . . .

Hegedűs István rajza

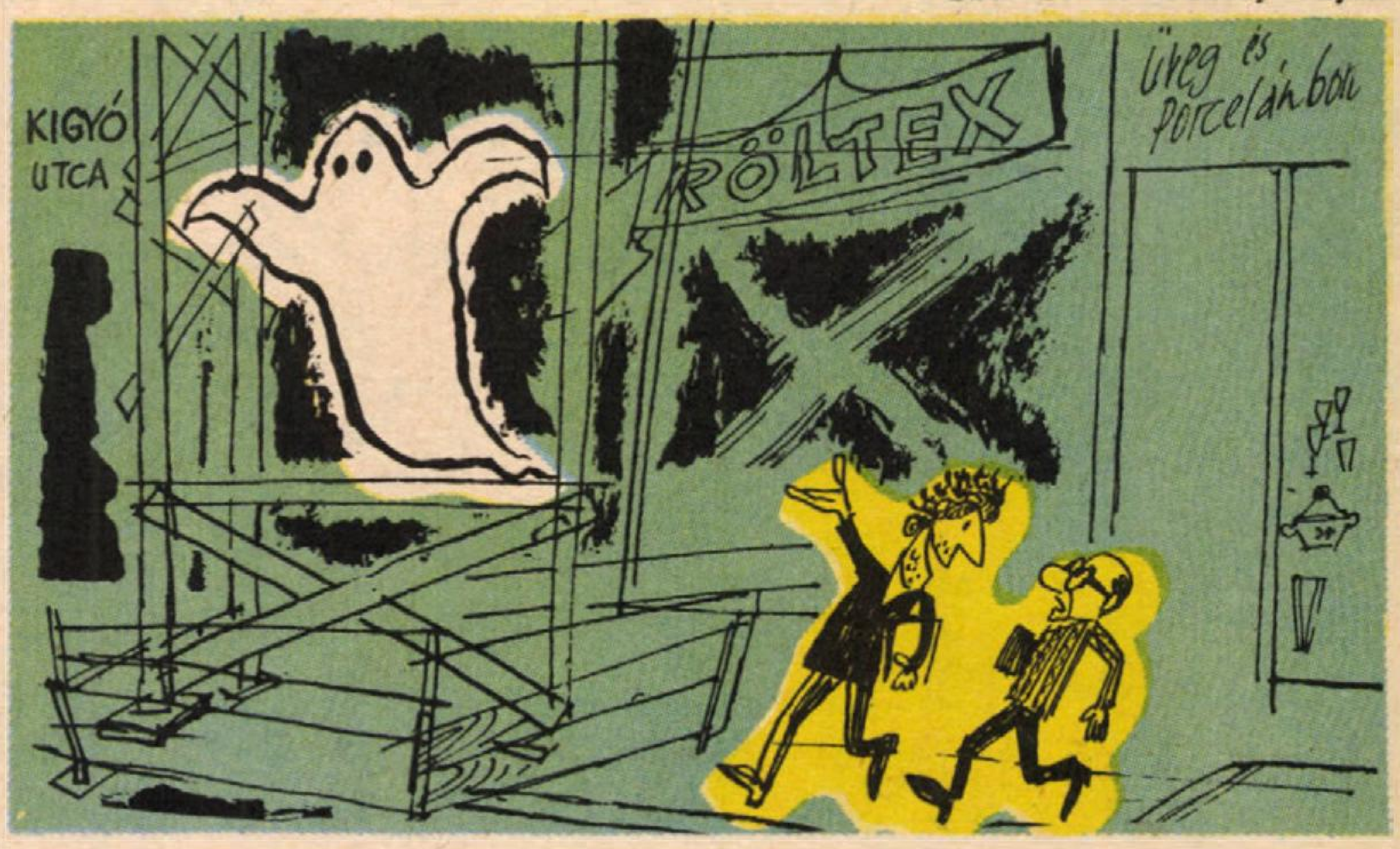
– Halló, taxi?
– Nem, uram! Én is taxit hívok, és szintén kidobtam egy forintot.

AZ ŐSZI VÁSÁRON

Fülöp György rajza

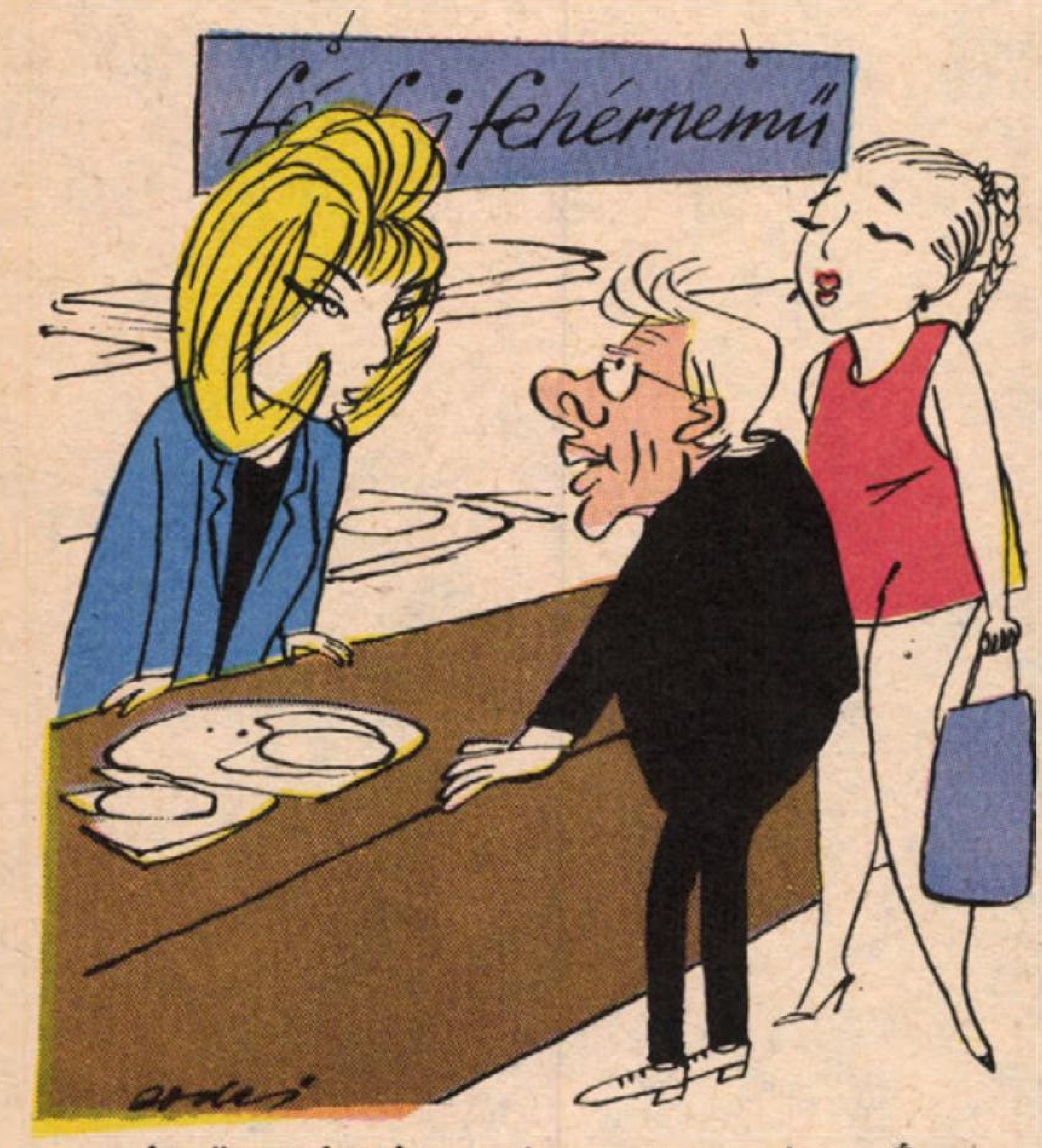

Szűr-Szabó József rajza

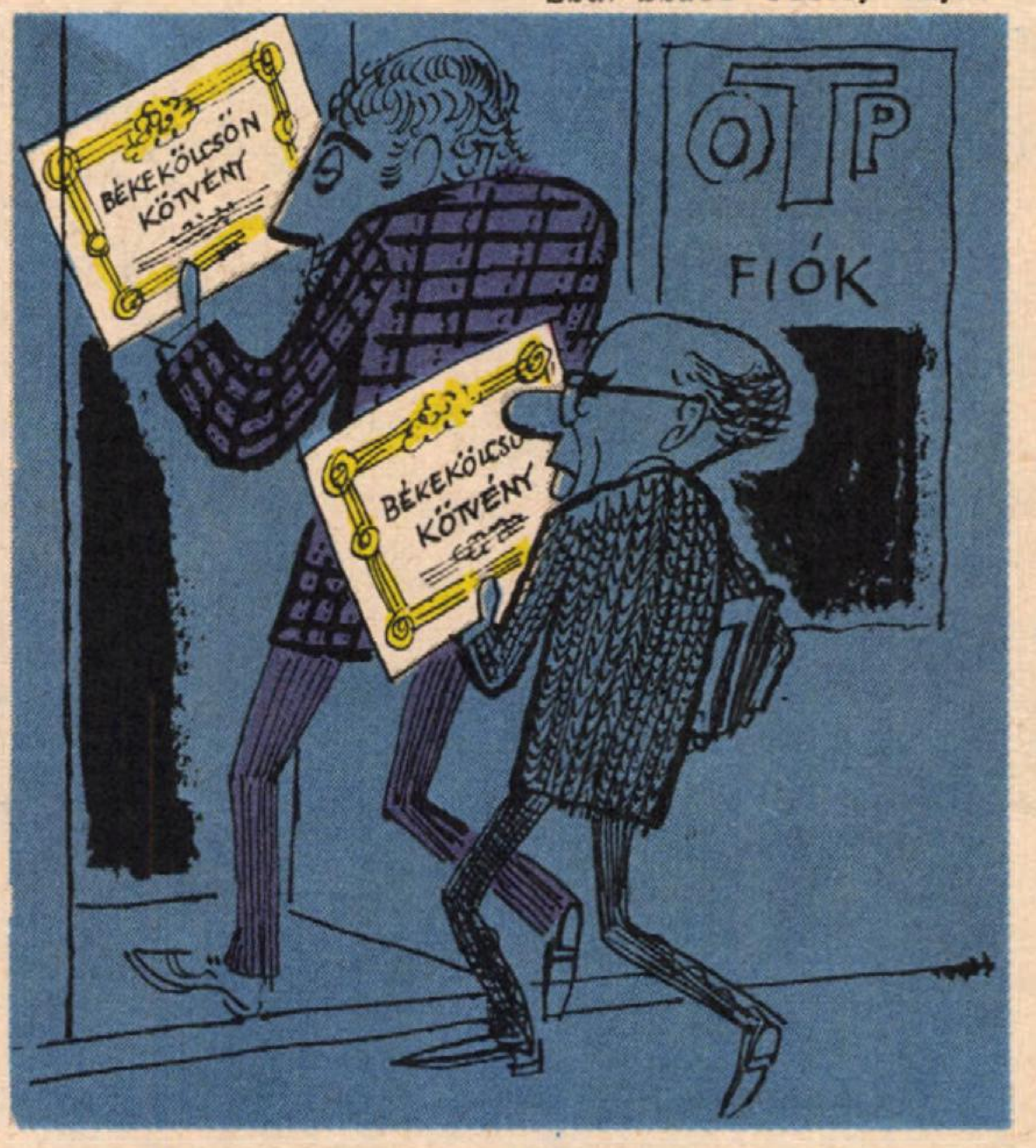
– Mit mesélsz, hogy itt hónapok óta egy lélek sincs!

Erdei Sándor rajza

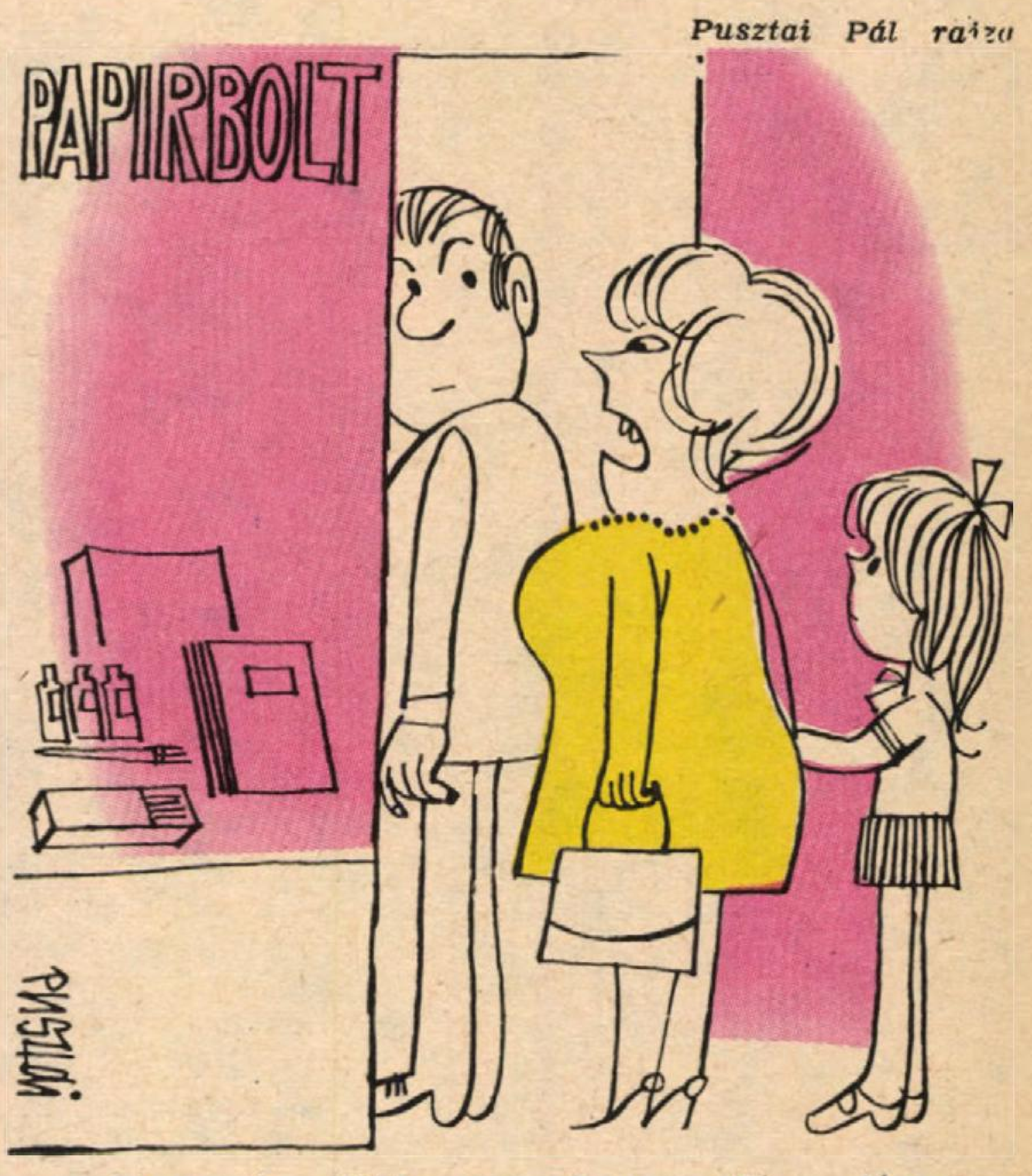
– Az ön méretére, sajnos, uram, nincs. Éppen kifogyott.
– És mikor jöjjek be újból felbosszantani magam?

Szűr-Szabó József rajza

– Az ellenségemnek is kihúztak egy 50 forintos kötvényt...

Pusztai Pál rajza

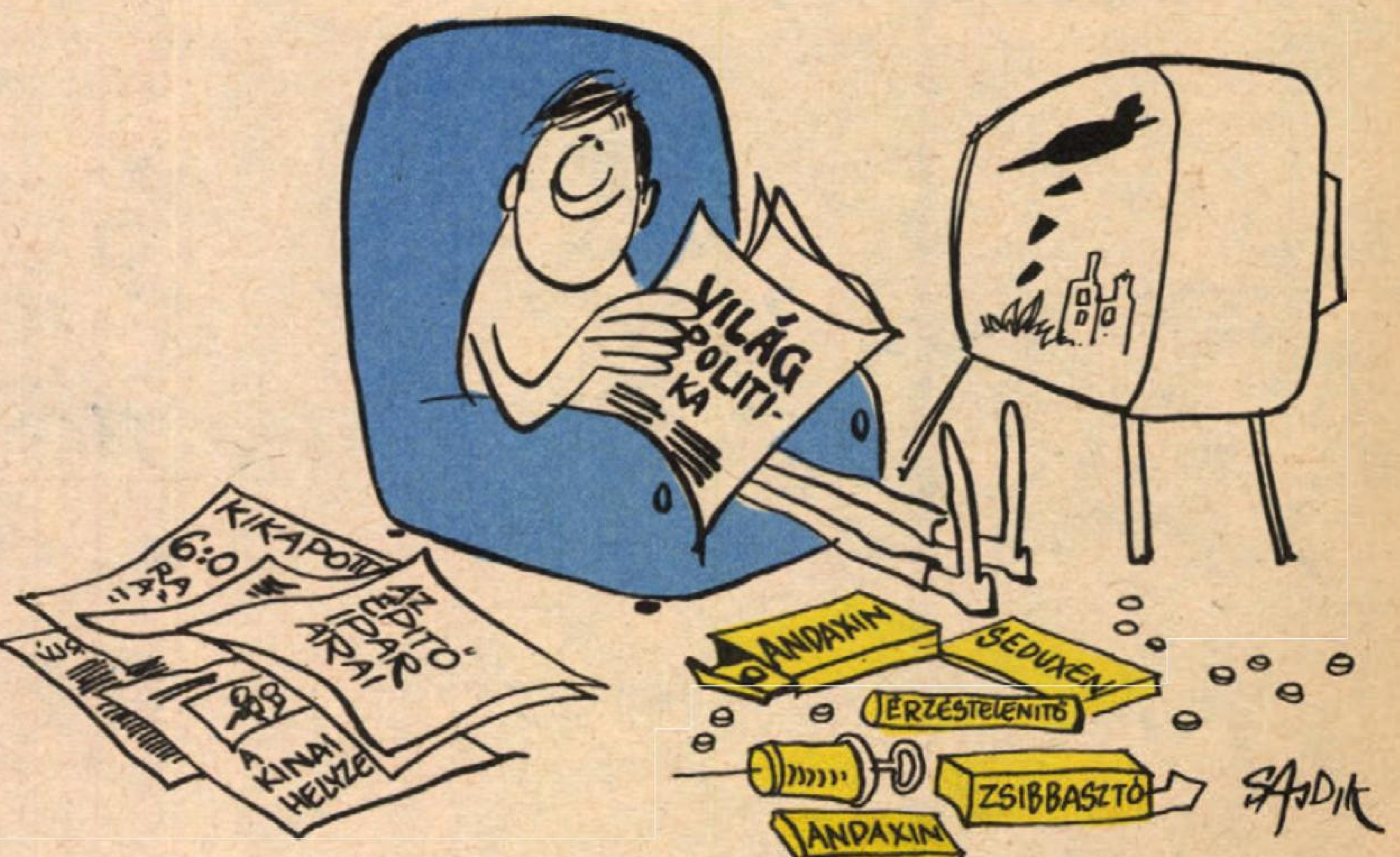
– Maga is előbb megvehette volna, akkor most nem kellene sorba állnom az iskolaszerekért.

Fülöp György rajza

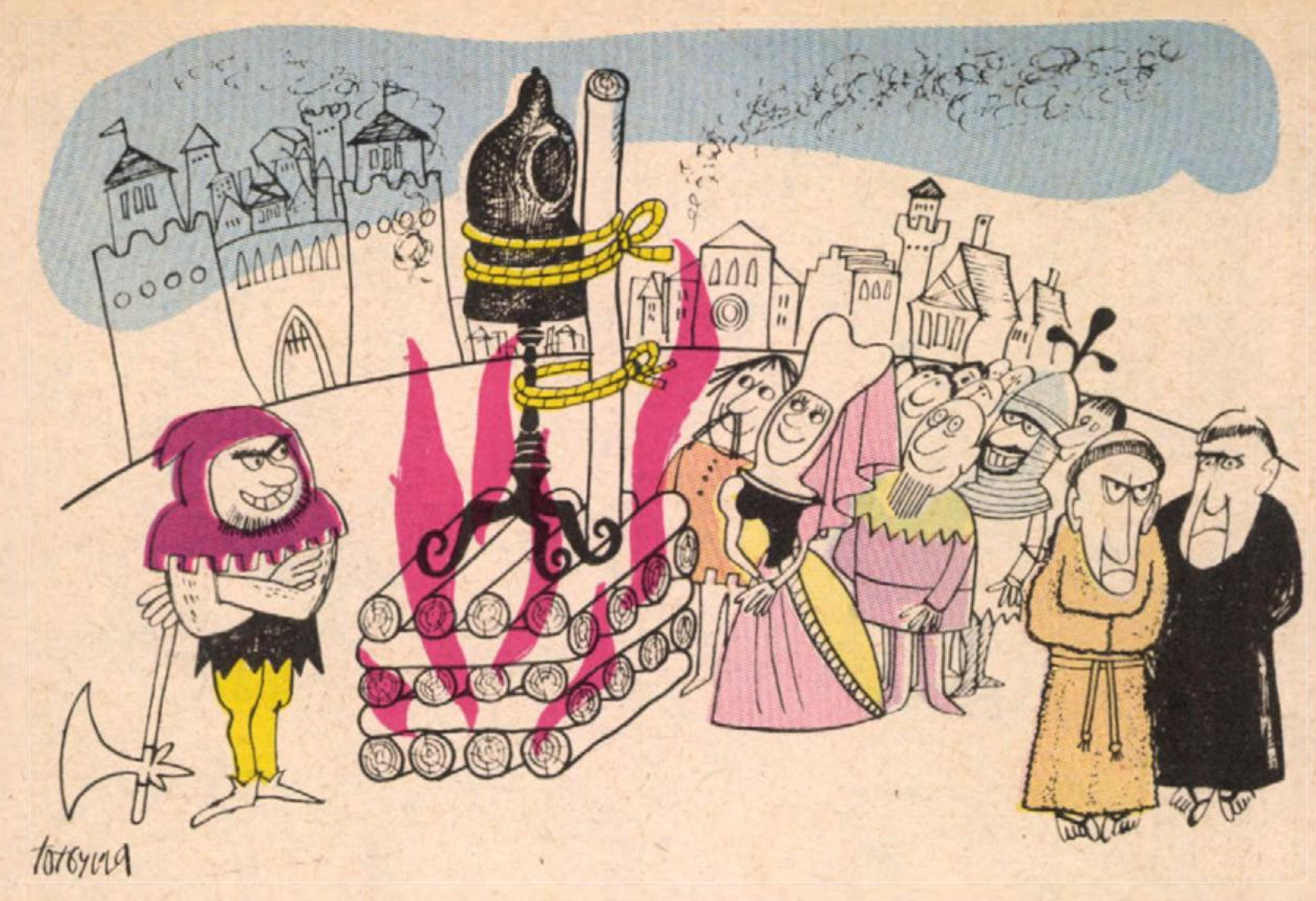

– Mert nem volt egy pótkezem, amikor a buszjegyemet kilyukasztottam . . .

Sajdik Ferenc rajza

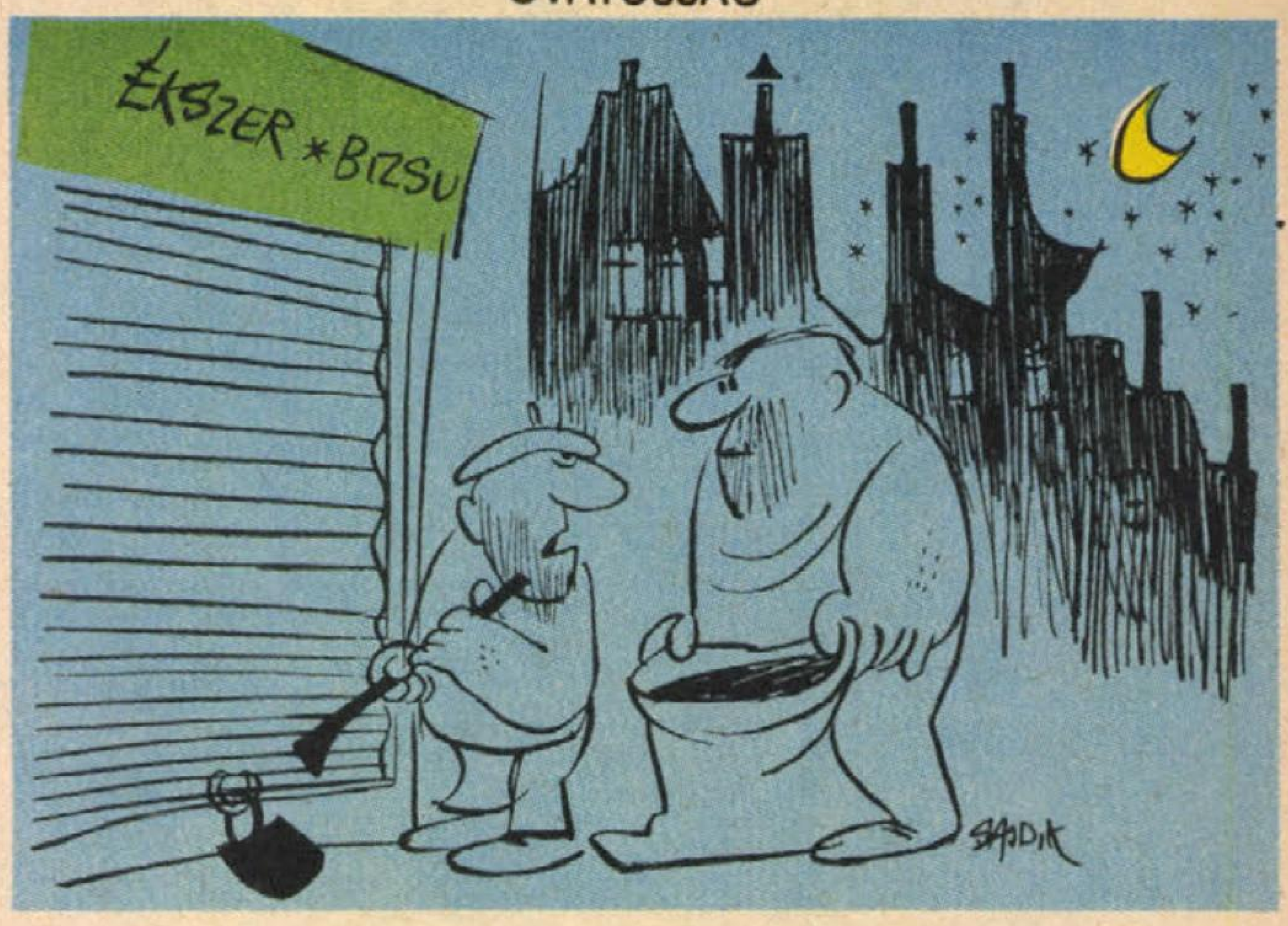

– Én??? Semmin!

PRÓBA-TÜZELÉS A KÖZÉPKORBAN

ÓVATOSSÁG

– Eredj, nézz körül, nehogy tévéoperatőr legyen a közelben!

MUNKAEBÉD

Vasárnap délben, szűkebb családom tagjaival, munkaebédet tartottam. Feleségemen, a 12 éves Editen, a 6 éves Gáboron kívül, anyósom megfigyelőjeként, tanácskozási joggal, a sógornőm is részt vett az ebéden. Volt egy kiküldött munkatársunk is. Gábort ugyanis a levesnél az anyja kiküldte a konyhába, mondván, hogy ott szürcsölhet.

A lényegi tanácskozás ezért csak a második fogásnál kezdődhetett. Érdeklődéssel várt expozémban kitértem az elmúlt héten történt különböző helyi háborúkra, és kifejtettem, hogy az ellentéteket csak a békés egymás mellett élés elveinek tiszteletben tartásával lehet elsimítani.

Első hozzászólóként — a vitaindító referátum befejezése előtt — Gábor jelentkezett, aki követelte, hogy nővérét nyilvánítsam agresszornak, mivel a gázrezső térségében durva támadást intézett ellene, és kétszer is bokán rúgta. Edit — még a felszólalás közben — tiltakozott a megbélyegzés ellen. Eljárását jogosnak nyilvánította, mert — állítása szerint — a panasztevő a legszélesebb fórumokon, legutóbb az udvar közepén, ordítva azt terjesztette róla, hogy halálosan szerelmes az Omega-együttes dobosába. Ezen eljárás kimeríti a belügyeibe való beavatkozást.

Gábor ezt az állítást rágalomnak minősítette: ő nem dobost, hanem szólógitárost mondott. Elnöki csengőm nem lévén, kénytelen voltam a vitatkozók üstökét megrázni, mielőtt a tanácskozás elfajult volna. Nejem ezután azzal a bejelentéssel élt, hogy amennyiben nem vetünk véget a vitának, tiltakozásul kivonul a Thököly Étterembe. Ott ugyan nem lesz munkaebéd, de legalább nem neki kell mosogatni. De ha már szót kapott, felhívással fordult a tanácskozás résztvevőihez. Felkérte őket, hogy levetett ruhadarabjait mindenki rakja a helyére, én ne szórjam a pipámból a hamut a szőnyegre, mert kénytelen lesz rendfenntartó erőket hívni segítségül, s azok költségeit természetesen én viselem.

Én azt kértem, hogy az íróasztalomat nyilvánítsuk demilitarizált övezetnek. Ennek értelmében kitiltom innen Gábor ólomkatonáit, szállító járműveit, szirénázó autóját és egyéb idegpusztító fegyvereit. Ugyanez vonatkozik az itt talált hajcsavarókra, tégelyekre és üvegcsékre is.

Edit lányom támogatta a javaslatot, hogy megnyerjen beadványának, melyben a gazdaságilag elmaradottabb családtagok hatékonyabb támogatását igényelte. Előadta, hogy kulturális fejlődésének biztosítása érdekében olyan beruházásokat kell eszközölnie, melyeket saját erőből képtelen fedezni. Feltétlen szüksége van egy „Teenager" rádióra és egy magnóra. A segélyt kilá-

tásba helyeztem, azzal a feltétellel, ha a kulturális fejlődését az iskolában is észlelem. Ezt az indítványt azonban elutasította, kijelentve, hogy a szükséges tőkét csak politikai feltételek nélkül fogadhatja el.

A munkaebéd résztvevői megállapították, hogy a család 25 százaléka még mindig analfabéta, de minden remény megvan arra, hogy Gábor az első általánosban megismerkedik az írás és olvasás tudomá-

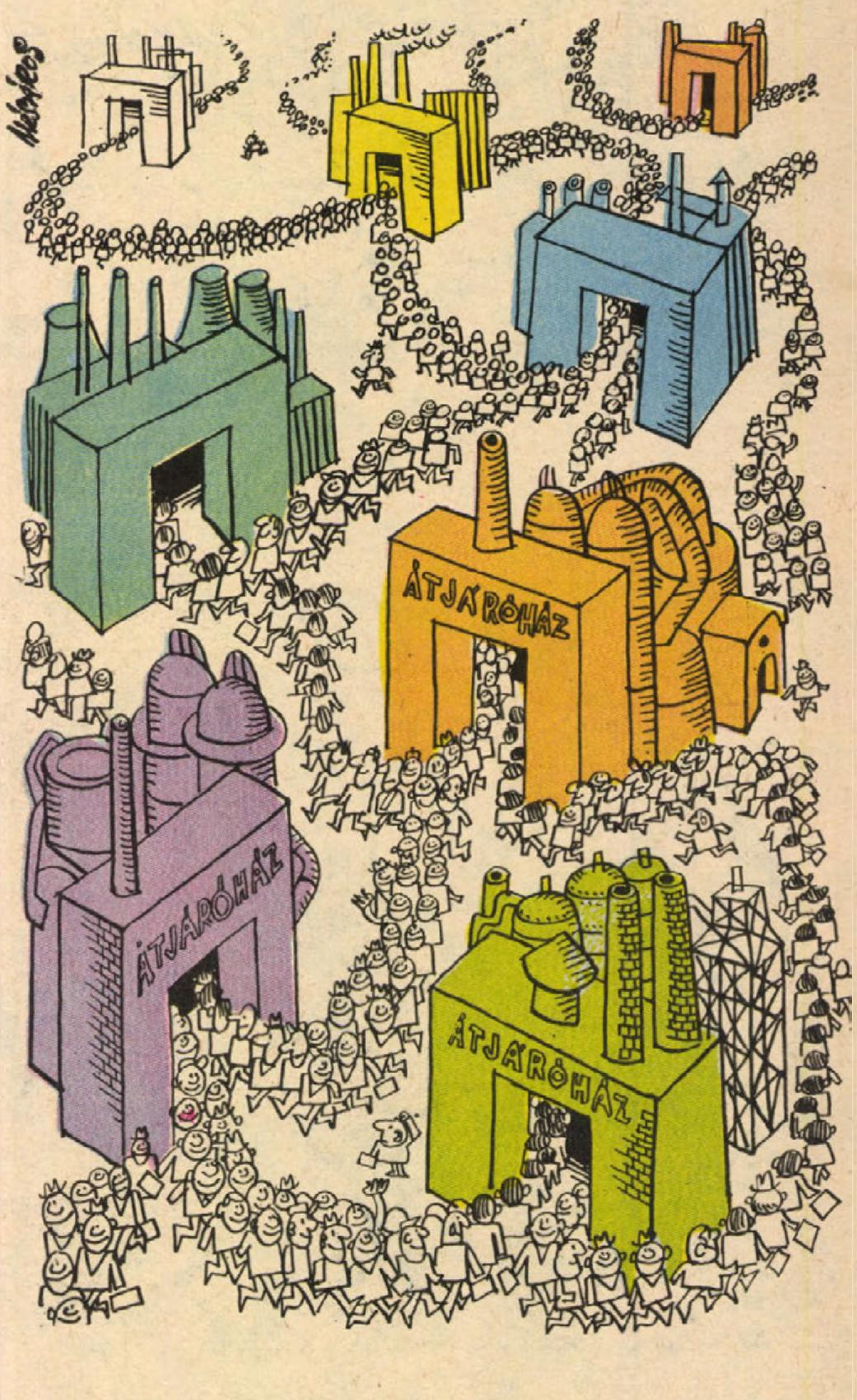
nyával és ez esetben büszkén jelenthetjük: családunkban megszűnt az analfabetizmus. Ezután napi kérdéseket tárgyaltunk, nevezetesen, hogy ki törte össze a gyümölcsöstálat, ki öntötte le tintával a fotelt. Ezt követően egy expedíció összeállítását határoztuk el. A kutatócsoport feladata lesz megkeresni Edit télikabátjának tisztítócéduláját, a lázmérőt és a pincekulcsot.

Befejezésül határozatban mondtuk ki, hogy a következő munkaebédet a jövő vasárnap tartjuk. Az újabb ülésszakig a kormányzást egy vezetőtestületre bízzuk, melynek egy tagja van és ez a feleségem. Ő dönt a felmerülő vitás kérdésekben, a felhasználható gazdasági alapok felosztásában, általában mindenben. A határozatot az én ellenszavazatommal elfogadtuk, majd a munkaebédet, több fogás nem lévén, berekesztettük.

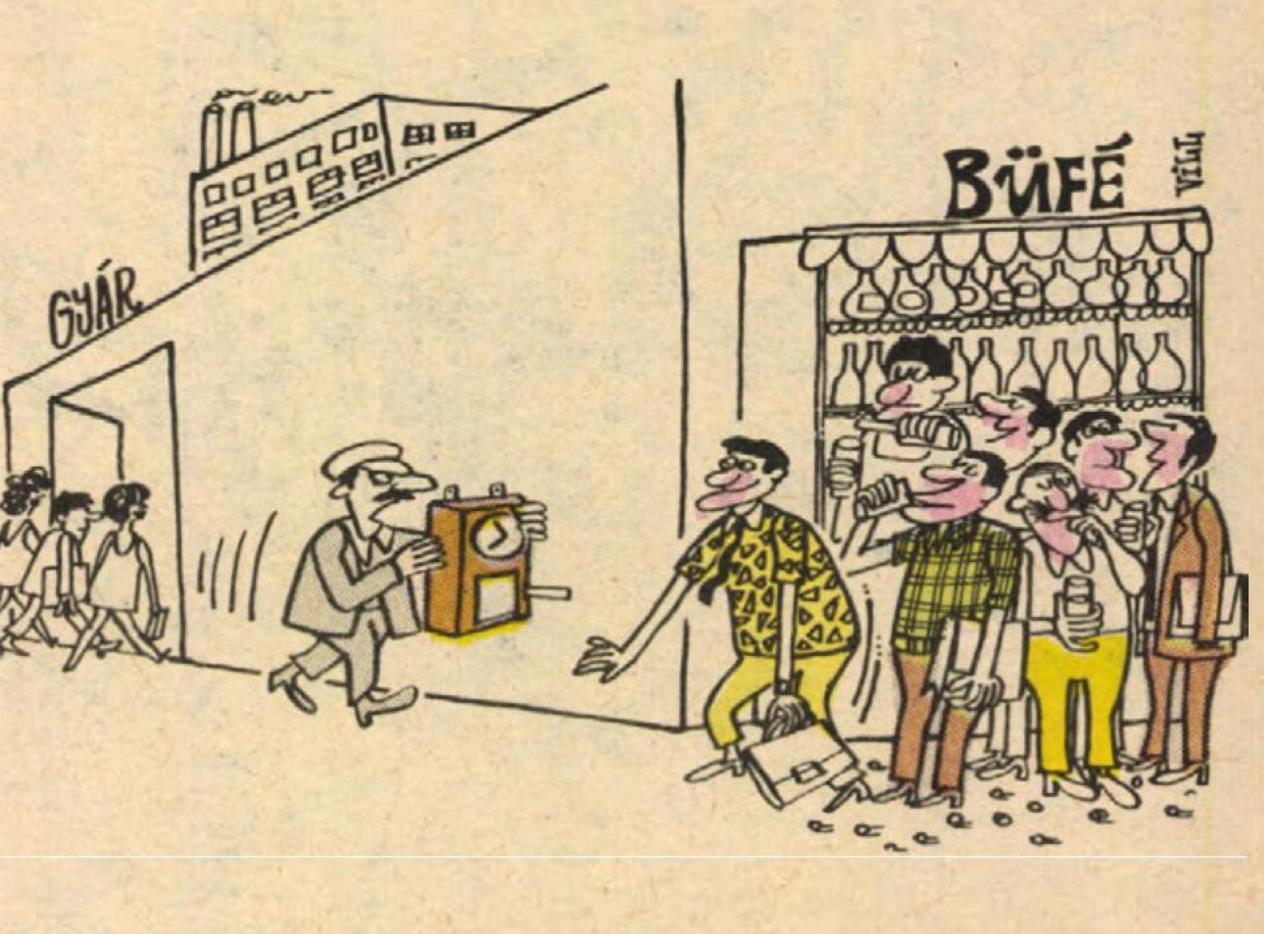
A rokonság részére megszövegeztünk egy közös nyilatkozatot, melyben leszögeztük, hogy a munkaebéden az egymást érdeklő kérdésekről tárgyaltunk, a lehetőségekhez mérten barátságos légkörben. A pontosabb tájékoztatás kedvéért — lányom javaslatára — bevettük a közleménybe, hogy az ebéd húsleves, paprikás csirke és túrós rétes volt. Ez utóbbi ugyan odaégett, de e kérdést bizalmasan kezeltük, így a fontos dokumentumban sem tettünk említést róla.

Ősz Ferenc

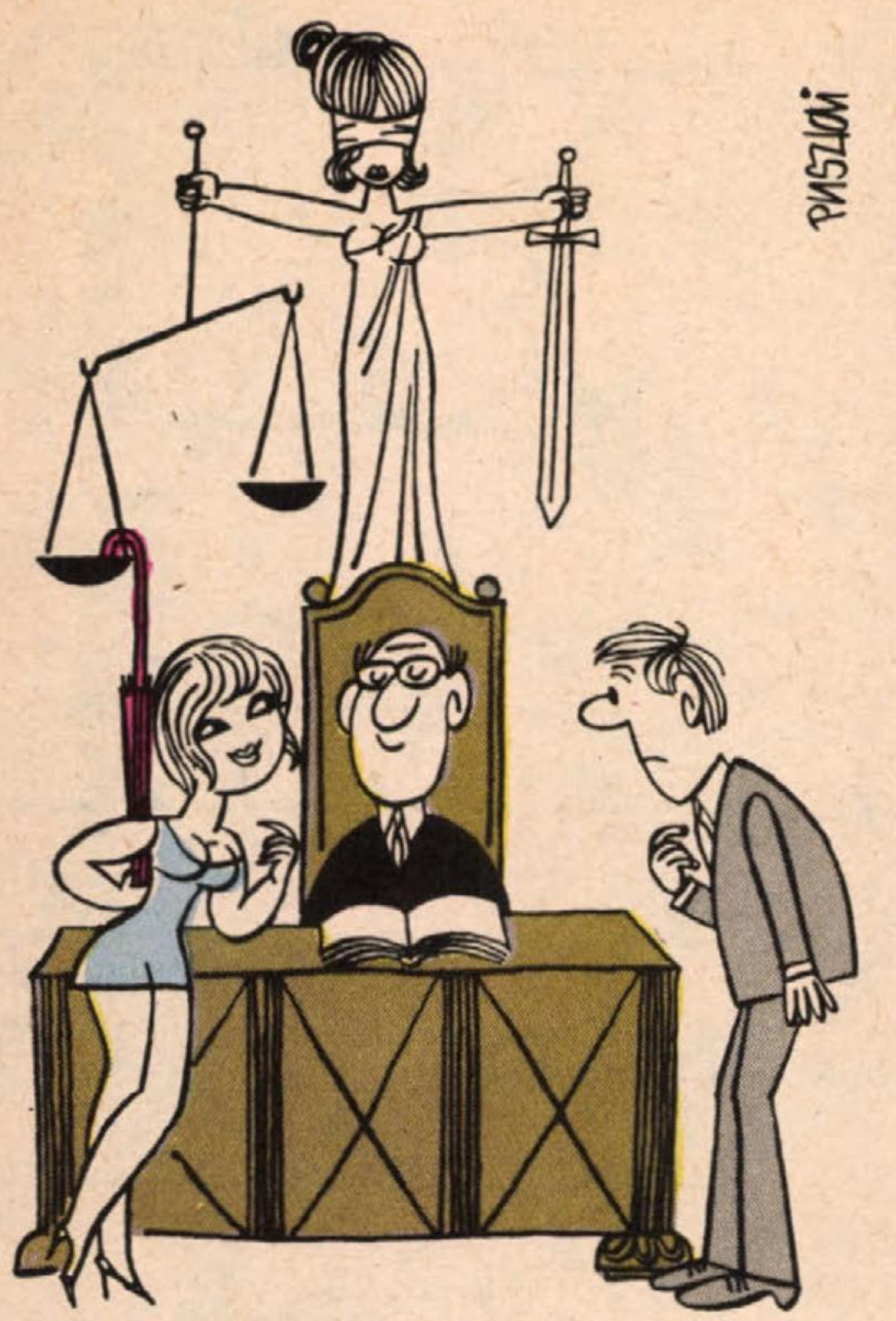
KORSZERŰ ÜZEMÉPÍTÉS

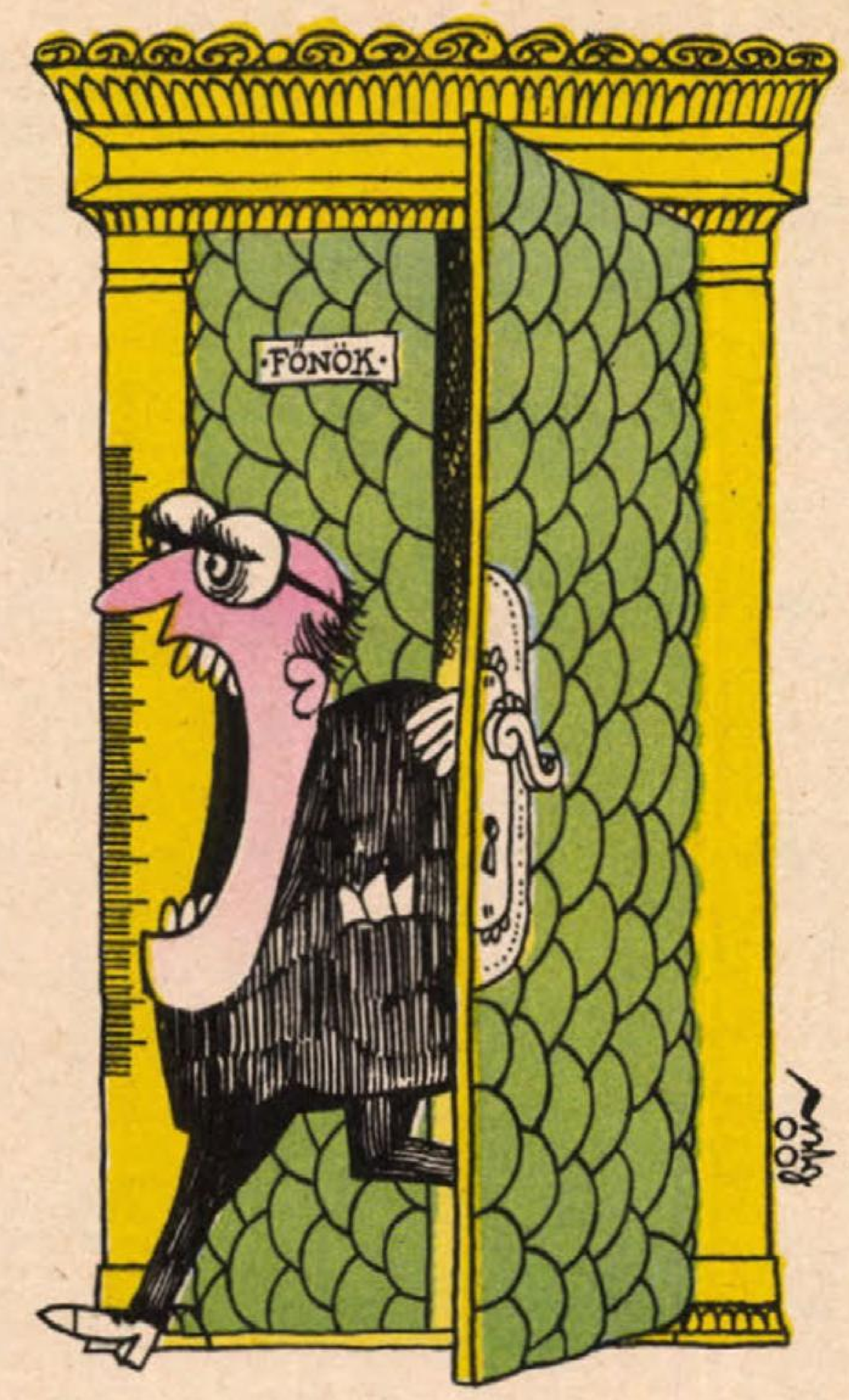

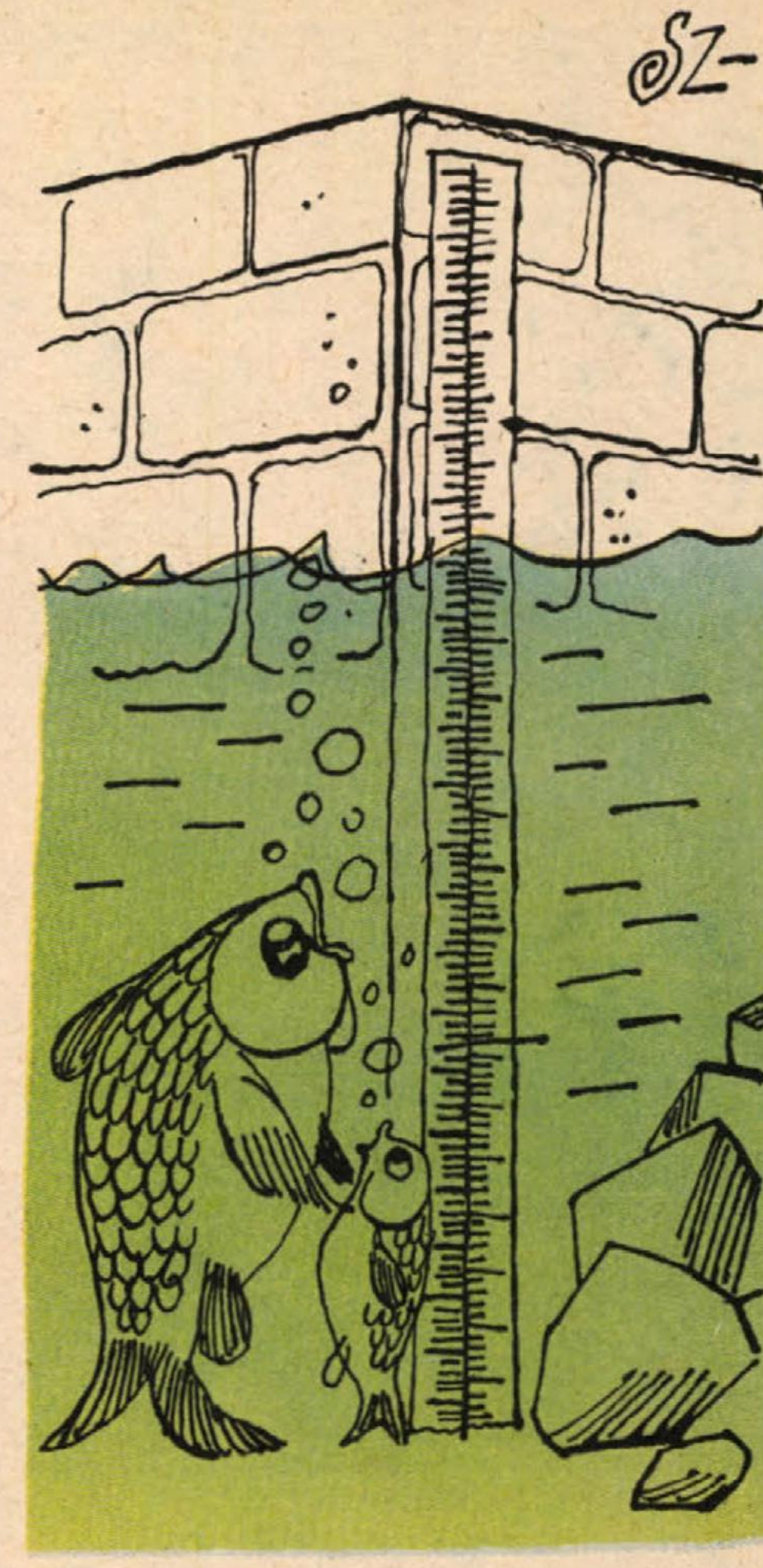
ELŐZÉKENY PORTÁS

– Azonnal blokkoljanak, kezdődik a műszak!

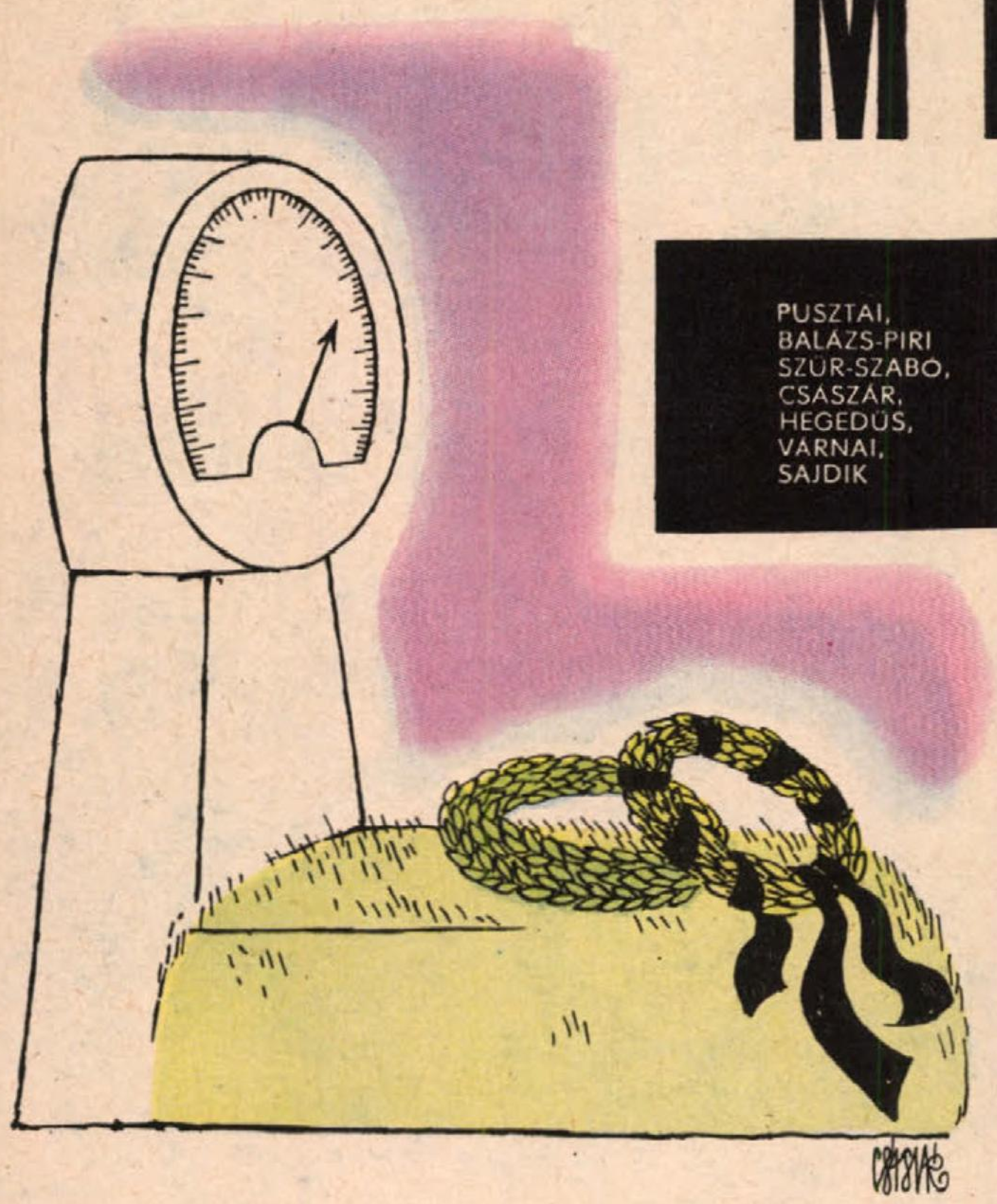

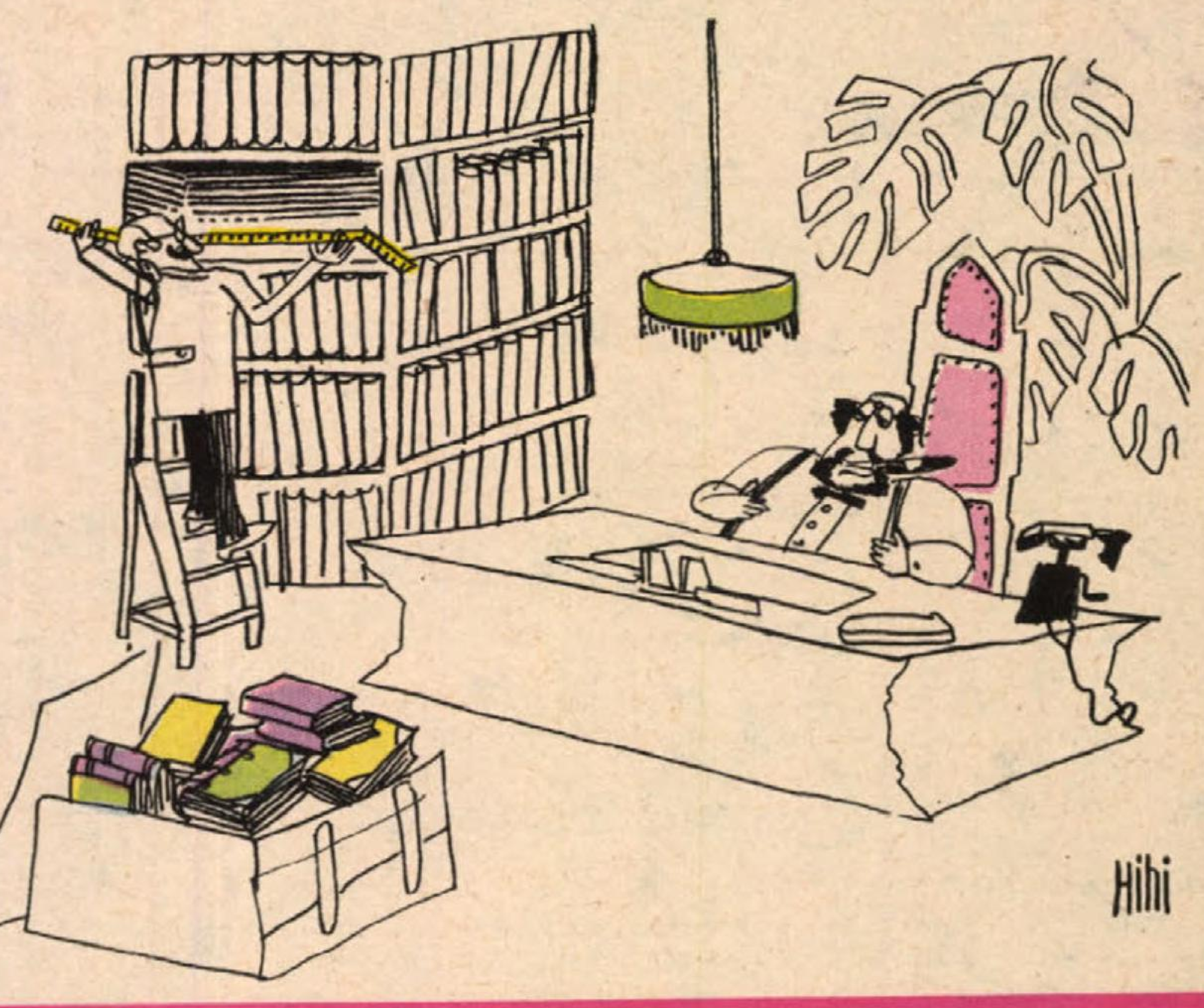

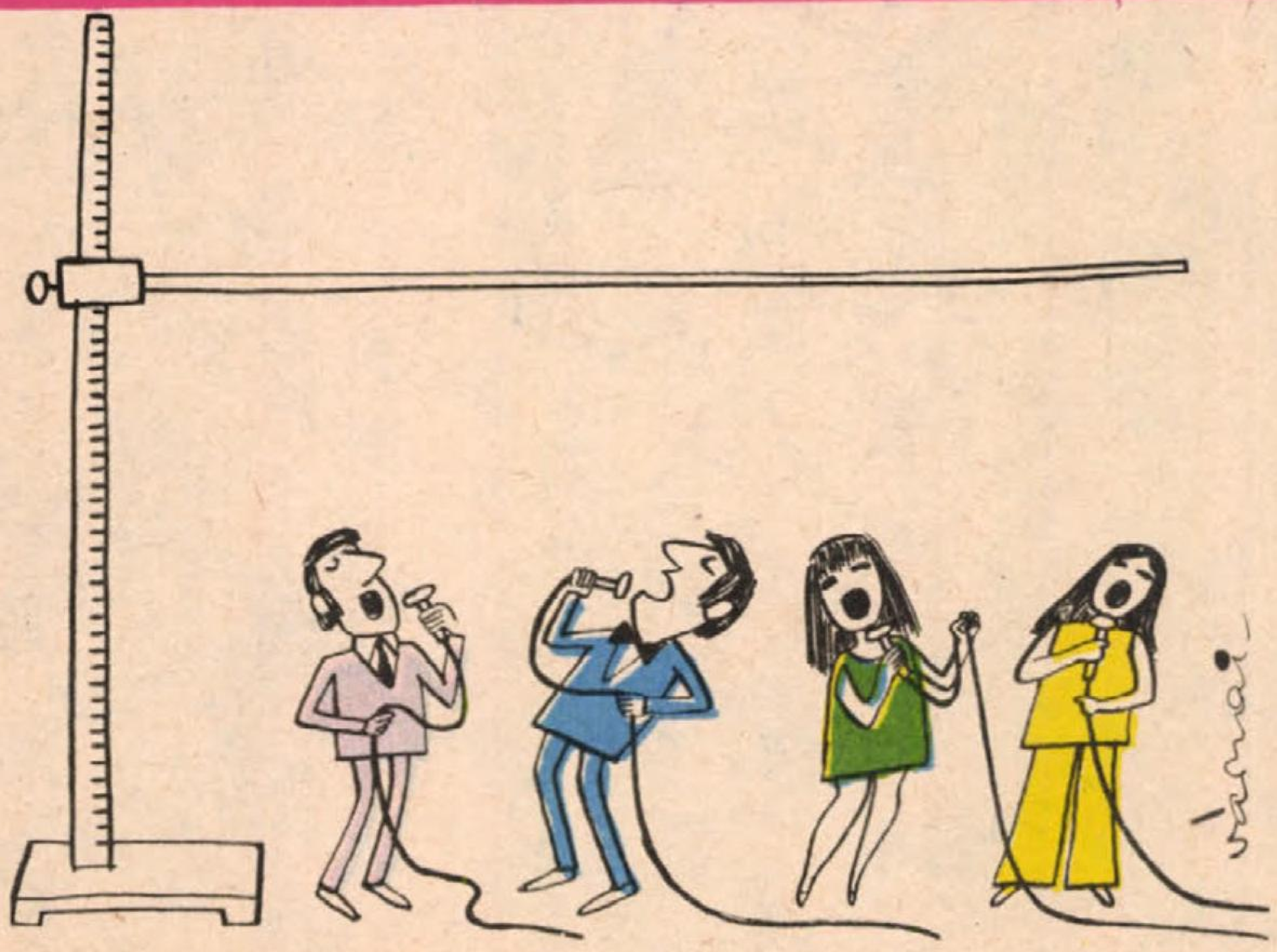

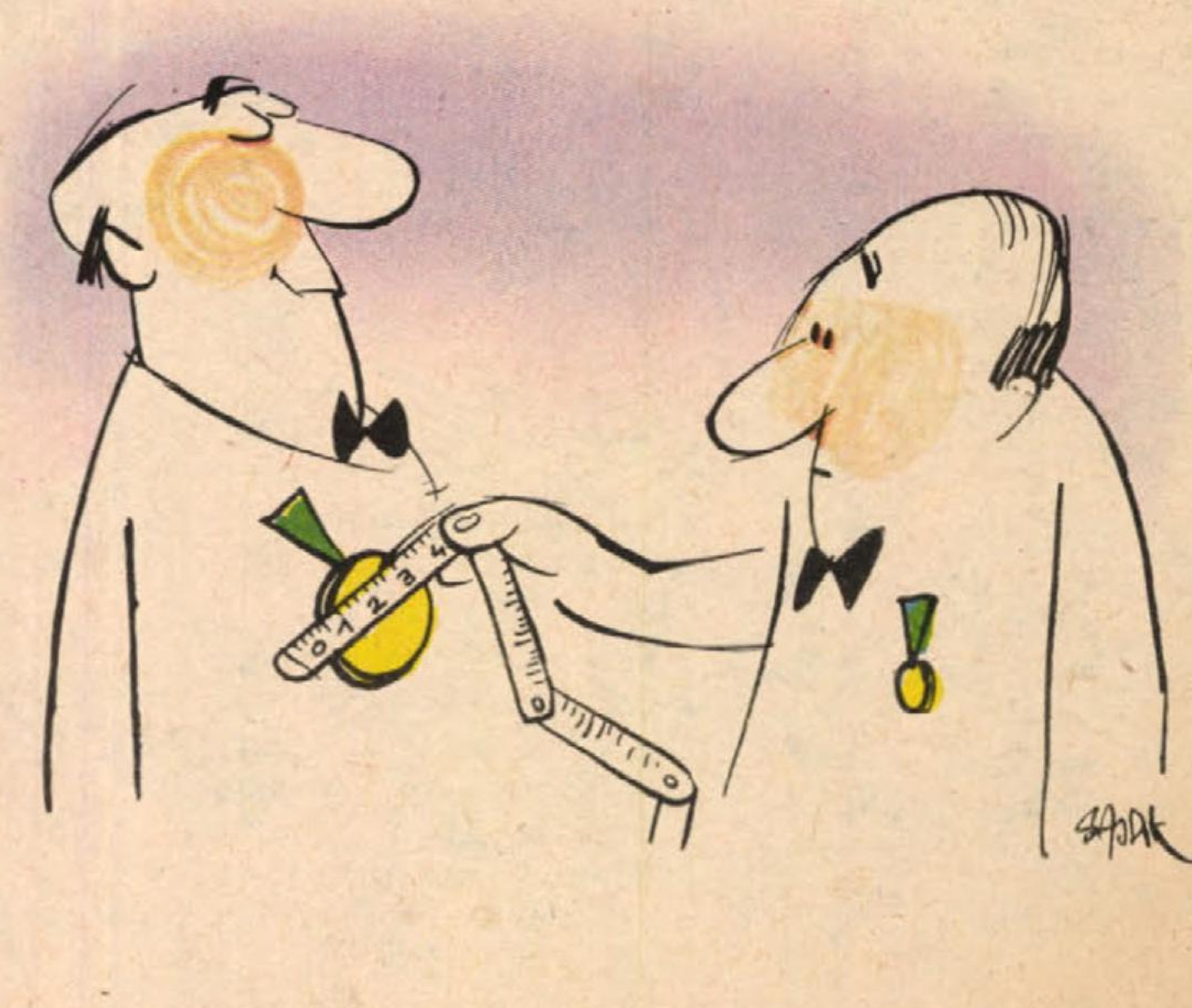
MÉRTÉK

PUSZTAI,
BALÁZS-PIRI
SZÜR-SZABÓ,
CSÁSZÁR,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
SAJDIK

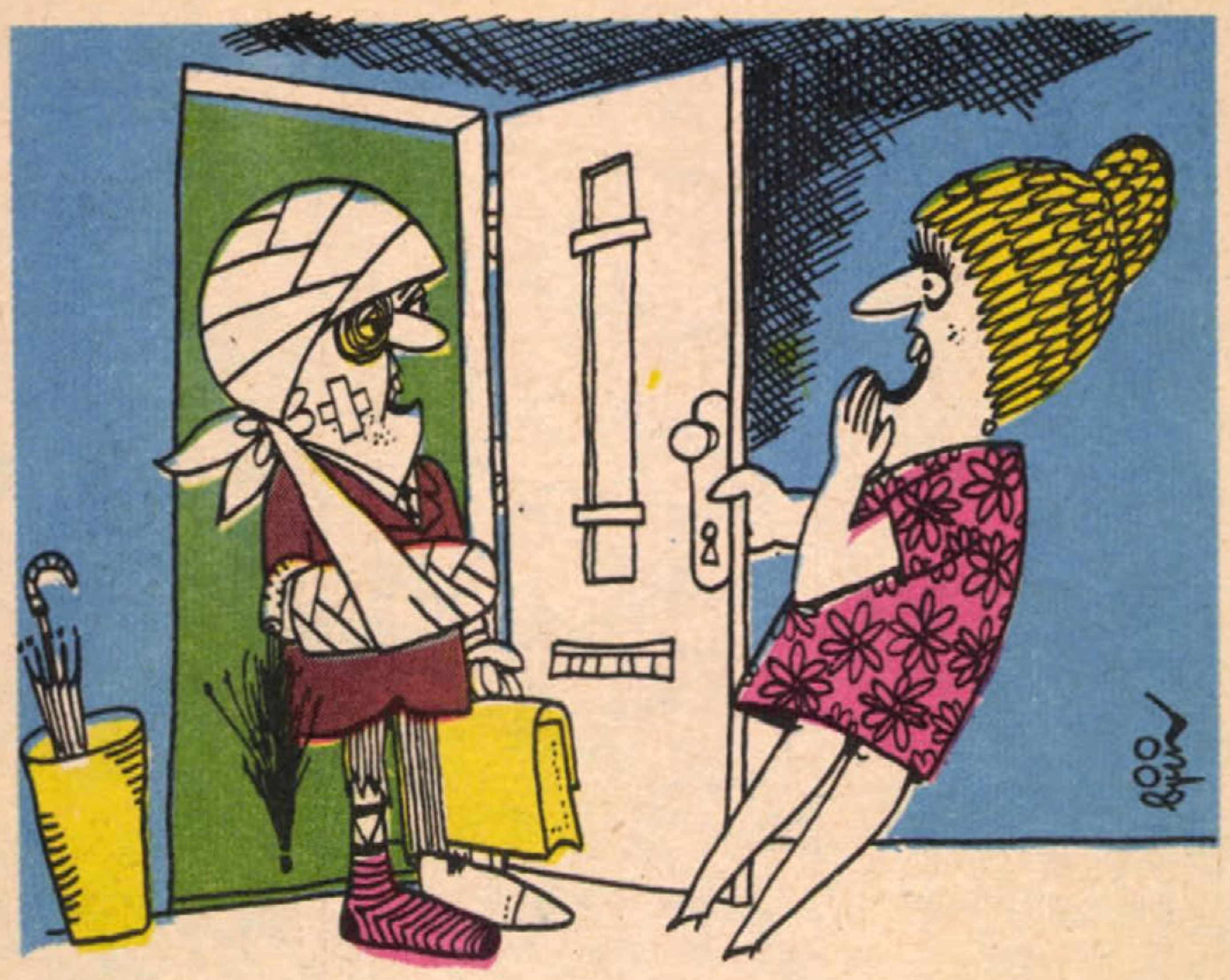

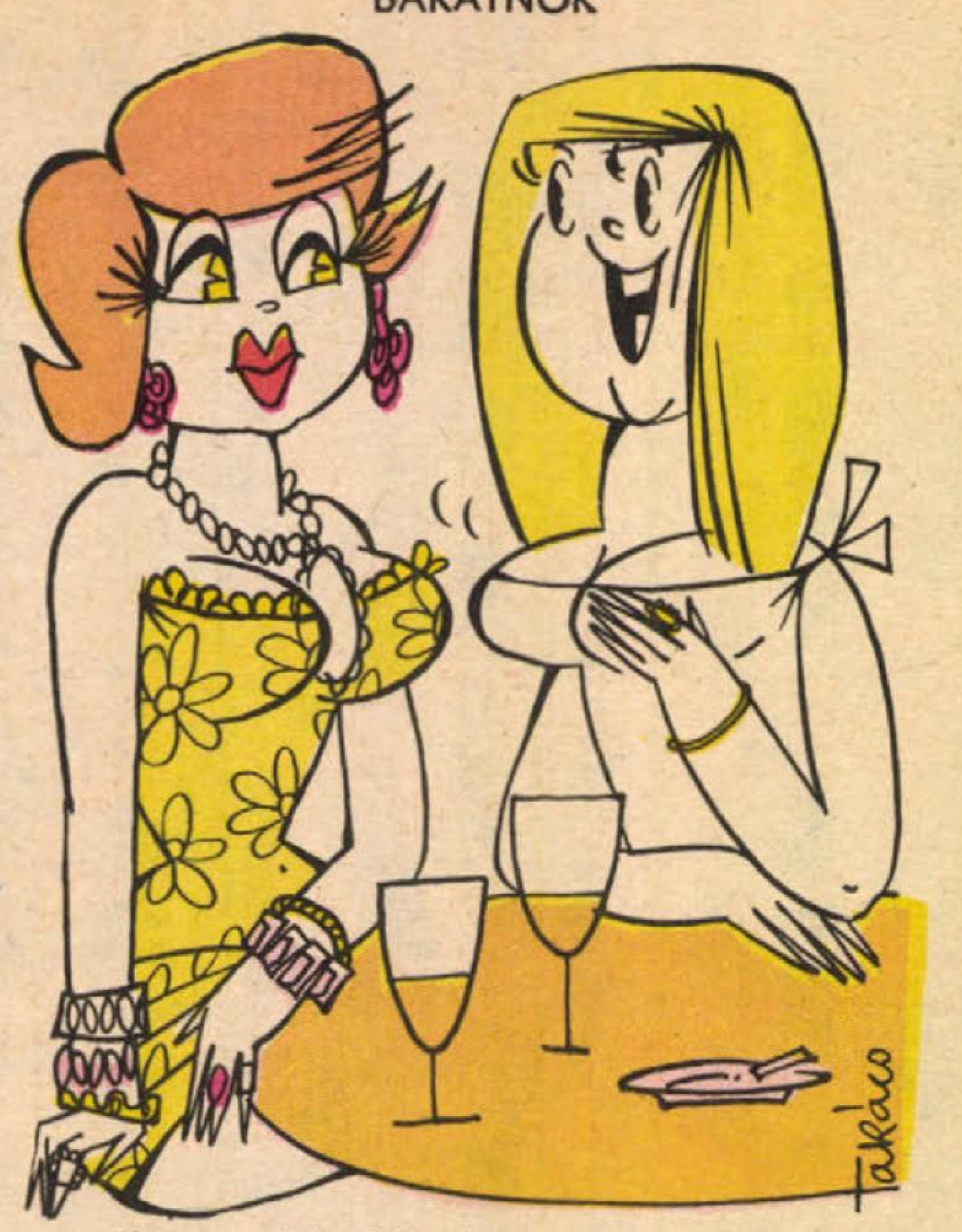

JÓ CSELEKEDET

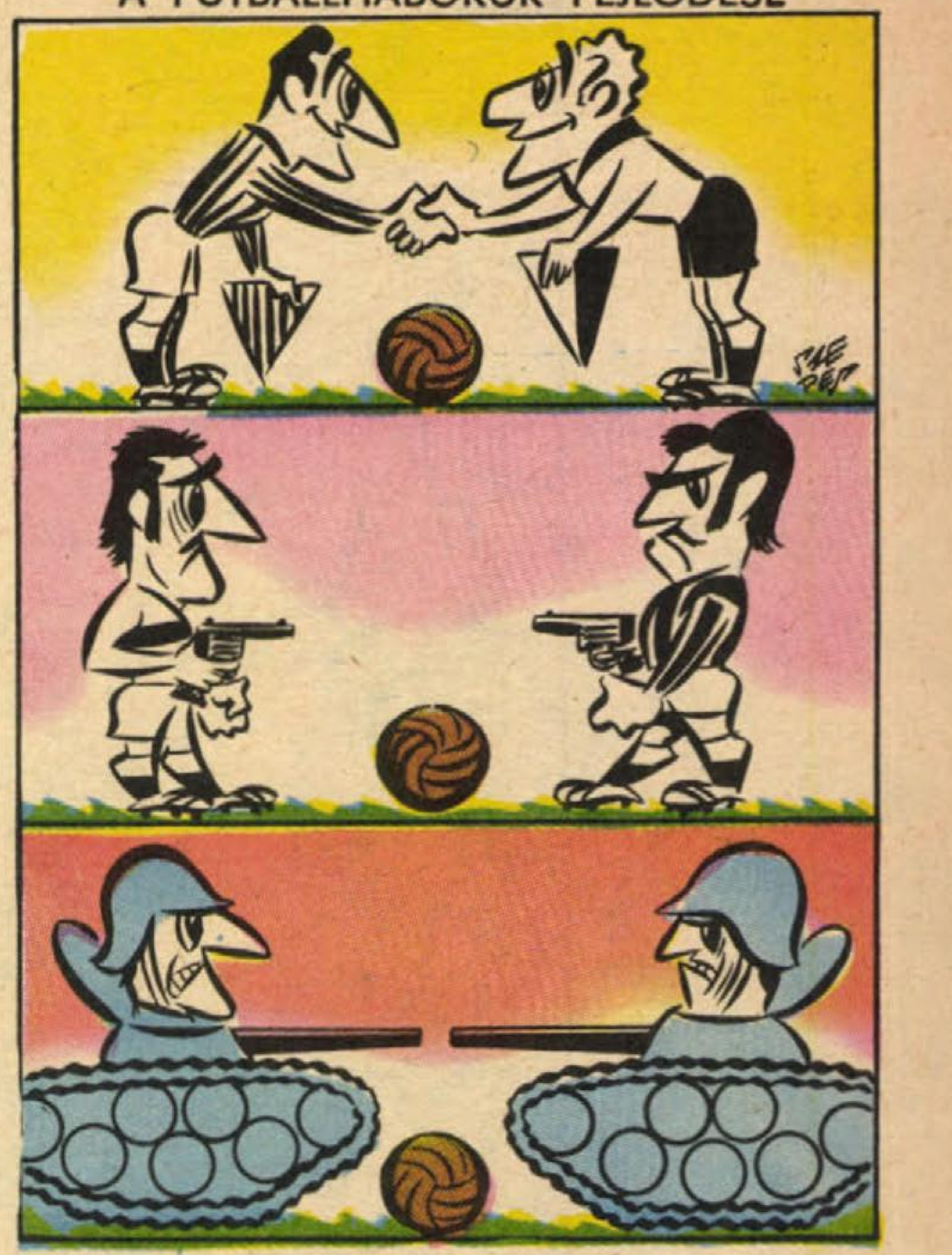
– Kibékítettem két utcai verekedőt...

BARÁTNŐK

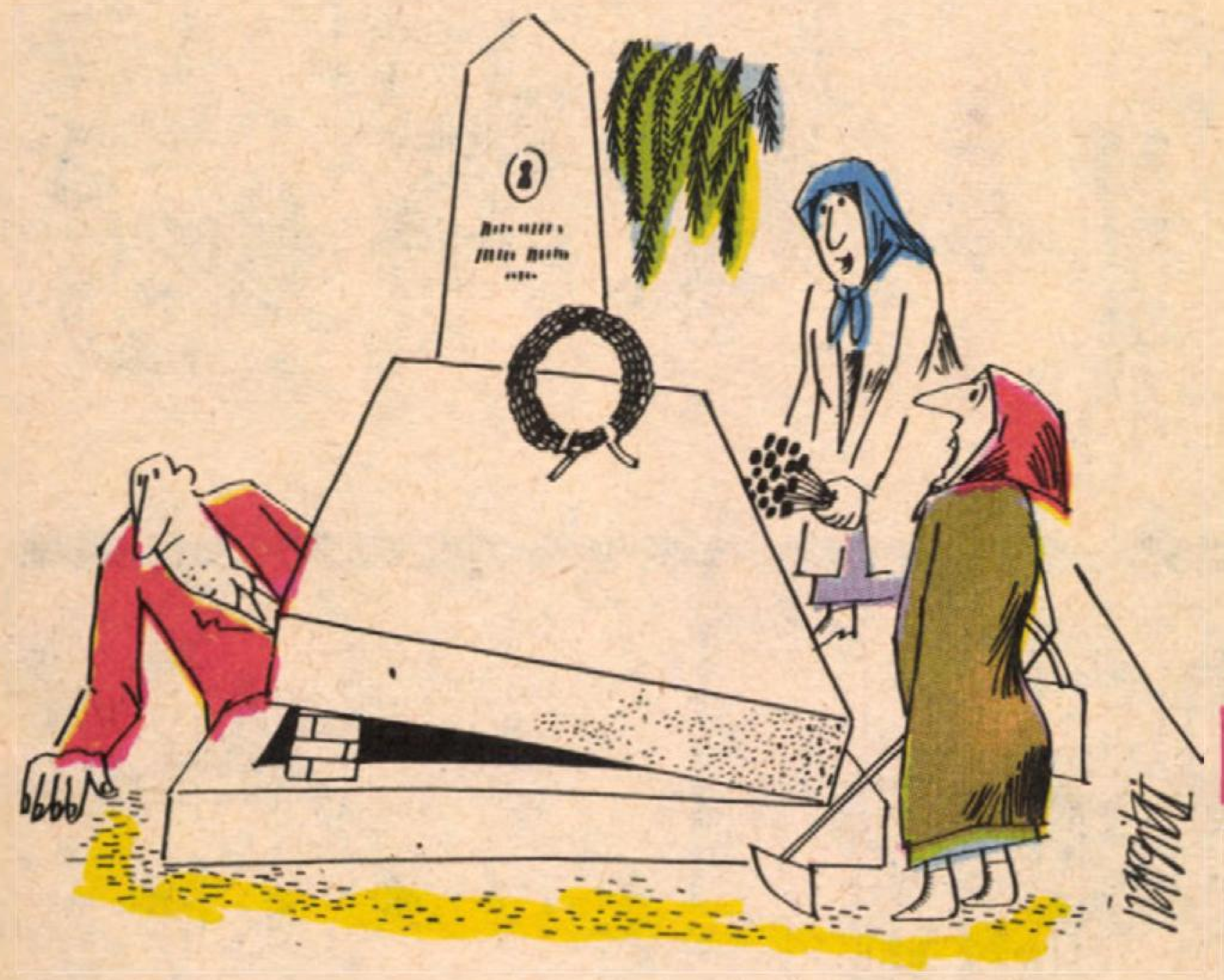

– És mondd, drágám, te mennyi giccsadót fizetsz?!

A FUTBALLHÁBORÚK FEJLŐDÉSE

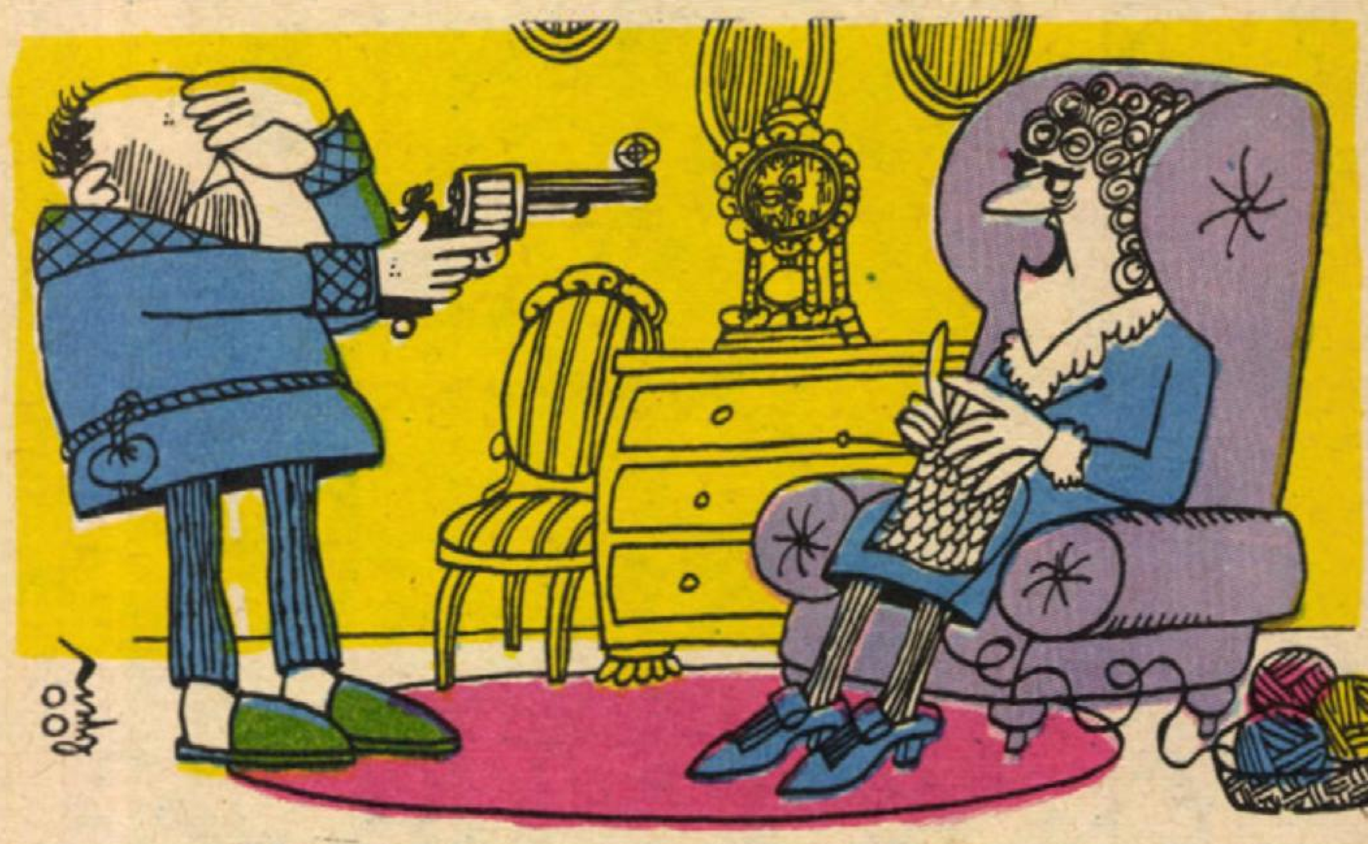
CSALÁDI SÍRBOLT

– Tudod, édesem, a még üres részt kiadtam albérletbe.

PÉLDÁS HÁZIASSZONY

– Megőrültél, Oszkár? Tele lesz lőporfüsttel a szoba!

EZT OLVASTAM

TESSÉK VÁLASZTANI!

Az Esti Hírlapból: „Az új és használt gépkocsik *forgalmáról* kértünk tájékoztatást. Közölték: társadalmi tulajdonban levő és feleslegessé vált gépjárműveket magánszemélyek csak külön engedély alapján *vásárolhatnak.*"

Azok után, hogy a lap a jármű-*forgalomról* kért és a jármű-*vásárlásról* kapott felvilágosítást, már aligha lehet meglepő a cikkecske címe: „Tájékoztató a jármű*javításról.*"

EGY PÖSZESÉG SZÜLETÉSE

A Ludasban olvasom: *„Ragyogóan kommentálta Johnsont, de mióta Nixon az elnök, nem megy neki. Merthogy pöszít, és a Nixont úgy mondja: Nikfon."*

A szóban forgó kommentátor nyilvánvalóan az amerikai elnökválasztással egyidőben lett pösze. Különben már Johnsont is Johnfonnak ejtette volna.

BONYOLULT TERV

Apróhirdetés: *„Házasság céljából özvegységem magányát megosztanám diplomás férfival."*

A hölgy ezek szerint azt óhajtja elérni (házasság céljából), hogy ezentúl ketten legyenek özvegyek és magányosak, fele-fele alapon. Nem könnyű eset.

NÉMI HIBÁK

Kérdés a Magyar Nemzetből: *„Tehát, mi történik, mint az adott esetben is, amikor egy körülbelül húsz négyzetméteres betonozási és némi festési hibákban differencia támadt?"*

Válasz: amikor egy körülbelül húsz négyzetméteres hibákban differencia támadt, olyankor rendszerint kellemetlen közérzet történik. Az olvasóban.

Timár György

A MÉRCE ALATT

– Öcsi, neked még nőni kell!

A FAVORIT

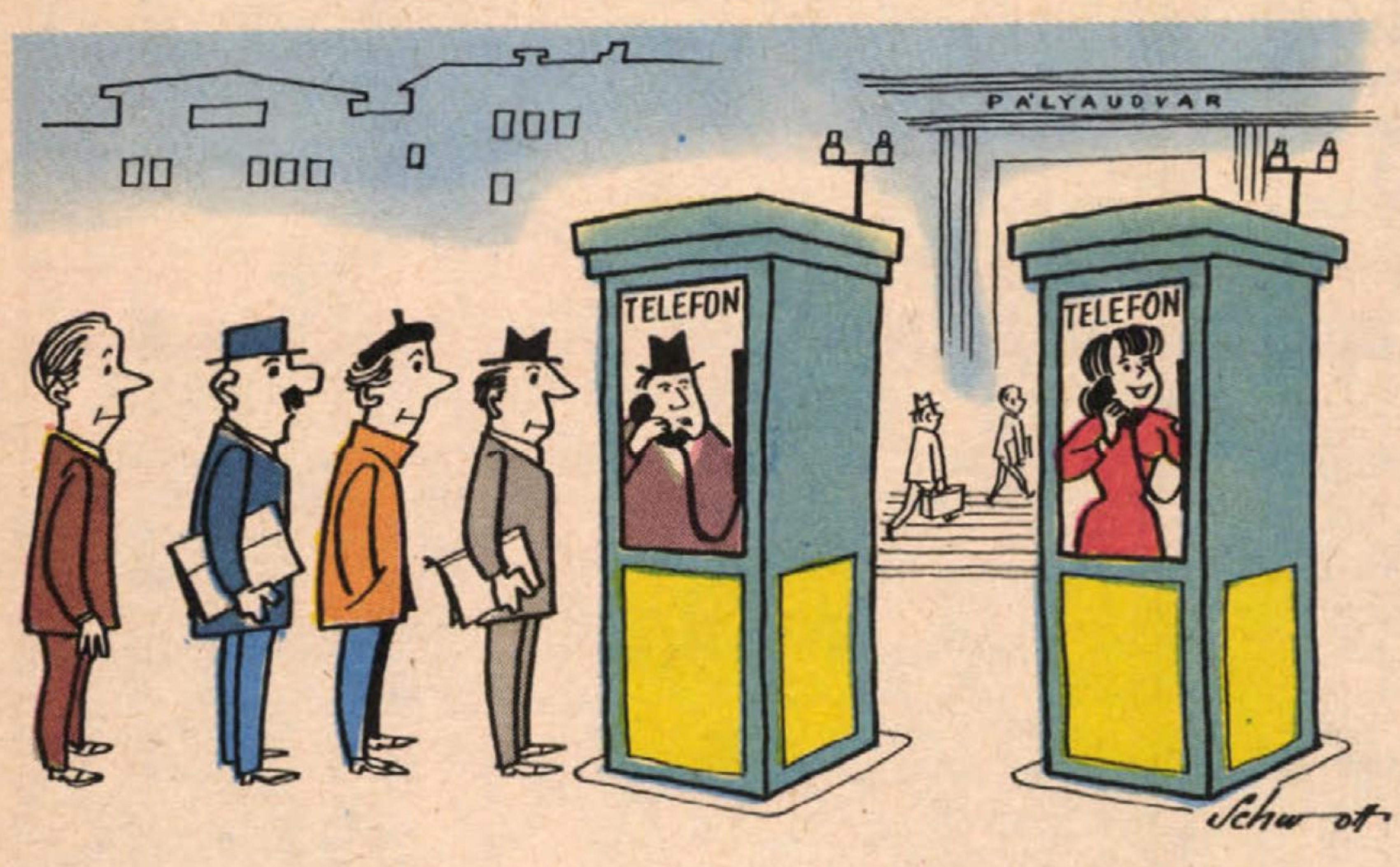

MÁRKAVÉDELEM

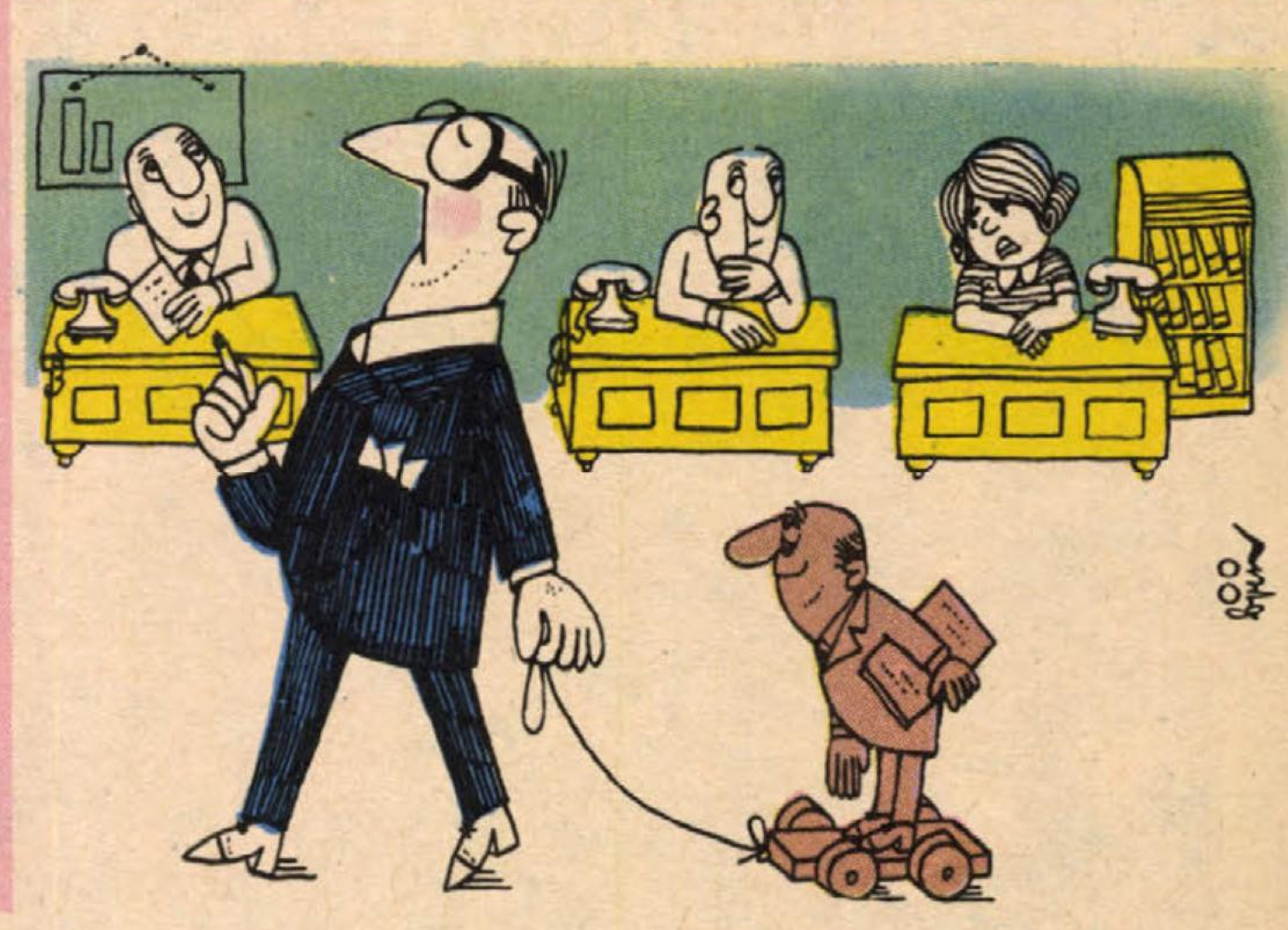

– Ez a sorozat nem sikerült.
– Sebaj, piacra dobjuk más néven.

OKOS ELŐRELÁTÁS

JÁTÉKOS FŐNÖK

mini mosoly

— Hallom, hogy kedves lánya férjhez ment. És hogy érzi magát, mint asszony?

— Remekül. Engem csak az bánt, hogy ki nem állhatja a férjét, de hát, istenem, minden házasságnak van valami bibije!

•

Nagymama panaszkodik:
— Borzasztó, mióta unokáim a születésnapomra kispárnákkal leptek meg, nem tudok aludni. Alig szundítok el, máris fölébredek, hogy kicseréljem a párnát. Nem akarom egyiket sem előnyben részesíteni a másik rovására.

— A feleségemet egy antikváriusnál láttam meg először.
— Mit fizetett érte?

•

— Papa, mi a reklám?
— A reklám, fiacskám, egy csinos, fiatal hölgy, aki azt eszi, issza, tartja vagy hordja, amit mások el akarnak adni.

•

— Micsoda? — kérdezi a londoni apa a fiától. — A királynő személyesen ott volt az iskolátokban? Beszéltél vele?
— Nem!
— Jaj de csúnya, gőgös természeted van!

EMELETRÁÉPÍTÉS

– Kell a hely. Jó bortermésre van kilátás.

ÓVATOS FIATALEMBER

– És mondd, az osztályfőnöki órán foglalkoztatok már a szerelmi élettel?

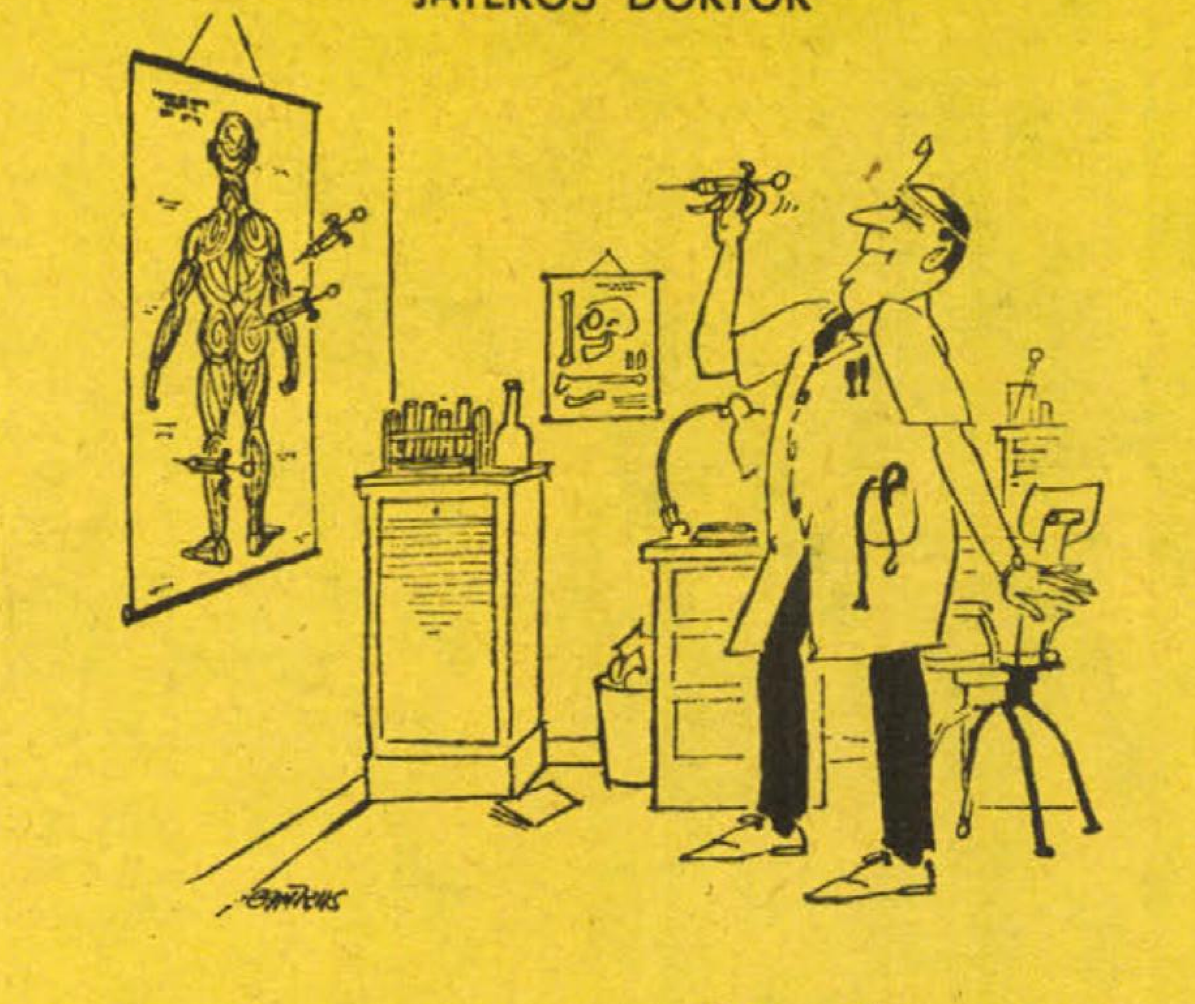
import humor

ÁDÁM ÉS ÉVA

(„Urzica", Bukarest)

JÁTÉKOS DOKTOR

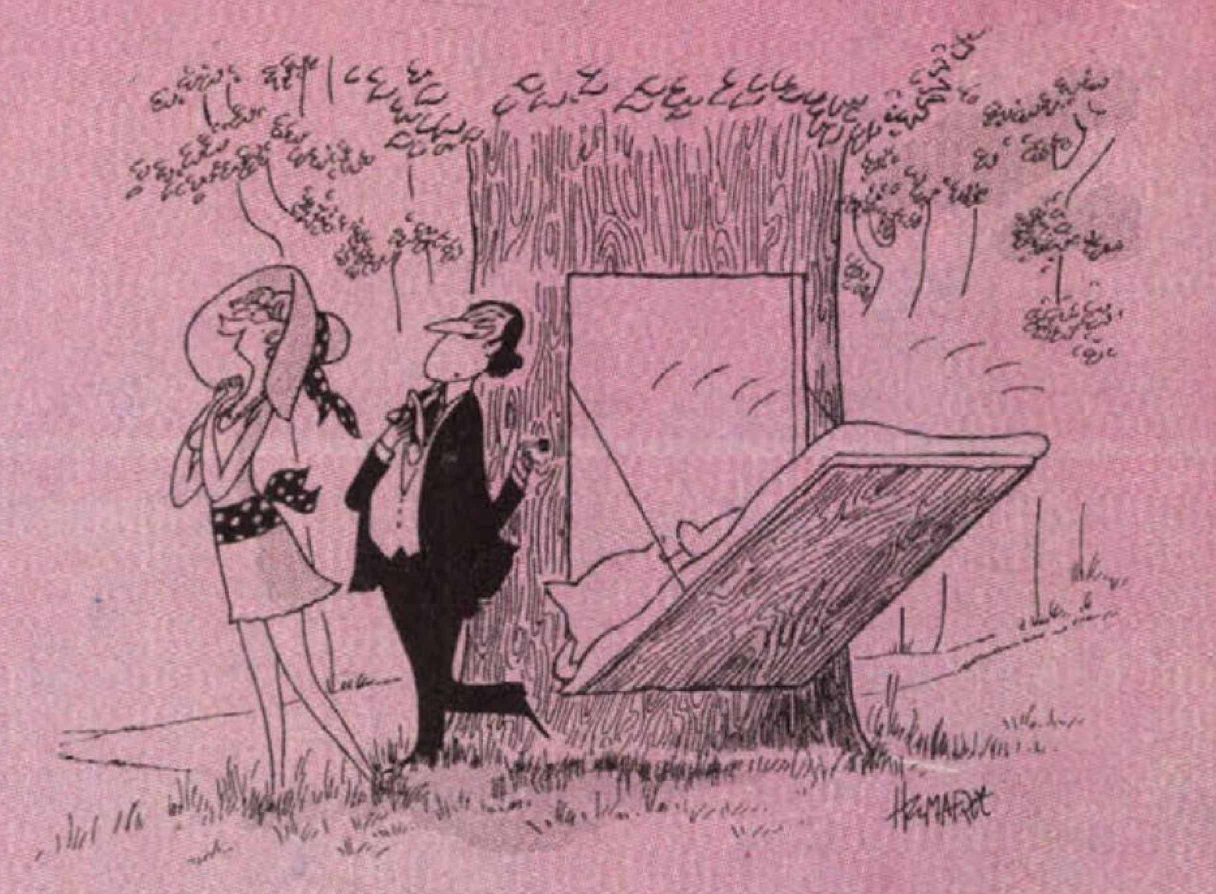

(„Punch", London)

– Szeretem ezt a melankolikus levélhullást...

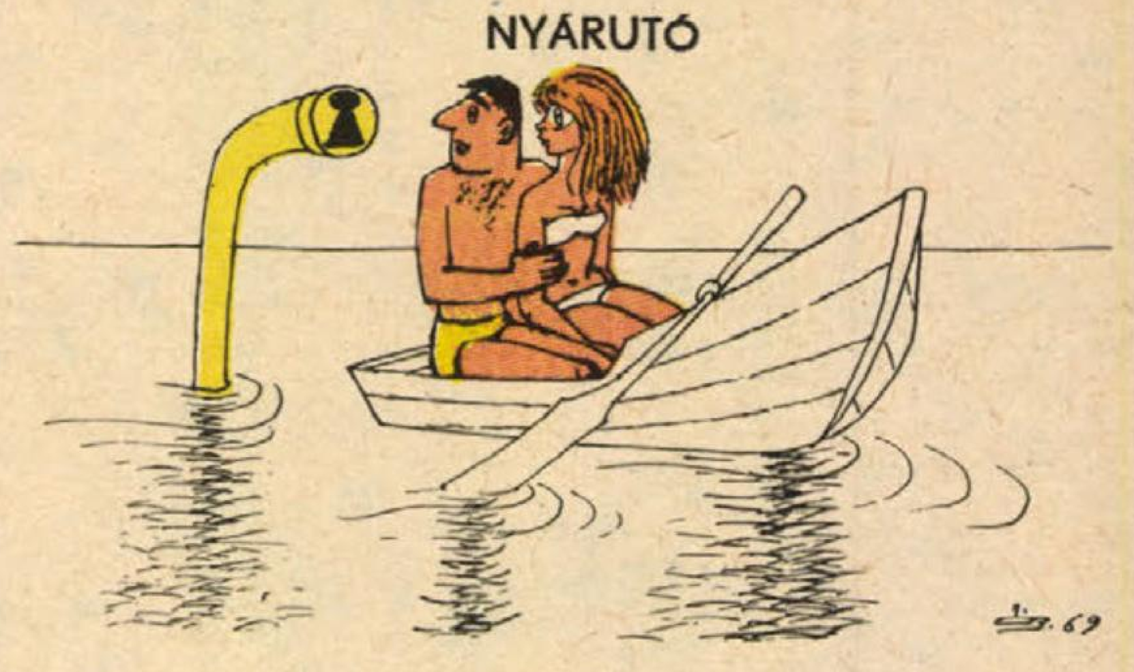
(„Ici Paris")

– ... és íme, ez a kis romantikus hely, ahol álmodozni fogunk...

(„Le Rire", Párizs)

NYÁRUTÓ

– Ez csak a szomszédasszony lehet!

(„Krokodil", Moszkva)

ÜGYES GÉPÍRÓNŐ

Úgy tűnik, ismét megszállt az ihlet, ebből adódóan körülsündörgöm Mártikát, szerkesztőségünk köztiszteletben álló gépírónőjét, aki szokása szerint szigorúan megkérdi.

— És milyen lesz? Szuperextra? Extra? Középfinom? Érdemes érte egyáltalán a körömápolást abbahagyni?

Sokat sejtetően, de mégis szerényen rebegem:

— Á, csak a szokott világszínvonalú humoreszk, éppen azért kérem, hogy gépelés közben nehogy kacagórohamot kapjon.

Mártit egyelőre nem deríti fel az előzetes bejelentés, szárazon csak annyit mond:

— Na, akkor hoci, essünk túl rajta minél előbb.

Ez az én véleményem is. és máris diktálom:

— „Vakmantyú Rafael, sliffentyűkészítő kisiparos..."

Méla csend fogadja szavaimat. Márti ujjai meg sem moccannak, szeme rosszallóan mered rám, majd az írógép helyett megszólal ő maga:

— Ugyan, hagyja már ezeket a félnótás neveket, minden krokijában van egy Vakmantyú, meg egy sliffentyűkészítő, igazán kitalálhatna valami mást.

Kívánsága parancs, azt hallottam ugyanis, hogy egyes írótársaim Kossuth-díjat is köszönhetnek neki, de hiába próbálkozom újra és újra, ezúttal agyamra fagy az ihlet, végre megszán és kisegít.

— A tag neve Ovenál Benedek lesz, és nem sliffentyűkészítő kisiparos, sőt még csak nem is kisiparos, hanem nyugállományú rikkancs, aki havi 500-ért halat pucol a nagycsarnokban.

A rövid közjáték után tehát ismét én veszem át az irányítást.

— „Ovenál Benedek nyugállományú rikkancs, aki havi ötszázért halat pucol a nagycsarnokban, belépett az Ürge bisztróba, hogy aznapi féldecijét felhajtsa, amikor..."

Kattog-pattog az írógép, majd a szorgos ujjak hirtelen megállnak. Biztosan megint baj van, s aggodalmasan várom az ítéletet, ami nem is késik.

— Minden jóembere piás, s naponta egyszer leisszák magukat, ez igyon tejet, különben is, ha nem tudná, fekélye van, s amikor egy tavalyi hőskölteményében kigyúlladt benne a törköly, fogadalmat tett Szent Antalnak, hogy alkoholt többé nem iszik.

Mentegetődzöm:

— Nem tudtam, hogy fekélye van, s a fogadalomra meg nem emlékszem, de nem bolondság, amit mond.

Így hát Márti intenciója szerint megy tovább a közös alkotómunka egészen a második bekezdésig, amely a következőképp kezdődik.

„Benedek hatalmas kortyokban kortyolta a tejet, amikor eszébe jutott, hogy

elfelejtette bedobni a lottószelvényt és..."

Az „és" után nem közölhettem semmit, mert jóakaróm jóindulatúan kiigazított.

— Ne a lottót felejtse el, annál kevésbé, mert két hónapja is volt valami lottóírása és már az sem tetszett.

— Ilyen sűrűn írnék a lottóról? — kérdeztem viszsza. — Khm, akkor talán hagyja otthon a pipáját, a zsebkendőjét, vagy a pápaszemét?

Egyik ötlet sem hozta eksztázisba szerzőtársamat, végül kibökte:

— Felejtse otthon a fél pár cipőfűzőjét.

Aha, nem is olyan rossz. Fél pár cipőfűző, ebben csakugyan van némi humor. Újult erővel bonyolítom hát a történetecskét.

„... eszébe jutott, hogy otthon felejtette a fél pár cipőfűzőjét. Már nem ízlett neki a tej, nem szerette, ha csupán az egyik cipőjében van pertli."

Az alkotóközösség másodhegedűse álljt intett.

— És miért ne inná meg először a tejet, sőt még egy újabb brióst is etessen vele. Ne feledje, ha azonnal hazarohan, nem találkozhat Ficek Katival.

Bambaságom feltűnt Mártának, megmagyarázta miről van szó.

— Ficek Kati a Konok utca 2-ből, aki el akarja magát vetetni vele. Vagy nem így gondolta?

Visszatért belém az élet, buzgón helyeseltem. Így, így, de mennyire hogy így. S mint akit az igazi ihlet szállt meg, az ihletek ihlete, a karórámra sandítva felszisszentem.

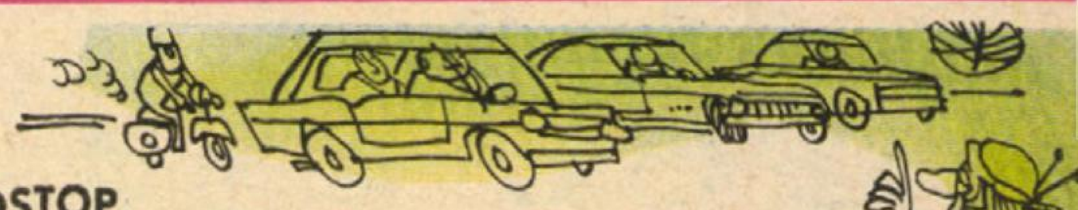
— Hű, már ennyi az idő? Sajnos, indulnom kell, várnak a Humor Trösztnél. De maga csak fejezze be nyugodtan, ad még egy jó címet neki, aztán be is dobhatja a nagyfőnöknek.

Már az ajtóban voltam, amikor utánam szólt: — És milyen hosszú lehet? Két flekk? Három flekk?

Eddig úgy-ahogy meg voltam vele elégedve, de most hirtelen nagyon dühös lettem, s indignálódva vágtam oda:

— Eh, csinálja, ahogy akarja! Fantasztikus, profi gépírónő létére, annyit nem tud, hogy egy humoreszket mikor kell befejezni.

Nagy S. Jozsef

AUTÓSTOP

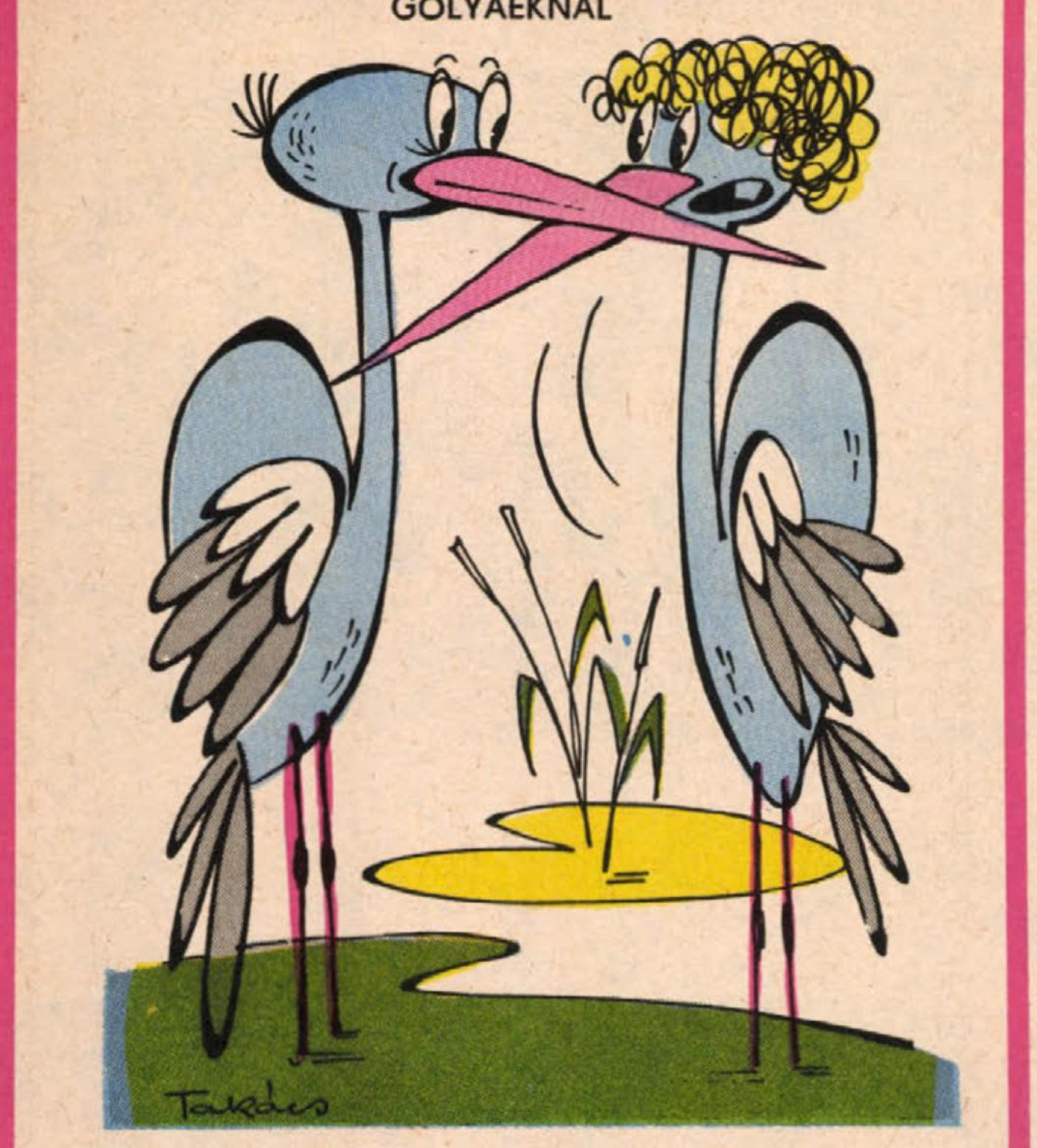
Mert bizony mondom, hogy akadt e nyáron
Oly Trabantos is, aki rögtön felvett egy,
A nyárfák alól kilépő és hevesen integető
Vénasszonyt. De aztán kiderült e vezetőről,
Hogy látása homályos, mert valahol eltűnt a
Nyolcdioptriás szemüvege.

Darázs Endre

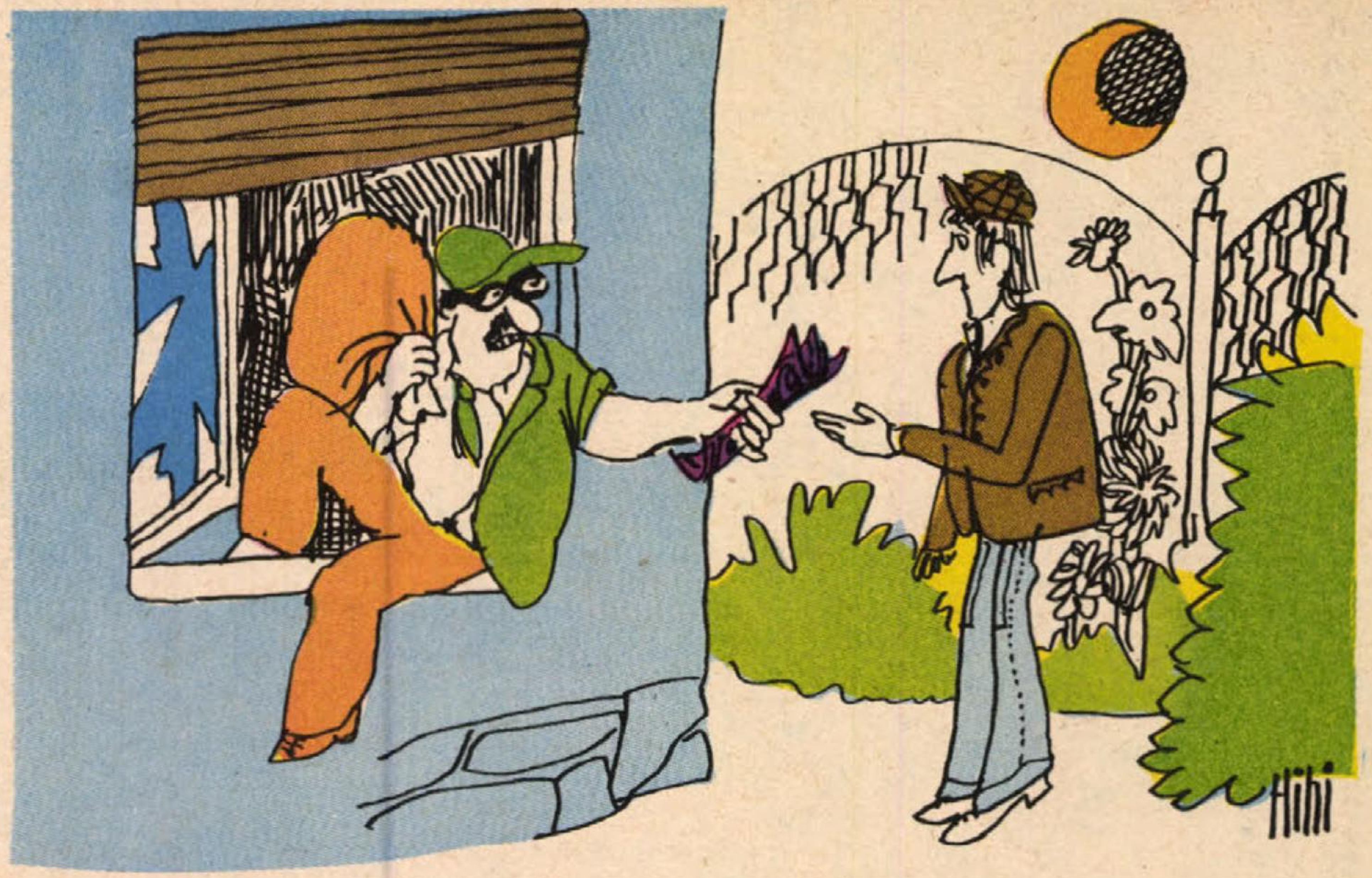

GÓLYAÉKNÁL

– Mindig csak Délre? Egyszer már Északra is szeretnék utazni!

MINDENT A GYEREKÉRT!

– Tessék, nekem ne mondd, hogy nem kapsz elég zsebpénzt!

A párduc...

Az Afrikából érkező vadász vérfagyasztó történetet beszél el barátjának:

— Képzeld el, hirtelen előttem termett egy párduc. Rögtön megcéloztam a puskámmal, de a fegyver csütörtököt mondott. A párduc ugrásra készült, én végszükségben elővettem a revolveremet, de képzeld el megdöbbenésemet: az eddig oly megbízható belga revolver nem sült el. Ekkor végső kétségbeesésemben felmásztam egy fára.

— Jó, jó, de a párduc is fel tud mászni egy fára — szakította félbe a barátja.

— Persze, hogy tud, de én egészen az ágak közé másztam.

— A párduc is remekül kúszik a fán.

— No, de én az egyik ágról egy másik, távoli ágra ugrottam.

— Mintha a párduc nem tudna ugrani.

— Igen ám, de én egy indába kapaszkodtam, és átlendültem egy másik fára.

— Mit értél vele? A párduc még náladnál is ügyesebben tud átlendülni az egyik fáról a másikra.

A vadászt elfutotta a pulykaméreg:

— Mondd, te, kinek drukkolsz tulajdonképpen? Nekem vagy a párducnak?

(—sti)

RÉBUSZ

A 89. sz. rejtvényünk megfejtése:

K TALLIN

Keszthely

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Albert László, Baja, Újvidék u. 5.

Mészáros Jánosné, Jászberény, Városi Tanács.

Horváth Tiborné, Budakeszi, Erdő u. 13.

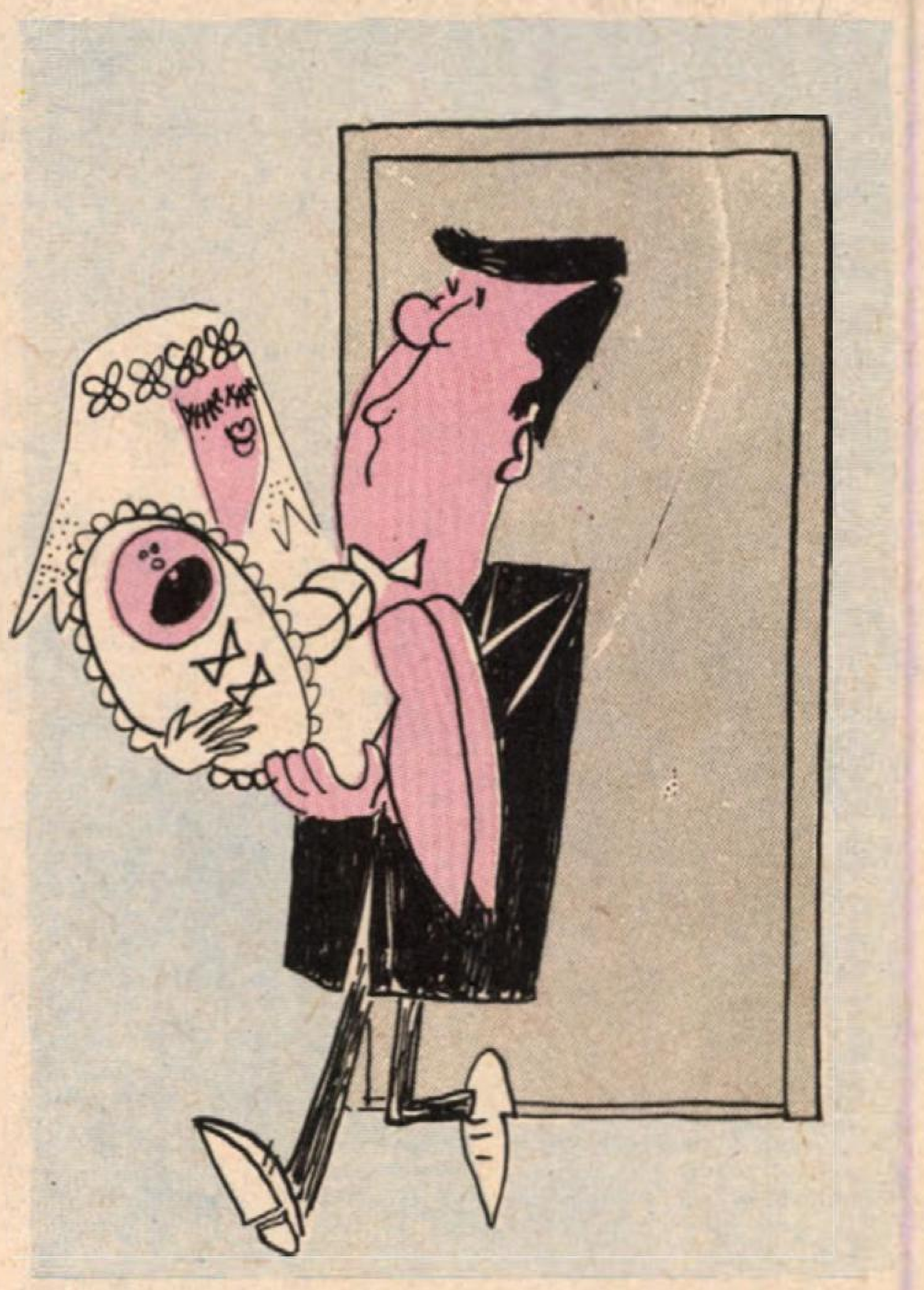
91. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb szeptember 29-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

MAI HÁZASSÁG

MÉRKŐZÉS KROKODILLAL

Hogy mi mindent ki nem találnak!

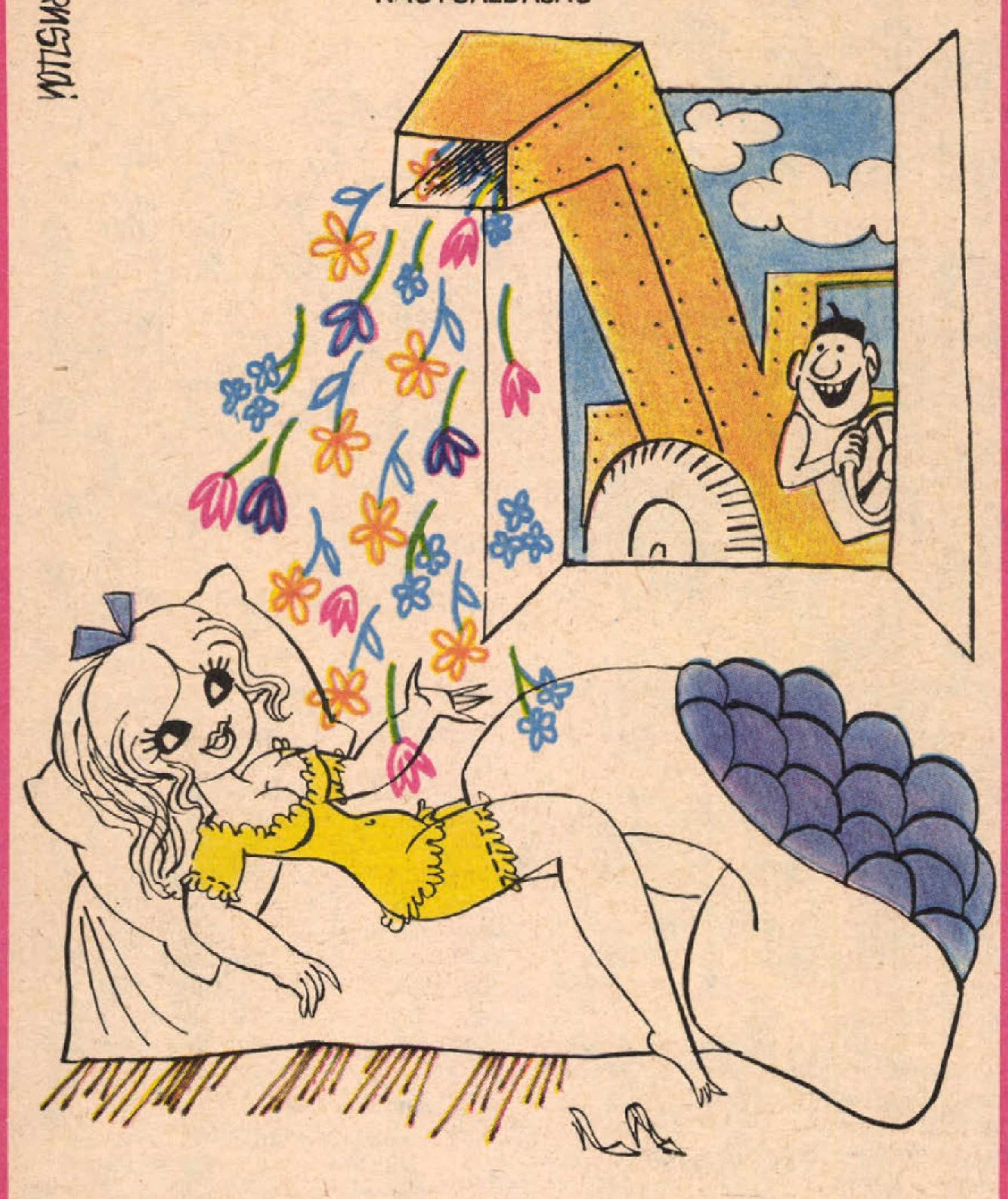
Egy Joe Webb nevű sportvállalkozó (?) birkózómérkőzést rendezett egy ismeretlen férfi és egy krokodil között. Csak a krokodil nevét – „Harold" – hozták nyilvánosságra. A mérkőzés teljes kudarcba fulladt, mert Harold meg sem mozdult, ellenfele hiába igyekezett őt harcra ingerelni. Könnyen lehet, hogy a felháborodás késztette Haroldot tüntető tétlenségre. A száját ugyanis nem tudta kinyitni, mert a mérkőzés előtt összedrótozták, hogy ne tudjon harapni, holott köztudomású, hogy a krokodil csukott szájjal szinte védtelen. A mérkőzés igazi vesztese végül is a vállalkozó volt. A drótozás miatt ugyanis az Állatvédő Egyesület feljelentette a lelketlen vállalkozót. A bíróság 80 dollárra ítélte a vádlottat a krokodillal szemben elkövetett kegyetlenség miatt. Ezentúl Webb úr bizonyára tartózkodik majd az ilyen eléggé el nem ítélhető kegyetlenségtől és nem akadályozza meg brutális drótozással a krokodilt ellenfele lenyelésében.

BUKSI MŰVÉSZI ÖNÉRZETE

Sajdik Ferenc rajza

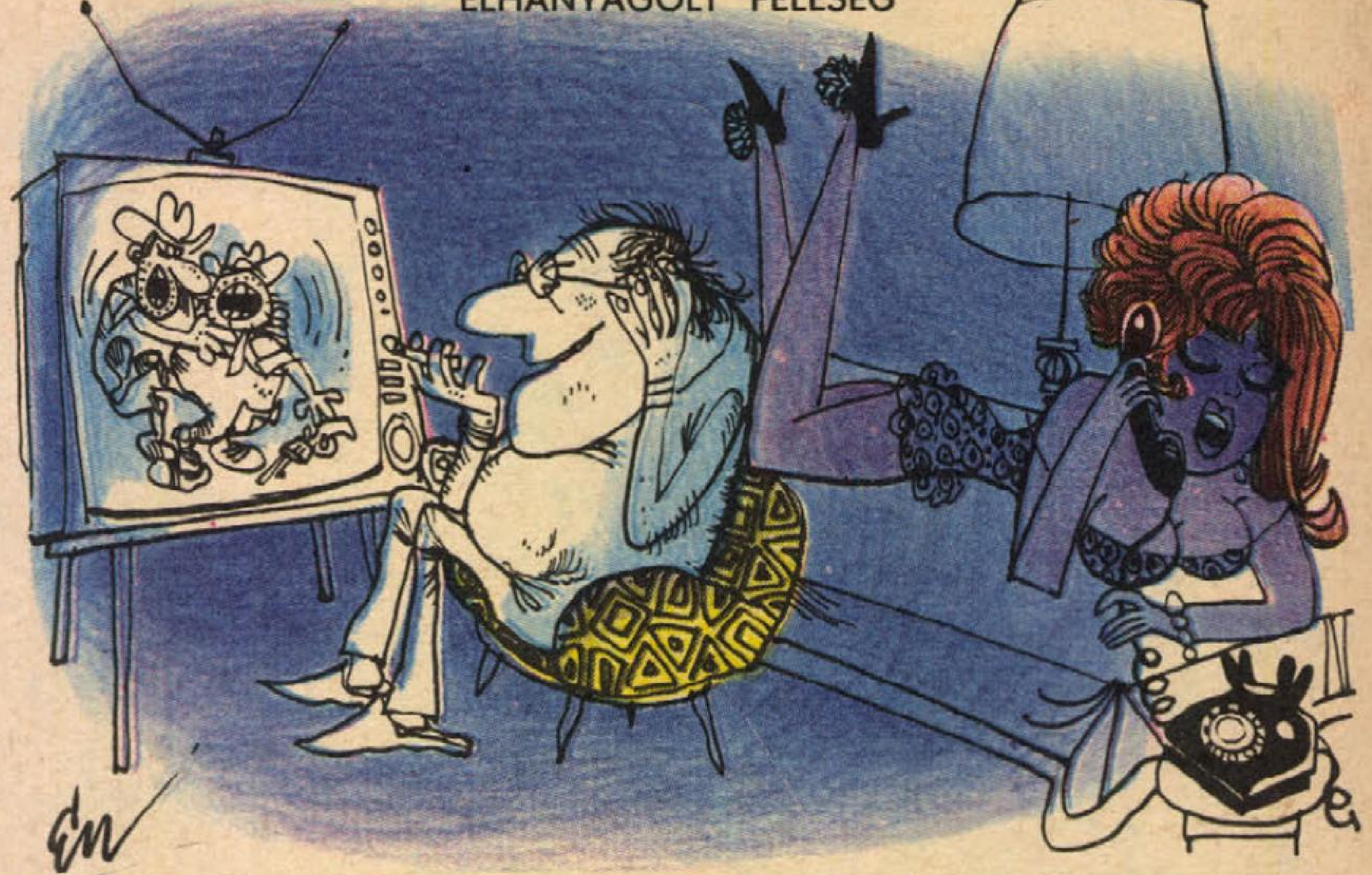

NAGYGAZDASÁG

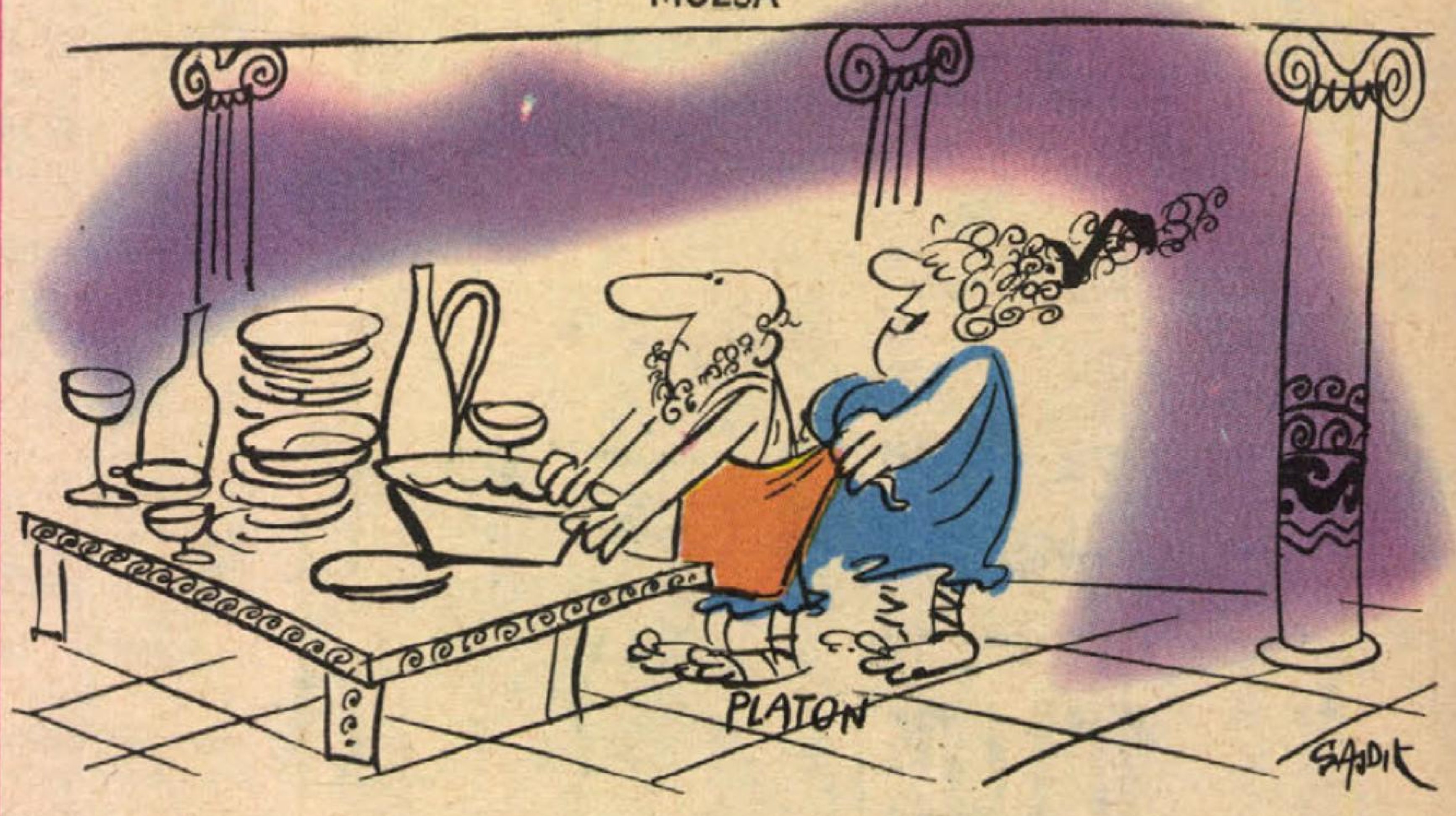
– Szedtem neked egy kis virágot, Julis!

ELHANYAGOLT FELESÉG

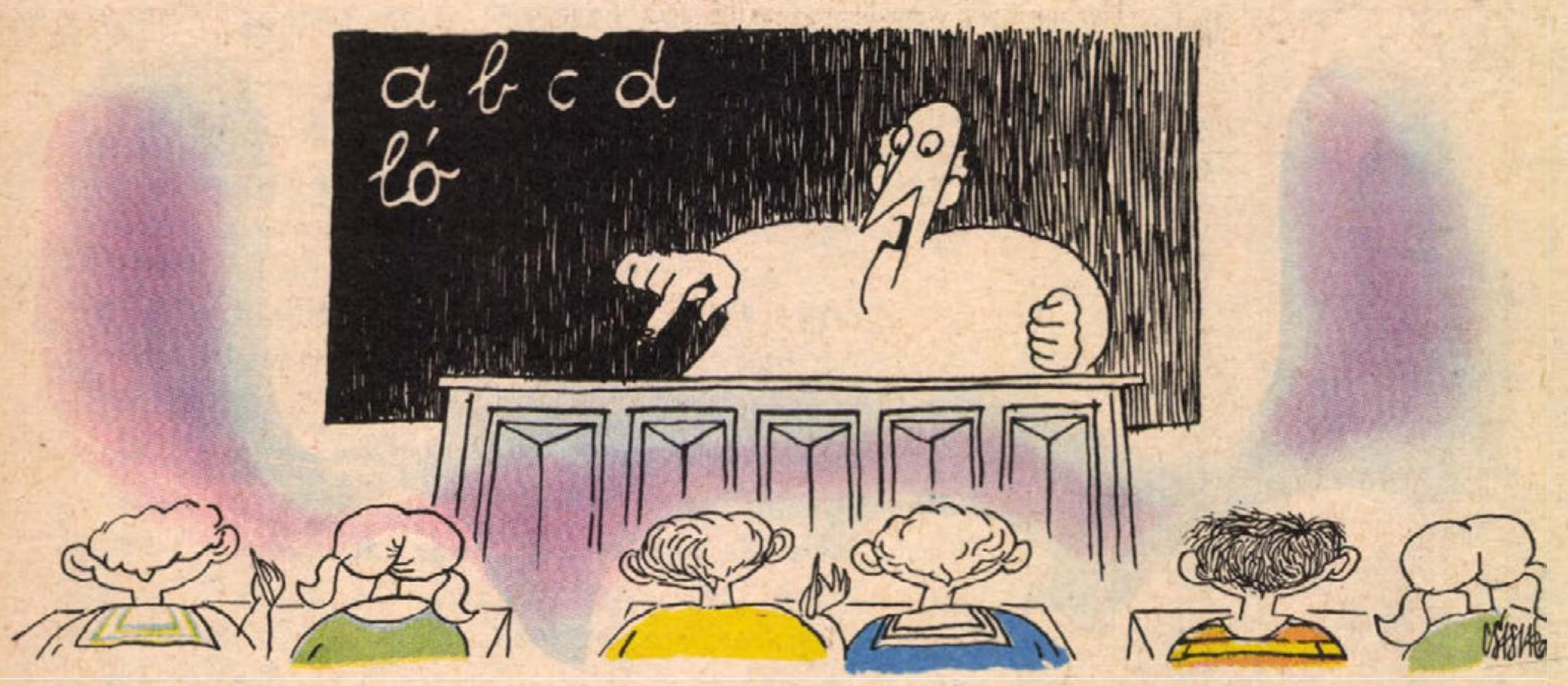
– Halló, Televízió? Nem lehetne visszacsinálni, hogy egy héten ketszer legyen adásszünet?

MÚZSA

– Hidd el, mosogatás közben jönnek majd a legjobb gondolataid.

FELMÉRÉS

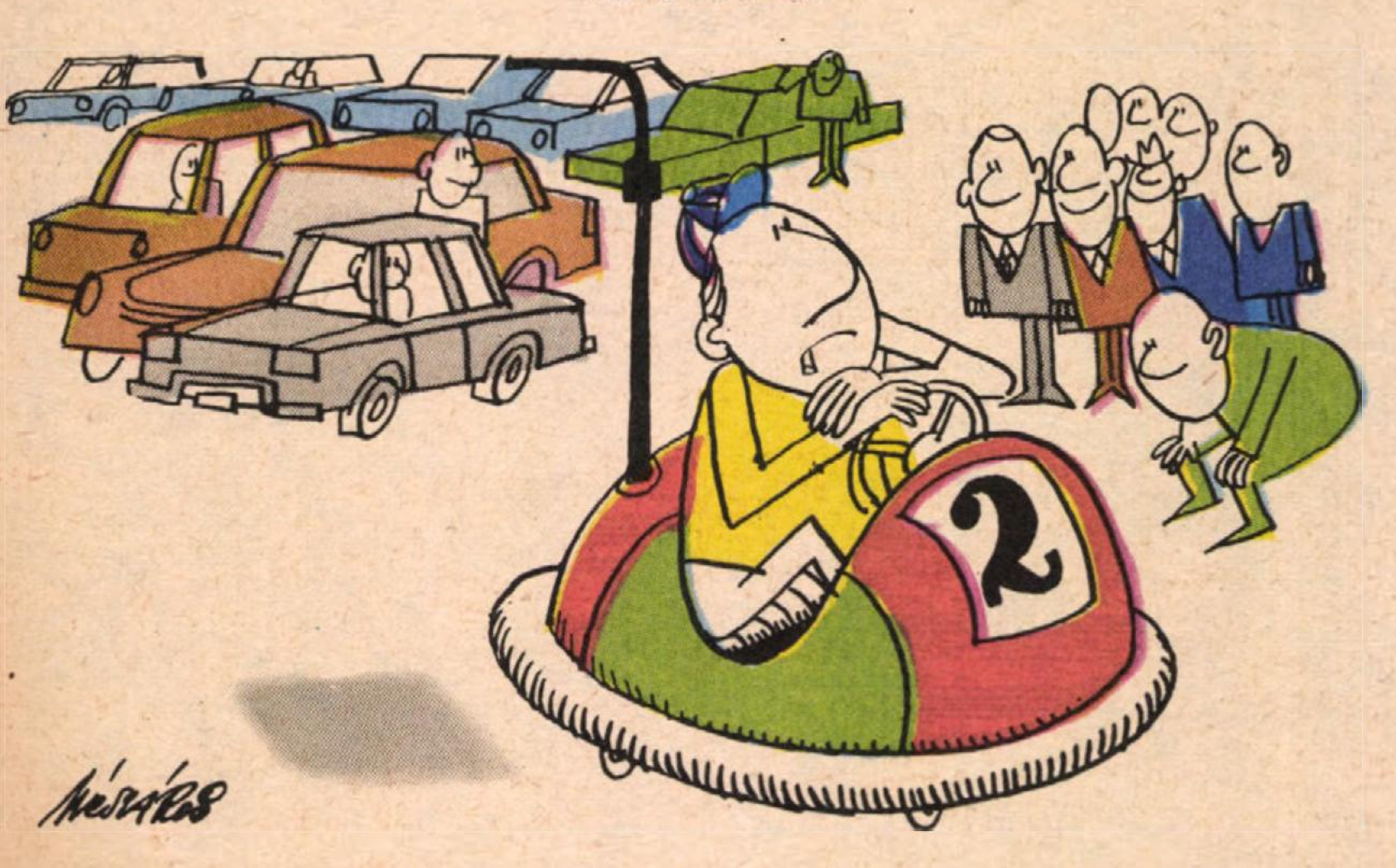

– Emelje fel a kezét, akinek még nem jelent meg verse a magyar sajtóban!

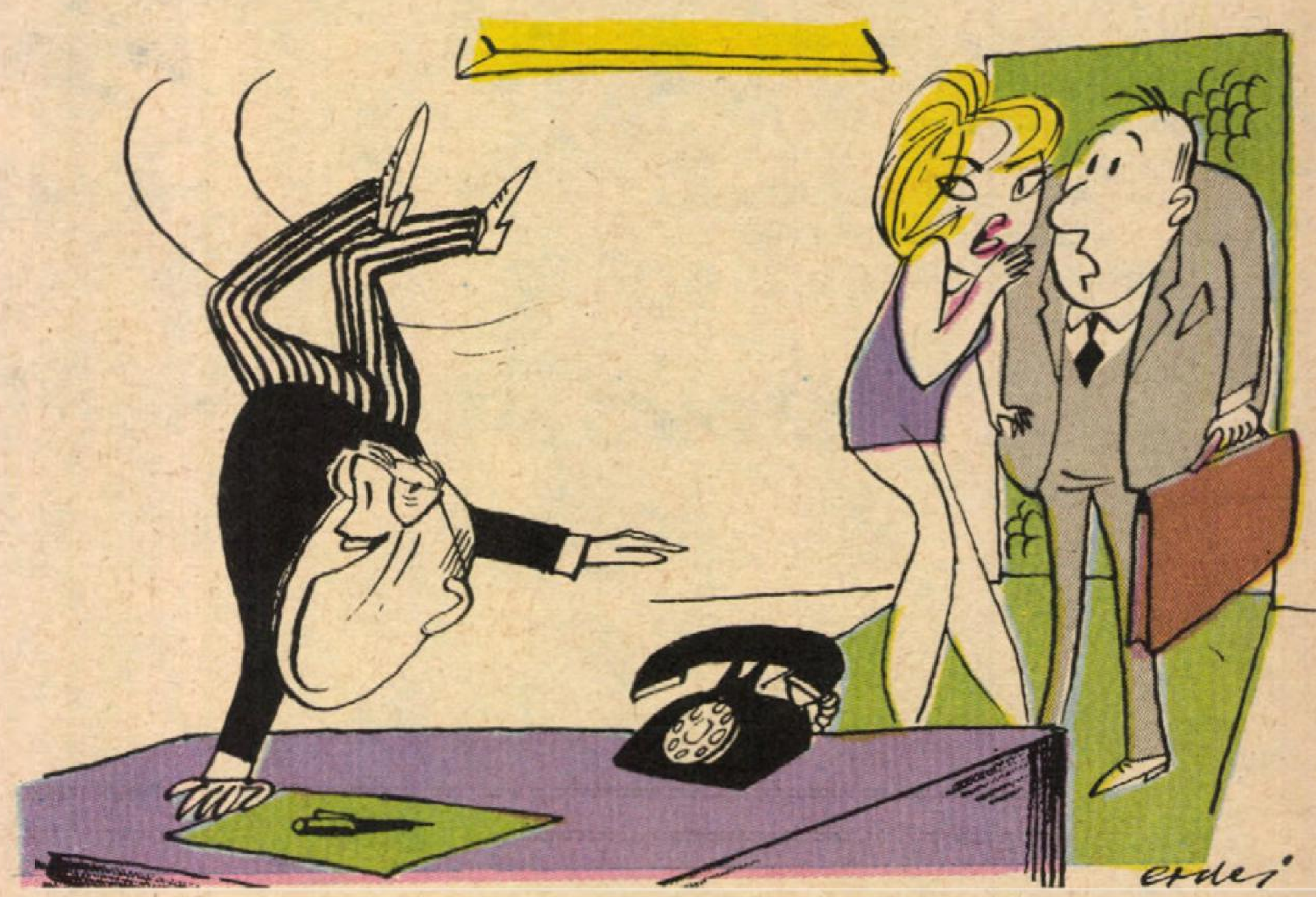
SZABAD A CSÓK – AZ INDIAI FILMEKEN

Egy újdelhi kormánybizottság döntése értelmében ezentúl szenvedélyes csókokat is ábrázolhatnak alkotásaikban az indiai filmgyártók, sőt polgárjogot kapnak a meztelen jelenetek is. Mindez eddig tilos volt az indiai filmeken. Mivel a demográfiai robbanás amúgy sem lehetne erőteljesebb Indiában, illetékesek arra gondolhattak, hogy az indiai fiatalság talán jobban vigyáz, ha tudja, hogy a gyerekeket nem a gólya hozza.

AUTÓBÖRZÉN

FEJLŐDŐKÉPES

– Kritikát kapott, hogy merev és nem eléggé rugalmas...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3822 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre